

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 84

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. kovo 20 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 248/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kiek tai susiję su perėjimu prie Sąjungos kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų ⁽¹⁾ 1
- ★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 249/2014, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 827/2004, draudžiantis importuoti Atlanto didžiaakius tunus (*Thunnus obesus*), kurių kilmės šalis Bolivija, Kambodža, Pusiaujo Gvinėja, Gruzija ir Siera Leonė, ir panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 1036/2001 4
- ★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 250/2014, kuriuo nustatoma programa, skirta Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos srities veiklai skatinti (programa „Hercule III“), ir panaikinamas Sprendimas Nr. 804/2004/EB 6
- ★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 251/2014 dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91 14
- ★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 252/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 774/94 nuostatos, susijusios su įgyvendinimo ir deleguotaisiais įgaliojimais, kurie turi būti suteikti Komisijai 35

Kaina: 7 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 253/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 510/2011 nustatant būdus, kaip pasiekti tikslą iki 2020 m. sumažinti naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamo CO ₂ kiekį ⁽¹⁾	38
★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 254/2014 dėl daugiametės vartotojų 2014–2020 m. programos, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1926/2006/EB	42
★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 255/2014, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2008/97, (EB) Nr. 779/98 ir (EB) Nr. 1506/98, susiję su alyvuogių aliejaus ir kitų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Turkija, importu, dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Komisijai	57
★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 256/2014 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje, kuriuo pakeičiamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 736/96	61
★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 257/2014, kuriuo dėl Grenlandijos dalyvavimo Kimberlio proceso sertifikavimo schemoje iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002	69

DIREKTYVOS

★ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/26/ES dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje ⁽¹⁾	72
--	----

SPRENDIMAI

★ 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas Nr. 136/2014/ES, kuriuo nustatomos taisyklės ir tvarka, kad Grenlandija galėtų dalyvauti Kimberlio proceso sertifikavimo schemoje	99
--	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 248/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kiek tai susiję su perėjimu prie Sąjungos kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) kartu su Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 924/2009 ⁽³⁾ Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012 ⁽⁴⁾ yra svarbus bendros

mokėjimų eurais erdvės (toliau – SEPA), kurioje neturi būti daroma skirtumo tarp nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų eurais, užbaigimo elementas. Pagrindinis Reglamento (ES) Nr. 260/2012 tikslas – perėjimas nuo nacionalinių kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų schemų prie suderintų SEPA kredito pervedimų (toliau – SCT) ir SEPA tiesioginio debeto operacijų (toliau – SDD) schemų, *inter alia*, suteikiant Sąjungos piliečiams unikalų tarptautinį banko sąskaitos numerį (IBAN), kurį galima naudoti visiems SCT ir SDD eurais atlikti;

- (2) Reglamente (ES) Nr. 260/2012 buvo numatyta, kad prie SEPA bus pereita iki 2014 m. vasario 1 d., siekiant mokėjimo paslaugų teikėjams ir mokėjimo paslaugų vartotojams suteikti pakankamai laiko pritaikyti savo procesus prie techninių reikalavimų, susijusių su perėjimu prie SCT ir SDD;

- (3) nuo Reglamento (ES) Nr. 260/2012 priėmimo Komisija ir Europos Centrinis Bankas atidžiai stebėjo perėjimo prie SEPA pažangą. Buvo surengta keletas susitikimų su valstybių narių, nacionalinės valdžios institucijų ir rinkos dalyvių atstovais. Remdamasis nacionalinių centrinių bankų surinktais mokėjimo duomenimis, Europos Centrinis Bankas periodiškai skelbė perėjimo prie SEPA pažangos ataskaitas. Tos ataskaitos rodo, kad kai kurių euro zonos valstybių narių perėjimo prie SCT rodikliai šiuo metu artėja prie 100 %. Didžioji dauguma mokėjimo paslaugų teikėjų pranešė, kad jie jau atitinka SEPA taisykles. Tačiau keliose kitose valstybėse narėse perėjimo prie SEPA rodikliai neatitinka lūkesčių. Tai ypač aktualu SDD;

- (4) 2013 m. gegužės 14 d. išvadose Ecofin Taryba dar kartą pabrėžė perėjimo prie SEPA svarbą. Atkreiptas dėmesys, kad perėjimas prie SEPA yra neužbaigtas ir kad siekiant laiku pereiti prie SEPA, visiems rinkos dalyviams reikės imtis neatidėliotinų pastangų. Priimtas veiksmų planas, kuriame prekiautojai, įmonės, MVĮ ir viešosios valdžios institucijos raginami neatidėliojant imtis konkrečių vidinių veiksmų, būtinų savo procesams pritaikyti ir klientams pranešti savo IBAN;

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje.

⁽²⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 18 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

⁽⁴⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurais techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

- (5) nepaisant didelių Europos Centrinio Banko, valstybių narių, jų nacionalinės valdžios institucijų ir rinkos dalyvių pastangų pastaraisiais mėnesiais, naujausi statistiniai duomenys rodo, kad bendras perėjimo prie SCT rodiklis euro zonoje nuo 40 % 2013 m. birželio mėn. teisingo iki maždaug 64 % 2013 m. lapkričio mėn., o bendras perėjimo prie SDD rodiklis tepasiekė 26 %. Nors nacionaliniai duomenys rodo didelę pažangą keliose valstybėse narėse, didelė valstybių narių grupė gerokai atsilieka nuo planuojamų perėjimo rodiklių. Todėl mažai tikėtina, kad visi rinkos dalyviai atitiks SEPA taisykles iki 2014 m. vasario 1 d.;
- (6) nuo 2014 m. vasario 1 d. bankai ir kiti mokėjimo paslaugų teikėjai dėl teisinių įpareigojimų turės atsakyti vykdyti SEPA taisyklių neatitinkančius kredito pervedimus ar tiesioginio debeto operacijas, nors, kaip yra šiuo metu, jie techniškai galėtų vykdyti tuos mokėjimus toliau naudodami esamas senąsias mokėjimų schemas kartu su SCT ir SDD. Todėl jei nebus visiškai pereita prie SCT ir SDD, negalima atmeti, kad gali pasitaikyti vėlavimų tokiais mokėjimais. Tai galėtų paveikti visus mokėjimo paslaugų vartotojus ir visų pirma MVĮ bei vartotojus;
- (7) labai svarbu išvengti nebūtinų mokėjimo sutrikimų dėl to, kad iki 2014 m. vasario 1 d. ne visiškai pereita prie SEPA. Todėl mokėjimo paslaugų teikėjams reikėtų leisti ribotą laiką toliau vykdyti mokėjimo operacijas naudojant senąsias schemas, šalia SCT ir SDD schemų, kaip jie tą daro šiuo metu. Todėl reikėtų nustatyti pereinamąjį laikotarpį, kuris sudarytų sąlygas toliau lygiagrečiai vykdyti skirtingų formatų mokėjimus. Turint minty dabartinius perėjimo prie SEPA duomenis ir numatomą jo tempą, tinkamu laikomas vienintelis papildomas pereinamasis šešių mėnesių laikotarpis. Tokia SEPA taisyklių neatitinkančių senųjų sistemų tęstinumo nuostata turėtų būti laikoma išimtinė priemone ir dėl to turėtų galioti kuo trumpiau, nes greitai ir visapusiškai pereiti prie SEPA yra būtina siekiant užtikrinti visą integruotos mokėjimų rinkos naudą. Be to, svarbu apriboti laiką, kurį mokėjimo paslaugų teikėjai patirs sąnaudų, susijusių su tolesniu senųjų mokėjimo schemų naudojimu lygiagrečiai su SEPA sistema. Mokėjimo paslaugų teikėjai, kurie jau visiškai perėjo prie SEPA, gali apsvarstyti galimybę šiuo pereinamuoju laikotarpiu teikti konversijos paslaugas mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie prie SEPA dar neperėjo. Pereinamuoju laikotarpiu valstybės narės neturėtų taikyti sankcijų mokėjimo paslaugų teikėjams, vykdančioms taisyklių neatitinkančius mokėjimus, ir mokėjimo paslaugų vartotojams, kurie dar nėra perėję prie SEPA;
- (8) keli dideli tiesioginio debeto priemonių vartotojai jau nurodė planuojantys prie SEPA pereiti artėjant galutiniam terminui. Tų perėjimo prie SEPA projektų atidėjimas galėtų sukelti laikiną įtampą, susijusią su atitinkamų bendrovių gaunamų mokėjimų ir pinigų srautais, o kartu ir likvidumu. Dėl plataus masto vėlyvo perėjimo prie SEPA taip pat galėtų susidaryti tam tikrų trukdžių, visų pirma kalbant apie bankus ir programines įrangas pardavėjus, kurie gali turėti tam tikrų pajėgumo suvaržymų. Papildomas laikotarpis naujai sistemai įvesti sudarytų sąlygas tai padaryti ne taip centruotai. Rinkos dalyviai, kurie dar nepradėjo įgyvendinti būtinų pakeitimų, kad būtų laikomasi SEPA taisyklių, raginami kuo greičiau tą padaryti. Rinkos dalyviai, kurie jau pradėjo keisti savo mokėjimo procesus, vis dėlto turėtų perėjimą užbaigti kuo greičiau;
- (9) atsižvelgiant į bendrą tikslą koordinuotai ir integruotai pereiti prie SEPA, tikslinga pereinamąjį laikotarpį taikyti ir SCT, ir SDD. Skirtingi pereinamieji laikotarpiai SCT ir SDD sukeltų painiavą vartotojams, mokėjimo paslaugų teikėjams, MVĮ ir kitiems mokėjimo paslaugų vartotojams;
- (10) teisinio tikrumo sumetimais ir siekiant išvengti Reglamento (ES) Nr. 260/2012 taikymo nutraukimo, būtina, kad šis reglamentas įsigaliotų skubiai ir būtų taikomas atgaline data nuo 2014 m. sausio 31 d.;
- (11) atsižvelgiant į klausimo skubumą, būtina taikyti išimtį dėl aštuonių savaičių termino, nurodyto prie Europos Sąjungos sutarties, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties pridėto Protokolo Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje 4 straipsnyje;
- (12) todėl Reglamentas (ES) Nr. 260/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 260/2012 16 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių, iki 2014 m. rugpjūčio 1 d. MPT gali toliau vykdyti tokių formatų mokėjimo operacijas eurais, kurie skiriasi nuo formatų, reikalingų kredito pervedimams ir tiesioginio debeto operacijoms vykdyti pagal šį reglamentą.

Valstybės narės taisyklės dėl sankcijų, nustatytų pagal 11 straipsnį ir taikomų už 6 straipsnio 1 ir 2 dalių pažeidimus, taiko nuo 2014 m. rugpjūčio 2 d.

Nukrypstant nuo 6 straipsnio 1 ir 2 dalių valstybės narės iki 2016 m. vasario 1 d. gali leisti MPT teikti nacionalinio mokėjimo operacijų konversijos paslaugas MPV, taip suteikiant MPV, kurie yra vartotojai, galimybę toliau naudoti BBAN vietoj priedo 1 punkto a papunktyje nurodyto mokėjimo sąskaitos identifikatoriaus, jei užtikrinama sistemų sąveika techniškai ir saugiai konvertuojant mokėtojo ir gavėjo BBAN į atitinkamą mokėjimo sąskaitos identifikatorių, kaip nurodyta priedo 1 punkto a papunktyje. Tas mokėjimo sąskaitos identifikatorius pateikiamas inicijuojančiam MPV prieš mokėjimo vykdymą. Tokiu atveju MPT netaiko MPV

papildomų mokesčių ar kitų rinkliavų, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusių su tomis konversijos paslaugomis.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas atgaline data nuo 2014 m. sausio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 249/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 827/2004, draudžiantis importuoti Atlanto didžiaakius tunus (*Thunnus obesus*), kurių kilmės šalis Bolivija, Kambodža, Pusiaujo Gvinėja, Gruzija ir Siera Leonė, ir panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 1036/2001

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) nuo 1997 m. lapkričio 14 d., priėmus Tarybos sprendimą 86/238/EEB ⁽²⁾, Sąjunga yra Tarptautinės konvencijos dėl Atlanto tunų apsaugos (ICCAT konvencija) susitariančioji šalis;
- (2) ICCAT konvencijoje numatytas regioninis bendradarbiavimas dėl tunų ir tunams giminingų rūšių žuvų išteklių Atlanto vandenyne ir gretimose jūrose išsaugojimo ir valdymo. ICCAT konvencija įsteigta Tarptautinė Atlanto tunų apsaugos komisija (ICCAT), kuri tvirtina apsaugos ir valdymo priemones. Tos priemonės susitariančiosioms šalims privalomos;
- (3) 1998 m. ICCAT priėmė rezoliuciją Nr. 98-18 dėl didelais ūdomis žvejojančiais laivais Konvencijos rajone sužvejojamo nedeclaruojamo ir neregamentuojamo tunų kiekio. Toje rezoliucijoje yra nustatytos šalių, kurių laivais žvejojant tunus ir tunams giminingų rūšių žuvis sumažėjo ICCAT išsaugojimo ir valdymo priemonių veiksmingumas, identifikavimo tvarka. Be to, joje nurodytos priemonės, kurių būtina imtis norint sustabdyti tolesnę minėtųjų šalių laivų žvejybą, prireikus taikant nediskriminacines prekybos apribojimo priemones;
- (4) priėmus rezoliuciją Nr. 98-18, Boliviją, Kambodžą, Pusiaujo Gvinėją, Gruziją ir Siera Leonę ICCAT pripažino

šalimis, kurių laivais žvejojant Atlanto didžiaakius tunus (*Thunnus obesus*) mažėja išsaugojimo ir valdymo priemonių veiksmingumas. ICCAT savo išvadas pagrindė duomenimis apie laivų sužvejojimą, prekybą ir veiklą;

- (5) todėl ICCAT rekomendavo susitariančiosioms šalims imtis tinkamų priemonių, atitinkančių jos rezoliucijos Nr. 98-18 nuostatas, kad būtų uždraustas Atlanto didžiaakių tunų ir bet kokio pavidalo jų produktų importas iš tų šalių;
- (6) 2004 m. Atlanto didžiaakių tunų importas į Sąjungą iš Bolivijos, Kambodžos, Pusiaujo Gvinėjos, Gruzijos ir Siera Leonės buvo uždraustas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 827/2004 ⁽³⁾;
- (7) 2004 m. vykusiam 14-ajame nepaprastajame posėdyje ICCAT pripažino, kad Kambodža, Pusiaujo Gvinėja ir Siera Leonė dėjo pastangas, kad išspręstų nurodytąsias problemas, ir priėmė rekomendacijas panaikinančias prekybos apribojimo priemones toms trims šalims, susijusias su Atlanto didžiaakiais tunais ir jų produktais;
- (8) todėl Tarybos reglamentu (EB) Nr. 919/2005 ⁽⁴⁾ buvo iš dalies pakeistas Reglamentas (EB) Nr. 827/2004, siekiant panaikinti Atlanto didžiaakių tunų ir jų produktų importo iš Kambodžos, Pusiaujo Gvinėjos ir Siera Leonės į Sąjungą draudimas. Po to dalinio pakeitimo Reglamentu (EB) Nr. 827/2004 draudžiamas tik toks importas iš Bolivijos ir Gruzijos;
- (9) 2011 m. 22-ajame eiliniame metiniame posėdyje ICCAT pripažino Bolivijos ir Gruzijos veiksmus ir priėmė rekomendaciją Nr. 11-19, kuria panaikintas Atlanto didžiaakių tunų ir jų produktų importo draudimas, kuris buvo toliau taikomas toms dviem šalims;
- (10) todėl Reglamentas (EB) Nr. 827/2004 turėtų būti panaikintas,

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 827/2004, draudžiantis importuoti Atlanto didžiaakius tunus (*Thunnus obesus*), kurių kilmės šalis Bolivija, Kambodža, Pusiaujo Gvinėja, Gruzija ir Siera Leonė, ir panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 1036/2001 (OL L 127, 2004 4 29, p. 21).

⁽⁴⁾ 2005 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 919/2005, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 827/2004 dėl Atlanto didžiaakių tunų (*Thunnus obesus*) importo iš Kambodžos, Pusiaujo Gvinėjos ir Siera Leonės draudimo ir panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 826/2004, draudžiantį importuoti paprastuosius tunus (*Thunnus thynnus*) iš Pusiaujo Gvinėjos ir Siera Leonės, bei Reglamentą (EB) Nr. 828/2004, draudžiantį importuoti iš Siera Leonės durklažuves (*Xiphias gladius*) (OL L 156, 2005 6 18, p. 1).

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 5 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 1986 m. birželio 9 d. Tarybos sprendimas 86/238/EEB dėl Bendrijos prisijungimo prie Tarptautinės konvencijos dėl Atlanto tunų apsaugos su pakeitimais, padarytais protokolu prie valstybių Konvencijos dalyvių įgaliotųjų atstovų konferencijos baigiamojo akto, pasirašyto Paryžiuje 1984 m. liepos 10 d. (OL L 162, 1986 6 18, p. 33).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 827/2004 panaikinamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 250/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo nustatoma programa, skirta Europos Sąjungos finansinių interesų apsaugos srities veiklai skatinti (programa „Hercule III“), ir panaikinamas Sprendimas Nr. 804/2004/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 325 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Sąjungos ir valstybių narių uždavinys - kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, darančia poveikį Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant cigarečių kontrabandą ir padirbinėjimą. Siekiant, kad išleistomis lėšomis būtų pasiekta geresnių ilgalaikių rezultatų ir išvengta veiklos dubliavimo, Sąjungos lygiu ir tarp valstybių narių institucijų turėtų būti užtikrintas glaudus ir reguliarus bendradarbiavimas ir veiklos koordinavimas;
- (2) veikla, kurios tikslas – geriau informuoti, rengti specializuotus mokymo kursus, be kita ko, lyginamosios teisės studijas ir teikti techninę pagalbą bei mokslinę paramą, labai padeda saugoti Sąjungos finansinius interesus ir kartu užtikrinti jų lygiavertę apsaugą visoje Sąjungoje;
- (3) praeityje tokie veiklai pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 804/2004/EB ⁽³⁾ (Programa „Hercule“), kuris buvo iš dalies pakeistas ir pratęstas jo galiojimas Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 878/2007/EB ⁽⁴⁾ (Programa „Hercule II“), teikta parama sudarė galimybes sustiprinti Sąjungos ir valstybių narių veiklą kovos su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veikla, kenkiančia Sąjungos finansiniams interesams, srityje;
- (4) Komisija atliko programos „Hercule II“ pasiekimų apžvalgą, kurioje pranešama apie įdėtas pastangas ir gautus rezultatus;
- (5) Komisija 2011 m. atliko poveikio vertinimą siekdama nustatyti, ar programą reikia tęsti;
- (6) siekiant tęsti ir net plėtoti veiklą Sąjungos ir valstybių narių lygiu kovojant su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, darančia poveikį Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant cigarečių kontrabandą ir padirbinėjimą, taip pat atsižvelgiant į naujas griežto biudžeto taupymo keliamas problemas, reikėtų priimti naują programą (toliau – Programa);
- (7) Programa turėtų būti įgyvendinama atsižvelgiant į rekomendacijas ir priemones, išvardytas 2013 m. birželio 6 d. Komisijos komunikate „Kovos su cigarečių kontrabanda ir kitokia neteisėta prekyba tabako gaminiais stiprinimas. Visapusė ES strategija“;
- (8) Programa turėtų būti įgyvendinama visapusiškai laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽⁵⁾. Pagal tą reglamentą dotacijos paskirtis – finansuoti remti veiksmus, kuriais siekiama padėti siekiant Sąjungos politikos tikslo ir kurio vieninteliu tikslu negali būti įrangos pirkimas;
- (9) Programoje turėtų būti leista dalyvauti stojančiosioms valstybėms, šalims kandidatėms ir potencialioms kandidatėms, kurioms skirta pasirengimo narystei strategija, taip pat šalims partnerėms pagal Europos kaimynystės politiką, su sąlyga, kad šalių atitinkami teisės aktai ir atitinkami teisės aktai ir administraciniai metodai yra pakankamai suderinti su Sąjungos teisės aktais ir administraciniais metodais pagal tų valstybių ir šalių dalyvavimo Sąjungos programose bendruosius principus ir bendrąsias sąlygas, nustatytus atitinkamuose bendruosiuose susitarimuose, Asociacijos tarybos sprendimuose ar panašiuose susitarimuose, taip pat Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalims, dalyvaujančioms Europos ekonominėje erdvėje (EEE);

⁽¹⁾ OL C 201, 2012 7 7, p. 1.

⁽²⁾ 2014 m. sausio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 804/2004/EB, steigiantis Bendrijos veiksmų programą, skatinančią veiklą Bendrijos finansinių interesų apsaugos srityje (programa „Hercule“) (OL L 143, 2004 4 30, p. 9).

⁽⁴⁾ 2007 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 878/2007/EB, iš dalies keičiantis ir pratęsiantis Sprendimą Nr. 804/2004/EB, steigiantį Bendrijos veiksmų programą, skatinančią veiklą Bendrijos finansinių interesų apsaugos srityje (Programa „Hercule II“) (OL L 193, 2007 7 25, p. 18).

⁽⁵⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (10) Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai Programos įgyvendinimo nepriklausomą vidurio laikotarpio ataskaitą, taip pat galutinę Programos tikslų pasiekimo ataskaitą. Be to, Komisija kasmet turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai informaciją apie metinį Programos įgyvendinimą, įskaitant finansuojamų veiksmų rezultatus ir informaciją apie Programos ir kitų susijusių programų bei veiksmų Sąjungos lygiu atitikimą ir papildomumą;
- (11) šis reglamentas atitinka subsidarumo ir proporcingumo principus. Programa turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos valstybėms narėms bendradarbiauti tarpusavyje ir su Komisija siekiant saugoti Sąjungos finansinius interesus, naudojant išteklius našiau negu juos būtų galima panaudoti nacionaliniu lygiu. Sąjungos lygiu veiksmai yra būtini ir pagrįsti, nes jais aiškiai padedama valstybėms narėms bendrai saugoti Sąjungos bendrąjį biudžetą bei nacionalinius biudžetus ir skatinama naudotis bendromis Sąjungos struktūromis siekiant stiprinti kompetentingų valdžios institucijų bendradarbiavimą ir dalijimąsi informacija. Vis dėlto Programa neturėtų mažinti valstybių narių atsakomybės;
- (12) Programa turėtų būti įgyvendinama septynerius metus derinant jos trukmę su daugiametės finansinės programos trukme, nustatyta Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾;
- (13) siekiant nustatyti tam tikrą lankstumą paskirstant lėšas, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas orientacinis tų lėšų paskirstymas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (14) Komisija turėtų priimti metines darbo programas, kuriose nurodytų finansuojamus veiksmus, atrankos ir skyrimo kriterijus ir išimtinis bei tinkamai pagrįstus atvejus, pavyzdžiui, susijusius su valstybėmis narėmis, kurioms kyla didelė rizika Sąjungos finansinių interesų atžvilgiu, kuriais taikytina ne didesnė kaip 90 % finansavimo reikalavimus atitinkančių sąnaudų bendro finansavimo dalis. Komisija turėtų aptarti šio reglamento taikymą su valstybėmis narėmis Sukčiavimo prevencijos koordinavimo patariamajame komitete, įsteigtu pagal Komisijos sprendimą 94/140/EB ⁽²⁾;
- (15) valstybės narės turėtų stengtis didinti savo finansinius įnašus remdamosi pagal Programą skiriamų dotacijų bendro finansavimo dalimi;
- (16) Komisija turėtų imtis būtinų veiksmų siekdama užtikrinti, kad metinės darbo programos atitiktų kitas Sąjungos finansuojamas susijusias programas, visų pirma muitinės srityje, ir jas papildytų, kad bendras Programos veiksmų poveikis būtų didesnis ir kad būtų išvengta Programos dubliavimosi su kitomis programomis;
- (17) šiame reglamente nustatomas viso Programos laikotarpio finansinis paketas, kuris Europos Parlamentui ir Tarybai yra svarbiausias orientacinis dydis metinės biudžeto sudarymo procedūros metu, kaip apibrėžta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾ 17 punkte;
- (18) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti proporcingomis priemonėmis viso išlaidų ciklo metu, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, neteisėtai išmokėtų ar neteisingai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir, atitinkamai atvejais, administracines ir finansines sankcijas;
- (19) Sprendimas Nr. 804/2004/EB turėtų būti panaikintas. Turėtų būti priimtos pereinamojo laikotarpio priemonės, kad būtų sudarytos sąlygos įvykdyti finansinius įsipareigojimus, susijusius su veiksmais, vykdomais pagal tą sprendimą, ir jame nustatytos ataskaitų teikimo pareigos;
- (20) reikėtų užtikrinti sklandų nenutrūkstamą perėjimą nuo programos „Hercule II“ prie Programos, ir tikslinga Programos trukmę suderinti su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013. Todėl Programa turėtų būti taikoma nuo 2014 m. sausio 1 d.,

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma daugiametė finansinė sistema 2014–2020 m. laikotarpiu (OL L 347, 2013 12 20, p. 884.).

⁽²⁾ 1994 m. vasario 23 d. Komisijos sprendimas 94/14/EB, įsteigiantis Sukčiavimo prevencijos koordinavimo patariamąjį komitetą (OL L 61, 1994 3 4, p. 27).

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. nustatoma daugiametė veiksmų programa „Hercule III“, skirta veiklai, kuria siekiama kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, darančiais poveikį Sąjungos finansiniams interesams, skatinti (toliau – Programa).

2 straipsnis

Pridėtinė vertė

Programa prisideda prie visų toliau išvardytų priemonių:

- a) veiklos Sąjungos ir valstybių narių lygiu plėtos siekiant kovoti su sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla, darančiais poveikį Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant kovą su cigarečių kontrabanda ir padirbinėjimu;
- b) valstybių narių institucijų, Komisijos ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą Sąjungos lygiu, ypač tarpvalstybinių operacijų efektyvumo ir veiksmingumo atžvilgiu, didinimo;
- c) veiksmingo kelio sukčiavimui, korupcijai ir kitai neteisėtai veiklai, darantiems poveikį Sąjungos finansiniams interesams, užkirtimo rengiant bendrus specializuotus nacionalinių ir regioninių administracijos įstaigų darbuotojų ir kitų suinteresuotųjų subjektų mokymo kursus.

Programa visų pirma padeda sutaupyti lėšų kolektyviniais specialios įrangos ir duomenų bazių, kuriomis naudosis suinteresuotieji subjektai, pirkimais, taip pat specializuotais mokymo kursais.

3 straipsnis

Bendrasis tikslas

Bendrasis Programos tikslas - saugoti Sąjungos finansinius interesus ir taip didinti Sąjungos ekonomikos konkurencingumą bei užtikrinti mokesčių mokėtojų pinigų apsaugą.

4 straipsnis

Konkretus tikslas

Konkretus Programos tikslas - užkirsti kelią sukčiavimui, korupcijai ir kitai neteisėtai veiklai, darantiems poveikį Sąjungos finansiniams interesams, ir su jais kovoti.

Konkreto tikslo pasiekimas išmatuojamas, *inter alia*, pagal tikslinius ir bazinius lygius ir vadovaujantis visais toliau išvardytais pagrindiniais veiklos rodikliais:

- a) bendrais veiksmais ir tarpvalstybinėmis operacijomis nustatytų sukčiavimo atvejus areštuotų, konfiskuotų ir susigrąžintų lėšų dydžiu;
- b) taikant bendrą finansavimą įgytos techninės įrangos pridėtinę vertę ir naudojimo veiksmingumą;
- c) valstybių narių keitimosi informacija apie rezultatus, pasiekus naudojant techninę įrangą, veiklą;
- d) mokymo veiksmų skaičiumi ir tipu, įskaitant specializuoto mokymo apimtį.

5 straipsnis

Veiklos tikslai

Programos veiklos tikslai yra visi šie tikslai:

- a) stiprinant tarpvalstybinį ir įvairias sritis apimančią bendradarbiavimą, gerinti, viršijant dabartinius lygius, sukčiavimo ir kitos neteisėtos veiklos prevenciją ir tyrimą;
- b) sudarant palankesnes sąlygas keistis informacija, patirtimi ir geriausia praktika, įskaitant darbuotojų mainus, stiprinti Sąjungos finansinių interesų apsaugą nuo sukčiavimo;
- c) teikiant techninę ir operatyvinę paramą nacionalinėms tyrimų ir ypač muitinės bei teisėsaugos institucijoms, stiprinti kovą su sukčiavimu ir kitokia neteisėta veikla;
- d) riboti šiuo metu žinomą sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos poveikį Sąjungos finansiniams interesams, siekiant mažinti neteisėtos ekonominės veiklos plėtrą tose srityse, kuriose rizika yra didžiausia, kaip antai organizuoto sukčiavimo srityje, įskaitant cigarečių kontrabandą ir padirbinėjimą;
- e) skatinant lyginamąją teisės aktų analizę, didinti specialių teisinės ir teisminės apsaugos priemonių, kuriomis siekiama apsaugoti Sąjungos finansinius interesus nuo sukčiavimo, rengimą.

6 straipsnis

Finansavimo reikalavimus atitinkantys subjektai

Finansavimą pagal Programą gali gauti šie subjektai:

- a) dalyvaujančios šalies, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalyje, nacionalinės arba regioninės administracijos įstaigos, kurios skatina stiprinti veiksmus Sąjungos lygiu siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus;
- b) mokslinių tyrimų bei švietimo institutai ir pelno nesiekiantys subjektai su sąlyga, kad jie buvo įsteigti ir pradėjo veiklą bent prieš vienerius metus dalyvaujančioje šalyje, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 dalyje, ir kurie skatina stiprinti veiksmus Sąjungos lygiu siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus.

7 straipsnis

Dalyvavimas Programoje

1. Programoje dalyvauja valstybės narės ir 2 dalyje nurodytos šalys (toliau – dalyvaujančios šalys).
2. Programoje gali dalyvauti visos šios šalys:
 - a) stojančiosios valstybės, šalys kandidatės ir potencialios kandidatės, kurios naudojasi pasirengimo narystei strategija, pagal tų valstybių ir šalių dalyvavimo Sąjungos programose bendruosius principus ir bendrąsias sąlygas, nustatytus atitinkamuose bendruosiuose susitarimuose, Asociacijos tarybos sprendimuose ar panašiuose susitarimuose;
 - b) šalys partnerės pagal Europos kaimynystės politiką su sąlyga, kad tų šalių atitinkami teisės aktai ir administraciniai metodai yra pakankamai suderinti su Sąjungos teisės aktais ir administraciniais metodais. Atitinkamos šalys partnerės dalyvauja Programoje pagal nuostatas, kurios bus nustatytos su tomis šalimis sudarius bendruosius susitarimus dėl jų dalyvavimo Sąjungos programose;
 - c) Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalys, dalyvaujančios Europos ekonominėje erdvėje (EEE) pagal Europos ekonominės erdvės susitarime nustatytas sąlygas.
3. Šalių, dalyvaujančių Pietryčių Europos šalių stabilizacijos ir asociacijos procese, Rusijos Federacijos ir tam tikrų šalių, sudariusių su Sąjunga susitarimus dėl tarpusavio pagalbos su sukčiavimu susijusiose srityse, bei tarptautinių ir kitų atitinkamų organizacijų atstovai gali dalyvauti pagal Programą organizuojamoje veikloje, kai tai yra naudinga atitinkamai 3 ir 4 straipsniuose nurodytiems bendriems ir konkrečioms tikslams pasiekti. Tie atstovai dalyvauja Programoje pagal atitinkamas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatas.

8 straipsnis

Finansavimo reikalavimus atitinkantys veiksmai

Pagal Programą tomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos 11 straipsnyje nurodytose metinėse darbo programose, tinkama finansinė parama teikiama visiems šiems veiksams:

- a) specialios techninės pagalbos valstybių narių kompetentingoms institucijoms teikimui per vieną ar daugiau iš šių priemonių:
 - i) teikiant konkrečias žinias, aprūpinant specialia ir pažangių technologijų įranga ir veiksmingomis informacinių technologijų (toliau – IT) priemonėmis, sudarančiomis palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam bendradarbiavimui ir bendradarbiavimui su Komisija;
 - ii) užtikrinant reikiamą paramą tyrimams ir sudarant jiems palankesnes sąlygas, visų pirma sudarant jungtines tyrimų grupes ir organizuojant tarpvalstybines operacijas;
 - iii) stiprinant valstybių narių pajėgumus saugoti ir sunaikinti konfiskuotas cigaretes, taip pat teikiant nepriklausomas konfiskuotų cigarečių analizės paslaugas;
 - iv) intensyvinant darbuotojų mainus konkrečių projektų atveju, visų pirma kovos su cigarečių kontrabanda ir padirbinėjimu srityje;
 - v) teikiant techninę ir operatyvinę paramą valstybių narių teisėsaugos institucijoms, kovojančioms su neteisėta tarpvalstybine veikla ir sukčiavimu, darantiems poveikį Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant visų pirma paramą muitinėms;
 - vi) stiprinant dalyvaujančių šalių pajėgumus informacinių technologijų srityje, kuriant specialias duomenų bazes ir IT priemones, sudarančias palankesnes sąlygas prieigai prie duomenų ir jų analizei, ir aprūpinant jomis;
 - vii) intensyvinant duomenų mainus, kuriant tyrimams, stebėsenai ir žvalgomajai veiklai skirtas IT priemones bei aprūpinant jomis;
- b) tikslinių specialių mokymo kursų ir rizikos analizės mokymo seminarų, taip pat pririnkus konferencijų organizavimui siekiant per vieną ar daugiau iš šių priemonių:
 - i) toliau skatinti geriau suprasti Sąjungos ir nacionalinius mechanizmus;
 - ii) dalytis patirtimi ir geriausia praktika tarp dalyvaujančių šalių atitinkamų institucijų, įskaitant specialias teisėsaugos tarnybas, taip pat 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų tarptautinių organizacijų atstovų;
 - iii) koordinuoti dalyvaujančių šalių ir tarptautinių organizacijų atstovų, kaip nurodyta 7 straipsnio 3 dalyje, veiklą;

- iv) skleisti žinias, ypač siekiant geriau nustatyti riziką tyrimų tikslais;
 - v) plėtoti svarbią mokslinių tyrimų veiklą, įskaitant tiriamųjų darbų rengimą;
 - vi) gerinti praktikų ir teoretikų bendradarbiavimą;
 - vii) toliau didinti teisminių ir kitų teisinių profesijų šakų subjektų sąmoningumą siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus;
- c) bet kuriems kitiems į šio straipsnio a arba b punktus neįtrauktiems veiksams, numatytiems metinėse darbo programose, nurodytose 11 straipsnyje, kurie yra būtini atitinkamai 3, 4 ir 5 straipsniuose numatytiems bendram, konkrečiam ir veiklos tikslams pasiekti.

II SKYRIUS

FINANSINĖ PROGRAMA

9 straipsnis

Finansinis paketas

1. Finansinis paketas Programai įgyvendinti laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. yra 104 918 000 EUR dabartinėmis kainomis.

Metinius asignavimus tvirtina Europos Parlamentas ir Taryba neviršydamis daugiametės finansinės sistemos ribų.

2. Iš Programos finansinio paketo 8 straipsnyje išvardytiems finansavimo reikalavimus atitinkantiems veiksams skiriamos orientacinės sumos, laikantis priede kiekvienos rūšies veiksams nustatytų procentinių dalių. Komisija gali nukrypti nuo priede nustatyto orientacinio lėšų paskirstymo, tačiau negali padidinti paskirtos finansinio paketo dalies daugiau kaip 20 % kiekvienos rūšies veiksams.

Jei paaiškėtų, kad šią 20 % ribą būtina viršyti, Komisijai pagal 14 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiamas priede nustatytas orientacinis lėšų paskirstymas.

10 straipsnis

Finansinės paramos ir bendro finansavimo būdas

1. Komisija įgyvendina Programą pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012.

2. Finansinė parama pagal Programą reikalavimus atitinkantiems veiksams, išvardytiems 8 straipsnyje, teikiama bet kuriuo iš toliau nurodytų būdų:

- a) dotacijomis;
 - b) viešaisiais pirkimais;
 - c) kompensuojant 7 straipsnio 3 dalyje nurodytų atstovų dalyvavimo Programos veikloje išlaidas.
3. Dotacijos susitarimas negali būti skirtas vien įrangai pirkti.

4. Pagal Programą skiriamų dotacijų bendro finansavimo dalis negali viršyti 80 % finansavimo reikalavimus atitinkančių sąnaudų. 11 straipsnyje nurodytose metinėse darbo programose nustatytais išimtiniais tinkamai pagrįstais atvejais, kaip antai atvejais, susijusiais su valstybėmis narėmis, kurioms kyla didelė rizika Sąjungos finansinių interesų atžvilgiu, bendro finansavimo dalis negali viršyti 90 % finansavimo reikalavimus atitinkančių sąnaudų.

11 straipsnis

Metinės darbo programos

Programai įgyvendinti Komisija priima metines darbo programas. Jomis užtikrinama, kad būtų nuosekliai įgyvendinami atitinkamai 3, 4 ir 5 straipsniuose numatyti bendras, konkretus ir veiklos tikslai, ir apibrėžiami numatomi rezultatai, įgyvendinimo metodas ir bendra lėšų suma. Dotacijų atveju metinėse darbo programose nurodomi finansuojami veiksmai, atrankos ir skyrimo kriterijai ir didžiausia bendro finansavimo dalis.

Pagal Programą komunikacijos veiksams skirti ištekliai taip pat naudojami institucinio informavimo apie Sąjungos politikos prioritetus veiklai tiek, kiek jie susiję su 3 straipsnyje numatytu bendru tikslu.

12 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi atitinkamų priemonių, kuriomis užtikrinama, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų apsaugoti taikant sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos prevencijos priemones, atliekant veiksmingas patikras, o nustačius pažeidimų susigrąžinant neteisėtai išmokėtas sumas ir atitinkamais atvejais taikant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines ir finansines sankcijas.

2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal Programą, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

3. OLAF gali, laikydamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nustatytų nuostatų ir procedūrų, atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, siekdama nustatyti, ar vykdant susitarimą dėl dotacijos, sprendimą dėl dotacijos ar sutartį, finansuojamą pagal Programą, nebūta Sąjungos finansiniams interesams kenkiančių sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis ir su tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, susitarimus dėl dotacijų bei sprendimus dėl dotacijų, sudaromus ir priimamus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokį auditą ir tyrimus, atsižvelgiant į jų atitinkamą kompetenciją.

III SKYRIUS

STEBĖSENA, VERTINIMAS IR DELEGUOTIEJI ĮGALIOJIMAI

13 straipsnis

Stebėseną ir vertinimą

1. Komisija kasmet teikia Europos Parlamentui ir Tarybai informaciją apie Programos įgyvendinimą, įskaitant Programos tikslų pasiekimą ir rezultatus. Kartu pateikiama informacija apie Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimą bei veiklos koordinavimą ir apie Programos ir kitų susijusių programų bei veiksmų Sąjungos lygiu atitikimą bei papildomumą. Komisija nuolat platina, įskaitant atitinkamose interneto svetainėse, pagal Programą remiamos veiklos rezultatus, kad būtų užtikrintas didesnis lėšų naudojimo skaidrumas.

2. Komisija atlieka išsamų Programos vertinimą ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia:

a) ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. – nepriklausomą laikotarpio vidurio vertinimo ataskaitą, kurioje įvertinamas visų veiksmų tikslų pasiekimas, rezultatai ir poveikis, išteklių naudojimo veiksmingumas ir efektyvumas ir jos pridėtinė vertė Sąjungai, kad būtų galima priimti sprendimą dėl tų veiksmų atnaujinimo, pakeitimo arba sustabdymo; laikotarpio vidurio vertinimo ataskaitoje taip pat apsvaustomos Programos supaprastinimo galimybės, vidinis ir išorinis nuoseklumas, tolesnis visų Programos tikslų aktualumas, taip pat veiksmų nauda siekiant Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo prioritetų; vertinime taip pat atsižvelgiama į programos „Hercule II“ tikslų pasiekimo vertinimo rezultatus;

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

b) ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. – galutinę Programos tikslų pasiekimo, įskaitant jos pridėtinę vertę, vertinimo ataskaitą; be to, įvertinamas ilgalaikis Programos poveikis ir programos poveikio tvarumas, siekiant parengti sprendimą dėl galimo paskesnės programos atnaujinimo, pakeitimo arba sustabdymo.

3. Visos dalyvaujančios šalys ir kiti paramos gavėjai teikia Komisijai visus duomenis ir informaciją, būtinus, kad būtų užtikrintas didesnis skaidrumas bei atskaitomybė ir kad būtų galima Programą stebėti bei vertinti, įskaitant bendradarbiavimo ir veiklos koordinavimo atžvilgiu, kaip nurodyta 1 ir 2 dalyse.

14 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 9 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. kovo 21 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 9 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 9 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

15 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 804/2004/EB panaikinamas.

Vis dėlto finansinius išsipareigojimus, susijusius su pagal tą sprendimą vykdomais veiksmais ir jame nustatytas ataskaitų teikimo pareigas toliau reglamentuoja to sprendimo nuostatos, kol tie išsipareigojimai ir pareigos bus įvykdyti.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

PRIEDAS

ORIENTACINIS LĖŠŲ PASKIRSTYMAS

Orientacinis lėšų paskirstymas finansavimo reikalavimus atitinkantiems veiksams, išvardytiems 8 straipsnyje, yra toks:

Veiksmų rūšys	Biudžeto dalis (%)
a) Techninė pagalba	Ne mažiau kaip 70
b) Mokymas	Ne daugiau kaip 25
c) Kiti į 8 straipsnio a arba b punktus neįtraukti veiksmai	Ne daugiau kaip 5

Komisijos pareiškimas dėl 13 straipsnio

Nedarydama poveikio metinei biudžeto procedūrai, Komisija per struktūrinį dialogą su Europos Parlamentu ketina pateikti metinę ataskaitą dėl reglamento įgyvendinimo, įskaitant priede išdėstytą biudžeto paskirstymą, nuo 2015 m. sausio mėn., o atsakingam Europos Parlamento komitetui ketina pateikti darbo programą teikdama ES finansinių interesų apsaugos ataskaitą.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 251/2014

2014 m. vasario 26 d.

dėl aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį ir 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91 ⁽³⁾ ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 122/94 ⁽⁴⁾ pasitvirtino esantys veiksmingi reguliuojant aromatizuotų vynų, aromatizuotų vyno gėrimų ir aromatizuotų vyno produktų kokteilių (toliau – aromatizuoti vyno produktai) sektorius. Vis dėlto atsižvelgiant į technologines inovacijas, rinkos pokyčius ir kintančius vartotojų lūkesčius, būtina atnaujinti tam tikrų aromatizuotų vyno produktų apibrėžčiai, aprašymui, pateikimui, ženklinimui ir geografinių nuorodų apsaugai taikomas taisyklės, kartu atsižvelgiant į tradicinius gamybos metodus;
- (2) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai būtina atlikti kitus pakeitimus, siekiant įgaliojimus, suteiktus Komisijai Reglamentu (EEB) Nr. 1601/91, suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsniais.

Atsižvelgiant į tų pakeitimų taikymo sritį, tikslinga panaikinti Reglamentą (EEB) Nr. 1601/91 ir jį pakeisti šiuo reglamentu. Reglamentu (EB) Nr. 122/94 buvo nustatytos kai kuriems aromatizuotiems vyno produktams taikomos kvapiųjų medžiagų naudojimo ir alkoholio įpylimo taisyklės, todėl siekiant užtikrinti aiškumą, tos taisyklės turėtų būti įtrauktos į šį reglamentą;

- (3) aromatizuotų vyno produktų pateikimui ir ženklinimui taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 ⁽⁵⁾, nebent šiame reglamente būtų numatyta kitaip;
- (4) aromatizuoti vyno produktai svarbūs Sąjungos vartotojams, gamintojams ir žemės ūkio sektoriui. Aromatizuotų vyno produktų sektoriui taikomos priemonės turėtų padėti pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį, užkirsti kelią apgaulingai veiklai, užtikrinti rinkos skaidrumą ir sąžiningą konkurenciją. Taikant šias priemones ir toliau bus atsižvelgiama į tradicinius aromatizuotų vyno produktų gamybos metodus ir didėjančių vartotojų apsaugos ir informavimo poreikį, todėl jos padės išsaugoti pasiektą gerą Sąjungos aromatizuotų vyno produktų vardą vidaus ir pasaulio rinkoje. Be to, reikėtų atsižvelgti ir į technologines inovacijas, naudotinas tais atvejais, kai jos gali padėti gerinti produktų kokybę, nedarydamos poveikio atitinkamų aromatizuotų vyno produktų tradicinėms savybėms;
- (5) aromatizuotų vyno produktų gamyba yra vienas iš pagrindinių Sąjungos žemės ūkio sektoriaus produktų realizavimo būdų, kurį reikėtų pabrėžti nustatant reguliavimo sistemą;
- (6) atsižvelgiant į vartotojų interesus, šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems Sąjungos rinkai pateiktiems aromatizuotiems vyno produktams, nesvarbu, ar jie pagaminti valstybėse narėse ar trečiojoje šalyje. Siekiant išsaugoti ir didinti Sąjungos aromatizuotų vyno produktų gerą vardą pasaulio rinkoje, šiame reglamente numatytos taisyklės turėtų būti taikomos ir Sąjungoje pagamintiems eksportuoti skirtiems aromatizuotiems vyno produktams;

⁽¹⁾ OL C 43, 2012 2 15, p. 67.

⁽²⁾ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1991 m. birželio 10 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1601/91, nustatantis bendrąsias aromatizuotų vynų, aromatizuotų vyno gėrimų ir aromatizuotų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisyklės (OL L 149, 1991 6 14, p. 1).

⁽⁴⁾ 1994 m. sausio 25 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 122/94, nustatantis tam tikras išsamias Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1601/91, nustatančio bendrąsias aromatizuotų vynų, aromatizuotų vyno gėrimų ir aromatizuotų vyno kokteilių apibrėžimo, aprašymo ir pateikimo taisyklės, taikymo taisyklės (OL L 21, 1994 1 26, p. 7).

⁽⁵⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1169/2011 dėl informacijos apie maistą teikimo vartotojams, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1924/2006 ir (EB) Nr. 1925/2006 bei kuriuo panaikinama Komisijos direktyva 87/250/EEB, Tarybos direktyva 90/496/EEB, Komisijos direktyva 1999/10/EB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/13/EB, Komisijos direktyvos 2002/67/EB ir 2008/5/EB bei Komisijos reglamentas (EB) Nr. 608/2004 (OL L 304, 2011 11 22, p. 18).

- (7) siekiant užtikrinti aromatizuotų vyno produktų sektorių reglamentuojančios Sąjungos teisės aiškumą ir skaidrumą, būtina aiškiai apibrėžti produktus, kuriems taikoma ta teisė, aromatizuotų vyno produktų gamybos, aprašymo, pateikimo ir ženklavimo kriterijus ir, visų pirma, prekinį pavadinimą. Taip pat turėtų būti nustatytos konkrečios savanoriško kilmės nuorodos pateikimo taisyklės, papildančios Reglamente (ES) Nr. 1169/2011 nustatytas taisykles. Nustačius tokias taisykles reglamentuojami visi gamybos grandinės etapai, o vartotojai saugomi ir tinkamai informuojami;
- (8) aromatizuotų vyno produktų apibrėžtys turėtų būti ir toliau nustatomos atsižvelgiant į tradicinius kokybės užtikrinimo būdus, tačiau jas reikėtų atnaujinti ir patobulinti atsižvelgiant į technologinę plėtrą;
- (9) aromatizuoti vyno produktai turėtų būti gaminami pagal tam tikras taisykles ir taikant tam tikrus apribojimus, kurie užtikrina, jog būtų tenkinami su kokybe ir gamybos metodais susiję vartotojo lūkesčiai. Siekiant šioje srityje laikytis tarptautinių standartų, reikėtų nustatyti gamybos metodus, o Komisija paprastai turėtų atsižvelgti į Tarptautinės vynuogių ir vyno organizacijos (toliau – OIV) rekomenduojamus ir paskelbtus standartus;
- (10) aromatizuotiems vyno produktams turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 ⁽²⁾;
- (11) be to, siekiant patenkinti vartotojų lūkesčius ir atitikti tradicinę kokybės užtikrinimo praktiką, aromatizuotų vyno produktų gamybai naudojamas etilo alkoholis turėtų būti tik žemės ūkio kilmės. Taip bus užtikrintas ir pagrindinių žemės ūkio produktų realizavimas;
- (12) atsižvelgiant į aromatizuotų vyno produktų sektoriaus svarbą ir sudėtingumą, tikslinga nustatyti specialias aromatizuotų vyno produktų aprašymui ir pateikimui skirtas taisykles, kurios papildytų Reglamente (ES) Nr. 1169/2011 nustatytas nuostatas dėl ženklavimo. Be to, tos specialios taisyklės turėtų užkirsti kelią netinkamam aromatizuotų vyno produktų prekių pavadinimų naudojimui produktų, kurie neatitinka šiame reglamente nustatytų reikalavimų, atveju;
- (13) siekiant supaprastinti vartotojų supratimą, turėtų būti galima papildyti šiame reglamente nustatytus prekių pavadinimus įprastiniu produkto pavadinimu, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1169/2011;
- (14) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 ⁽³⁾ taikomas, *inter alia*, maistui skirtiems perdirbtiems žemės ūkio produktams, kurie apima ir aromatizuotus vyno produktus. Vadinas, aromatizuoti vyno produktai, atitinkantys tame reglamente ir pagal jį priimtuose aktuose nustatytus reikalavimus, gali būti pateikiami rinkai kaip ekologiški aromatizuoti vyno produktai;
- (15) taikant kokybės politiką ir siekiant aukštos geografinės nuoroda žymimų aromatizuotų vyno produktų kokybės, valstybėms narėms turėtų būti sudarytos sąlygos patvirtinti griežtesnes už šiame reglamente nustatytas jų teritorijoje gaminamų ir geografinės nuoroda žymimų aromatizuotų vyno produktų gamybos, aprašymo, pateikimo ir ženklavimo taisykles tiek, kiek tokios taisyklės yra suderinamos su Sąjungos teise;
- (16) atsižvelgiant į tai, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 ⁽⁴⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽⁶⁾ nuostatos dėl geografinių nuorodų netaikomi aromatizuotiems vyno produktams, reikėtų nustatyti specialias aromatizuotų vyno produktų geografinių nuorodų apsaugos taisykles. Geografinės nuorodos turėtų būti naudojamos siekiant nustatyti aromatizuotus vyno produktus, kurių kilmės vieta yra šalies teritorija arba toje teritorijoje esantis regionas ar vietovė, kuriuose atitinkamas aromatizuoto vyno produkto ypatumas, geras vardas ar kita savybė iš esmės priskirtini jo geografini kilmėi, ir tokias geografines nuorodas turėtų registruoti Komisija;
- ⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1333/2008 dėl maisto priedų (OL L 354, 2008 12 31, p. 16).
- ⁽²⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1334/2008 dėl kvapiųjų medžiagų ir aromatinių savybių turinčių tam tikrų maisto ingredientų naudojimo maisto produktuose ir ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1601/91, reglamentus (EB) Nr. 2232/96 ir (EB) Nr. 110/2008 bei Direktyvą 2000/13/EB (OL L 354, 2008 12 31, p. 34).
- ⁽³⁾ 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).
- ⁽⁴⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklavimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).
- ⁽⁵⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).
- ⁽⁶⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

- (17) šiame reglamente turėtų būti nustatyta trečiosios šalies ir Sąjungos geografinių nuorodų registravimo, atitikties reikalavimams nustatymo, pakeitimo ir galimo panaikinimo procedūra;
- (18) valstybių narių valdžios institucijos turėtų būti atsakingos už tai, kad būtų užtikrintas šio reglamento laikymasis, ir turėtų būti nustatyta tvarka, pagal kurią Komisija galėtų stebėti ir tikrinti, kaip laikomasi šio reglamento;
- (19) siekiant papildyti ar iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl gamybos procesų nustatymo siekiant išgauti aromatizuotus vyno produktus; geografinių vietovių ribų nustatymo kriterijų ir su gamyba tokiose vietovėse susijusių taisyklių, apribojimų ir nukrypti leidžiančių nuostatų; sąlygų, pagal kurias į produktų specifikacijas gali būti įtraukti papildomi reikalavimai; atvejų, kuriais atskiras gamintojas gali teikti geografinės nuorodos apsaugos paraišką, ir apribojimų, kuriais vadovaujantis sprendžiama, kokie pareiškėjai gali teikti tokios apsaugos paraišką, nustatymo; sąlygų, kurių reikia laikytis pateikiant geografinės nuorodos apsaugos paraišką, nustatymo; Komisijos vykdomos tikrinimo tvarkos, prieštaravimų pareiškimo tvarkos ir geografinių nuorodų pakeitimo bei panaikinimo tvarkos; tarpvalstybinėms paraiškoms taikomų sąlygų nustatymo; paraiškos arba prašymo pateikimo datos, nuo kurios taikoma apsauga, ir datos, kurią įsigalioja apsaugos pakeitimas, nustatymo; su produkto specifikacijos pakeitimais susijusių sąlygų, įskaitant sąlygas, kuriomis pakeitimas laikytinas nedideliu, ir sąlygų, susijusių su prašymais atlikti pakeitimus, dėl kurių nekeičiamas bendrasis dokumentas, ir pakeitimų patvirtinimu, nustatymo; apribojimų, susijusių su saugomu pavadinimu; valstybėms narėms ir Komisijai keičiantis informacija praneštinės informacijos pobūdžio ir rūšies, pranešimo būdų, taisyklių, susijusių su prieigos prie informacijos arba informacijos sistemų, kuriomis leidžiama naudotis, teisėmis ir informacijos skelbimo tvarkos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (20) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, susijusias su aromatizuotų vyno produktų sudėties nustatymo analizės metodais; sprendimais suteikti geografinėms nuorodoms apsaugą ir atmesti tokios apsaugos prašymus; sprendimais panaikinti geografinių nuorodų apsaugą ir esamų geografinių nuorodų apsaugą; sprendimais dėl paraiškos dėl pakeitimų patvirtinimo nedidelių produktų specifikacijų pakeitimų atveju; produkto specifikacijoje pateiktina informacija, susijusia su geografinės nuorodos apibrėžtimi; būdais, kaip sprendimai dėl geografinių nuorodų apsaugos suteikimo arba nesuteikimo paskelbiami viešai; su tarpvalstybinių paraiškų teikimu susijusiomis taisyklėmis; patikromis bei tikrinimais, kuriuos turi atlikti valstybės narės; apsaugos paraiškų nagrinėjimo procedūra, įskaitant jų priimtinumą, arba geografinės nuorodos pakeitimo tvirtinimu ir procedūra, įskaitant jų priimtumą, taip pat su prieštaravimo, panaikinimo ar nuorodos pakeitimo prašymų nagrinėjimo procedūra ir informacijos, susijusios su esamomis saugomomis geografinėmis nuorodomis, pateikimu; administracinėmis ir fizinėmis patikromis, kurias turi atlikti valstybės narės; informacijos teikimo taisyklėmis, kurios būtinos, kad būtų taikoma nuostata dėl keitimosi informacija tarp valstybių narių ir Komisijos, ir praneštinės informacijos valdymo tvarka, su pranešimų turiniu, forma, pateikimo laiku, dažnumu ir galutiniais terminais susijusias taisykles bei informacijos ir dokumentų perdavimo ar galimybių jais naudotis valstybėms narėms, trečiųjų šalių kompetentingoms valdžios institucijoms arba visuomenei suteikimo tvarka, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgyvendinimo įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (21) Komisija, naudodamasi teise priimti įgyvendinimo aktus ir atsižvelgdama į jų specifinį pobūdį, turėtų, netaikydama Reglamento (ES) Nr. 182/2011, paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* bendrąjį dokumentą, turėtų nuspręsti, ar atmesti paraišką dėl geografinės nuorodos apsaugos dėl nepriimtumo priežasčių, bei turėtų sukurti ir tvarkyti pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų registrą, įskaitant esamų geografinių nuorodų sąrašo įtraukimą į tą registrą ar išbraukimą iš jo;
- (22) pereinant nuo Reglamente (EEB) Nr. 1601/91 nustatytų taisyklių prie šiame reglamente nustatytų taisyklių galėtų kilti sunkumų, kurie šiame reglamente nenagrinėjami. Tuo tikslu Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti būtinas pereinamojo laikotarpio priemones;
- (23) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiai pereiti nuo Reglamente (EEB) Nr. 1601/91 nustatytų taisyklių prie šiame reglamente nustatytų taisyklių, turėtų būti suteikta pakankamai laiko ir nustatyta tinkama tvarka. Bet kuriuo atveju turimomis atsargomis turėtų būti leidžiama prekiauti po šio reglamento taikymo dienos, kol jos baigsis;

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (24) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo ir ženklinimo taisyklės bei aromatizuotų vyno produktų geografinių nuorodų apsaugos taisyklės, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomos aromatizuotų vyno produktų apibrėžties, aprašymo, pateikimo ir ženklinimo, taip pat aromatizuotų vyno produktų geografinių nuorodų apsaugos taisyklės.
2. Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente numatyta kitaip, aromatizuotų vyno produktų pateikimui ir ženklinimui taikomas Reglamentas (ES) Nr. 1169/2011.
3. Šis reglamentas taikomas visiems aromatizuotiems vyno produktams, pateikiamiems Sąjungos rinkai, nepriklausomai nuo to, ar jie pagaminti valstybėse narėse, ar trečiosiose šalyse, taip pat Sąjungoje pagamintiems ir eksportuoti skirtiems produktams.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamos šios terminų apibrėžtys:

1. prekinis pavadinimas – bet kurio šiame reglamente nustatyto aromatizuoto vyno produkto pavadinimas;
2. aprašymas – aromatizuoto vyno produkto konkrečių savybių sąrašas;
3. geografinė nuoroda – nuoroda, patvirtinanti, kad aromatizuoto vyno produkto kilmės vieta yra tam tikras regionas, konkreti vieta arba šalis, kai atitinkama to produkto kokybė, geras vardas ar kitos savybės yra iš esmės priskiriami jo geografiniai kilmėi.

II SKYRIUS

AROMATIZUOTŲ VYNO PRODUKTŲ TERMINO APIBRĖŽTIS, APRAŠYMAS, PATEIKIMAS IR ŽENKLINIMAS

3 straipsnis

Aromatizuotų vyno produktų termino apibrėžtis ir klasifikacija

1. Aromatizuoti vyno produktai – iš vyno sektoriaus produktų, nurodytų Reglamente (ES) Nr. 1308/2013, pagaminti produktai, kurie buvo aromatizuoti. Jie skirstomi į šias kategorijas:

- a) aromatizuoti vynai;
 - b) aromatizuoti vyno gėrimai;
 - c) aromatizuoti vyno produktų kokteiliai.
2. Aromatizuotas vynas – gėrimas:
 - a) pagamintas iš vieno ar daugiau vynuogių produktų, apibrėžtų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 II priedo IV dalies 5 punkte ir VII priedo II dalies 1 ir 3–9 punktuose, išskyrus vyną „Retsina“;
 - b) kurio bent 75 % bendro tūrio sudaro a punkte nurodyti vynuogių produktai;
 - c) į kurį gali būti įpilta alkoholio;
 - d) į kurį gali būti įdėta dažiklių;
 - e) į kurį gali būti pridėta vynuogių misos, iš dalies fermentuotos vynuogių misos arba abiejų;
 - f) kuris gali būti pasaldintas;
 - g) kurio faktinė alkoholio koncentracija pagal tūrį yra ne mažesnė kaip 14,5 tūrio proc. ir mažesnė kaip 22 tūrio proc., o visuminė alkoholio koncentracija pagal tūrį yra ne mažesnė kaip 17,5 tūrio proc.
 3. Aromatizuotas vyno gėrimas – gėrimas:
 - a) pagamintas iš vieno ar daugiau vynuogių produktų, apibrėžtų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 1, 2 ir 4–9 punktuose, išskyrus vynu, kuriuos gaminant įpilama alkoholio, ir vyną „Retsina“;
 - b) kurio bent 50 % bendro tūrio sudaro a punkte nurodyti vynuogių produktai;
 - c) į kurį nepilama alkoholio, išskyrus atvejus, kai II priede numatyta kitaip;
 - d) į kurį gali būti įdėta dažiklių;

- e) į kurią gali būti pridėta vynuogių misos, iš dalies fermentuotos vynuogių misos arba abiejų;
 - f) kuris gali būti pasaldintas;
 - g) kurio faktinė alkoholio koncentracija pagal tūrį yra ne mažesnė kaip 4,5 tūrio proc. ir mažesnė kaip 14,5 tūrio proc.
4. Aromatizuotas vyno produktų kokteilis – gėrimas:
- a) pagamintas iš vieno ar daugiau vynuogių produktų, apibrėžtų Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 1, 2 ir 4–11 punktuose, išskyrus vynus, kuriuos gaminant įpilama alkoholio, ir vyną „Retsina“;
 - b) kurio bent 50 % bendro tūrio sudaro a punkte nurodyti vynuogių produktai;
 - c) į kurią nepilama alkoholio;
 - d) į kurią gali būti įdėta dažiklių;
 - e) kuris gali būti pasaldintas;
 - f) kurio faktinė alkoholio koncentracija pagal tūrį yra didesnė nei 1,2 tūrio proc. ir mažesnė kaip 10 tūrio proc.

4 straipsnis

Aromatizuotų vyno produktų gamybos procesai ir analizės metodai

1. Aromatizuoti vyno produktai gaminami vadovaujantis I ir II prieduose nustatytais reikalavimais, apribojimais ir aprašymais.
2. Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi leidžiami gamybos procesai, siekiant gauti aromatizuotus vyno produktus atsižvelgiant į vartotojų lūkesčius.

Nustatydama pirmoje pastraipoje nurodytus leidžiamus gamybos procesus, Komisija atsižvelgia į OIV rekomenduojamus ir paskelbtus gamybos procesus.

3. Prireikus Komisija įgyvendinimo aktais priima analizės, skirtos aromatizuotų vyno produktų sudėčiai nustatyti, metodus. Tie metodai grindžiami atitinkamais OIV rekomenduojamais ir paskelbtais metodais, nebent jie būtų neveiksmingi arba netinkami atsižvelgiant į siekiamą tikslą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kol Komisija patvirtins tokius metodus, bus taikomi atitinkamoje valstybėje narėje leidžiami naudoti metodai.

4. Aromatizuotiems vyno produktams gaminti naudojamiems vynuogių produktams taikomi pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 74 straipsnį, 75 straipsnio 4 dalį ir 80 straipsnį nustatyti vynininkystės metodai ir apribojimai.

5 straipsnis

Prekiniai pavadinimai

1. Bet kuriems Sąjungos rinkai teikiamiems aromatizuotiems vyno produktams naudojami II priede nustatyti prekiniai pavadinimai, su sąlyga, kad tie produktai atitinka tame priede atitinkamam prekiniam pavadinimui nustatytus reikalavimus. Prekiniai pavadinimai gali būti papildomi įprastiniais pavadinimais, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1169/2011 2 straipsnio 2 dalies o punkte.

2. Kai aromatizuoti vyno produktai atitinka daugiau nei vienam prekiniam pavadinimui taikomus reikalavimus, leidžiama naudoti tik vieną iš tų prekių pavadinimų, nebent II priede būtų numatyta kitaip.

3. Šiame reglamente nustatytų reikalavimų neatitinkantis alkoholinis gėrimas negali būti aprašytas, pateiktas ar ženklinamas vartojant tokius žodžius ar frazes kaip „panašus į“, „tipas“, „rūšis“, „pagamintas“, „skonis“ ar bet kurią kitą terminą, kuris būtų panašus į bet kurią prekinį pavadinimą.

4. Prekinius pavadinimus galima papildyti arba pakeisti pagal šį reglamentą saugoma geografinė nuoroda.

5. Nedarant poveikio 26 straipsniui, prekiniai pavadinimai nepapildomi vyno produktams leidžiamomis naudoti saugomomis kilmės vietos nuorodomis ar saugomomis geografinėmis nuorodomis.

6 straipsnis

Šalia prekinio pavadinimo pateikiami papildomi duomenys

1. 5 straipsnyje nurodyti prekiniai pavadinimai taip pat gali būti papildyti šiomis cukraus kiekį aromatizuotame vyno produkte nurodančiomis nuorodomis:

- a) „labai sausas“ – produktams, kurių litre yra mažiau kaip 30 gramų cukraus, o jei produktas priskiriamas aromatizuotų vynų kategorijai, nukrypstant nuo 3 straipsnio 2 dalies g punkto, minimali visuminė alkoholio koncentracija yra 15 tūrio proc.;

- b) „sausas“ – produktams, kurių litre yra mažiau kaip 50 gramų cukraus, o jei produktas priskiriamas aromatizuotų vynų kategorijai, nukrypstant nuo 3 straipsnio 2 dalies g punkto, minimali visuminė alkoholio koncentracija yra 16 tūrio proc.;

- c) „pusiau sausas“ – produktams, kurių litre yra nuo 50 iki mažiau kaip 90 gramų cukraus;
- d) „pusiau saldus“ – produktams, kurių litre yra nuo 90 iki mažiau kaip 130 gramų cukraus;
- e) „saldus“ – produktams, kurių litre yra 130 arba daugiau gramų cukraus.

Pirmos pastraipos a-e punktuose nurodytas cukraus kiekis išreiškiamas invertuotu cukrumi.

Prie terminų „pusiau saldus“ ir „saldus“ galima papildomai nurodyti cukraus kiekį, išreikštą invertuoto cukraus gramais litre.

2. Kai prekiniam pavadinimui yra nuoroda „putojantis“ arba jis papildomas šia nuoroda, naudojamo putojančio vyno kiekis yra ne mažesnis kaip 95 %.

3. Be to, prekiniai pavadinimai gali būti papildyti nuoroda į pagrindinę naudojamą kvapiąją medžiagą.

7 straipsnis

Kilmės vietos nuoroda

Jei nurodoma aromatizuotų vyno produktų kilmės vieta, ji atitinka aromatizuoto vyno produkto gamybos vietą. Kilmės vieta nurodoma žodžiais „pagaminta (...)“ arba lygiaverčiais žodžiais, prie kurių pateikiamas atitinkamos valstybės narės ar trečiosios šalies pavadinimas.

8 straipsnis

Kalba, vartojama pateikiant ir ženklinant aromatizuotus vyno produktus

1. II priede pasviruoju šriftu pateikti prekiniai pavadinimai neverčiami į kitas kalbas aromatizuotų vyno produktų etiketėje ar jų aprašyme.

Šiame reglamente numatytos papildomos nuorodos, kai jos išreikštos žodžiais, pateikiamos bent viena Sąjungos oficialiąja kalba.

2. Pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos pavadinimas etiketėje pateikiamas ta kalba ar kalbomis, kuria (-iomis) jis yra užregistruotas, net jei geografinė nuoroda pagal 5 straipsnio 4 dalį pakeičia prekinį pavadinimą.

Kai pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos pavadinimas pateikiamas ne lotyniška abėcėle, jis taip pat gali būti rašomas viena ar daugiau Sąjungos oficialių kalbų.

9 straipsnis

Valstybių narių nustatytos griežtesnės taisyklės

Taikydamos kokybės politiką jų teritorijoje gaminamiems ir pagal šį reglamentą saugomomis geografinėmis nuorodomis

žymimiems aromatizuotiems vyno produktams arba norėdamos nustatyti naujas geografinės nuorodos, valstybės narės gali nustatyti griežtesnes už 4 straipsnyje ir I bei II prieduose nurodytas gamybos ir aprašymo taisykles tiek, kiek jos suderinamos su Sąjungos teise.

III SKYRIUS

GEOGRAFINĖS NUORODOS

10 straipsnis

Apsaugos paraiškų turinys

1. Į pavadinimų kaip geografinių nuorodų apsaugos paraiškas įtraukiama techninė byla, kurioje nurodoma:

- a) saugotinas pavadinimas;
- b) pareiškėjo vardas, pavardė (arba pavadinimas) ir adresas;
- c) 2 dalyje nurodyta produkto specifikacija ir
- d) bendrasis dokumentas, kuriame apibendrinama 2 dalyje nurodyta produkto specifikacija.

2. Kad produktui būtų suteikta pagal šį reglamentą saugoma geografinė nuoroda, jis turi atitikti atitinkamą produkto specifikaciją, kurią turi sudaryti bent:

- a) saugotinas pavadinimas;
- b) produkto, visų pirma jo pagrindinių analitinių savybių, aprašymas ir jo juslinių savybių nurodymas;
- c) kai taikoma, specialių gamybos procesų ir specifikacijų, taip pat atitinkamų produkto gamybos apribojimų aprašymas;
- d) atitinkamos geografinės vietovės ribų aprašymas;
- e) duomenys, kuriais nurodoma 2 straipsnio 3 punkte nurodyta sąsaja;
- f) Sąjungos ar nacionalinėje teisėje nustatyti taikytini reikalavimai arba, kai juos numato valstybės narės, saugomą geografinę nuorodą administruojančios organizacijos nustatyti Sąjungos teisę atitinkantys objektyvūs nediskriminaciniai reikalavimai;
- g) pagrindinės žaliavos, iš kurios gautas aromatizuotas vyno produktas, nurodymas;
- h) valdžios institucijų arba įstaigų, tikrinančių atitiktį produkto specifikacijos nuostatomis, pavadinimas bei adresas ir jų konkrečios užduotys.

11 straipsnis

Trečiosios šalies geografinės vietovės pavadinimo apsaugos paraiška

1. Kai pateikiama trečiosios šalies geografinės vietovės pavadinimo apsaugos paraiška, kartu su 10 straipsnyje numatytais duomenimis pateikiamas įrodymas, kad tokios geografinės vietovės pavadinimas yra saugomas jo kilmės šalyje.
2. Apsaugos paraišką Komisijai pareiškėjas siunčia tiesiogiai arba per atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijas.
3. Apsaugos paraiška pildoma viena iš Sąjungos oficialiųjų kalbų arba prie jos pridėdamas patvirtintas vertimas į vieną iš tų kalbų.

12 straipsnis

Pareiškėjai

1. Geografinės nuorodos apsaugos paraišką gali teikti bet kuri suinteresuota gamintojų grupė arba, išimtiniais atvejais, atskiras gamintojas. Apsaugos paraiškos teikime gali dalyvauti ir kitos suinteresuotosios šalys.
2. Gamintojai gali teikti tik jų pačių gaminamų aromatizuotų vyno produktų pavadinimų apsaugos paraišką.
3. Kai pavadinimu nurodoma kelioms valstybėms bendra geografinė vietovė, gali būti teikiama bendra apsaugos paraiška.

13 straipsnis

Preliminari nacionalinė procedūra

1. Sąjungos kilmės aromatizuotų vyno produktų geografinių nuorodų apsaugos paraiškoms taikoma šio straipsnio 2–7 dalyse nurodyta preliminarinė nacionalinė procedūra.
2. Apsaugos paraiška teikiama toje valstybėje narėje, kurios teritorijoje yra vietovė, iš kurios kilusi geografinė nuoroda.
3. Valstybė narė patikrina, ar apsaugos paraiška atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas.

Valstybė narė, taikydama nacionalinę procedūrą, užtikrina tinkamą apsaugos paraiškos paskelbimą ir nustato, kad bent per du mėnesius nuo paskelbimo dienos bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir gyvenantis arba įsisteigęs tos valstybės narės teritorijoje, gali paprieštarauti siūlomai apsaugai pateikdamas valstybei narei tinkamai pagrįstą pareiškimą.

4. Jei valstybė narė mano, kad geografinė nuoroda neatitinka atitinkamų reikalavimų arba kad tokios nuorodos apsauga yra apskritai nesuderinama su Sąjungos teise, ji paraišką atmeta.

5. Jei valstybė narė mano, kad įvykdyti atitinkami reikalavimai, ji:

- a) bent internete paskelbia bendrąjį dokumentą ir produkto specifikaciją ir

- b) siunčia Komisijai apsaugos paraišką su tokia informacija:

- i) pareiškėjo vardu, pavarde (arba pavadinimu) ir adresu;

- ii) 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta produkto specifikacija;

- iii) 10 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytu bendrojo dokumentu;

- iv) valstybės narės pareiškimu, kad, jos manymu, pareiškėjo pateikta paraiška atitinka reikalaujamas sąlygas, ir

- v) nuoroda į a punkte nurodytų dokumentų skelbimą.

Pirmos pastraipos b punkte nurodyta informacija pateikiama viena iš Sąjungos oficialiųjų kalbų arba prie jos pridėdamas patvirtintas vertimas į vieną iš tų kalbų.

6. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad šio straipsnio būtų laikomasi ne vėliau kaip 2015 m. kovo 28 d.

7. Kai valstybėje narėje nėra nacionalinės teisės aktų, susijusių su geografinių nuorodų apsauga, pavadinimo apsaugą nacionaliniu lygmeniu ji gali suteikti tik laikinai pagal šiame skyriuje nustatytas sąlygas. Tokia apsauga pradeda galioti nuo paraiškos pateikimo Komisijai dienos ir nustoja galioti sprendimo dėl pavadinimo įregistravimo ar atsisakymo jį įregistruoti pagal šį skyrių priėmimo dieną.

14 straipsnis

Komisijos atliekamas tikrinimas

1. Komisija viešai skelbia apsaugos paraiškos pateikimo datą.
2. Komisija tikrina, ar 13 straipsnio 5 dalyje nurodytos apsaugos paraiškos atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas.

3. Jei Komisija mano, kad įvykdytos šiame skyriuje nustatytos sąlygos, ji įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia 10 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytą bendrąjį dokumentą ir 13 straipsnio 5 dalies a punkte nurodytos produkto specifikacijos paskelbimo nuorodą.

4. Kai Komisija mano, kad neįvykdytos šiame skyriuje nustatytos sąlygos, ji įgyvendinimo aktais nusprendžia atmesti paraišką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

15 straipsnis

Prieštaravimų teikimo procedūra

Per du mėnesius nuo 14 straipsnio 3 dalyje numatytos informacijos paskelbimo dienos bet kuri valstybė narė ar trečioji šalis arba bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, turintis teisėtą interesą ir gyvenantis arba įsisteigęs kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo pateikta apsaugos paraiška, arba trečiojoje šalyje, gali teikti prieštaravimus dėl siūlomos apsaugos pateikdamas Komisijai tinkamai pagrįstą pareiškimą dėl šiame skyriuje nustatytų apsaugos suteikimo sąlygų.

Trečiojoje šalyje gyvenantys ar įsisteigę fiziniai ar juridiniai asmenys tokį pareiškimą tiesiogiai arba per atitinkamos trečiosios šalies valdžios institucijas pateikia per pirmoje pastraipoje nurodytą dviejų mėnesių laikotarpį.

16 straipsnis

Sprendimas dėl apsaugos

Remdamasi informacija, gauta užbaigus 15 straipsnyje nurodytą prieštaravimų pareiškimo procedūrą, Komisija įgyvendinimo aktais suteikia apsaugą geografinėi nuorodai, atitinkančiai šiame skyriuje nustatytas sąlygas ir Sąjungos teisės reikalavimus, arba atmeta paraišką, kai tos sąlygos nebuvo įvykdytos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

17 straipsnis

Homonimai

1. Pavadinimas, dėl kurio pateikiama apsaugos paraiška ir kuris visiškai ar iš dalies sutampa su pavadinimu, jau įregistruotu pagal šį reglamentą, įregistruojamas deramai atsižvelgiant į vietinę bei tradicinę vartoseną ir bet kokią suklaidinimo pavojų.

2. Vartotoją klaidinantis homoniminis pavadinimas, verčiantis manyti, kad produktai kilę iš kitos vietovės, neregistruojamas, net jeigu pavadinimas tiksliai atitinka tikrąją teritorijos, regiono ar vietos, iš kurios kilę tie produktai, pavadinimą.

3. Įregistruotą homoniminį pavadinimą galima naudoti tik jeigu vėliau įregistruotą homonimą ir registre jau esantį pavadinimą praktiškai įmanoma pakankamai atskirti, atsižvelgiant į būtinybę suinteresuotiesiems gamintojams taikyti teisingumo principą ir į neklaidinti vartotojų.

18 straipsnis

Atsisakymo saugoti priešastys

1. Bendriniais tapę pavadinimai nesaugomi kaip geografinė nuoroda.

Šiame skyriuje bendrinio tapęs pavadinimas – aromatizuoto vyno produkto pavadinimas, kuris, nors ir sietinas su vieta ar regionu, kuriuose šis produktas buvo pirmiausia pagamintas ar pateiktas rinkai, Sąjungoje tapo įprastu aromatizuoto vyno produkto pavadinimu.

Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendrinio, reikia atsižvelgti į visus svarbius veiksnius, visų pirma į:

a) dabartinę padėtį Sąjungoje, visų pirma vartojimo vietose;

b) atitinkamą Sąjungos ar nacionalinę teisę.

2. Pavadinimas nesaugomas kaip geografinė nuoroda, kai, atsižvelgiant į prekių ženklo gerą vardą ir pripažinimą, vartotojas galėtų susidaryti klaidingą nuomonę apie tikrąją aromatinizuoto vyno produkto tapatybę.

19 straipsnis

Santykis su prekių ženklais

1. Kai geografinė nuoroda saugoma pagal šį reglamentą, prekių ženklo, kurio naudojimas priskiriamas 20 straipsnio 2 daliai ir kuris susijęs su aromatizuotu vyno produktu, registruoti neleidžiama, jei prekių ženklo registravimo paraiška pateikiama po geografinės nuorodos apsaugos paraiškos pateikimo Komisijai dienos ir tokia geografinė nuoroda pradėta saugoti.

Prekių ženklų, kurie buvo įregistruoti pažeidžiant pirmą pastraipą, galiojimas panaikinamas.

2. Nedarant poveikio 17 straipsnio 2 daliai, prekių ženklas, kurio naudojimas priskiriamas 20 straipsnio 2 daliai, kurio registracijos paraiška buvo pateikta, jis buvo registruotas arba jo vartoseną yra nusistovėjusi (jeigu ta galimybė numatyta atitinkamuose teisės aktuose) Sąjungos teritorijoje anksčiau nei geografinės nuorodos apsaugos paraiškos pateikimo Komisijai dieną, gali būti naudojamas toliau ir atnaujinamas nepaisant geografinės nuorodos apsaugos, su sąlyga, kad nėra jokių priešasčių tokį prekių ženklą paskelbti negaliojančiu arba jį atšaukti, nurodytų Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/95/EB ⁽¹⁾ arba Tarybos reglamente (EB) Nr. 207/2009 ⁽²⁾.

Tokiais atvejais geografinę nuorodą leidžiama naudoti kartu su atitinkamais prekių ženklais.

⁽¹⁾ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 299, 2008 11 8, p. 25).

⁽²⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009 3 24, p. 1).

20 straipsnis

Apsauga

1. Pagal šį reglamentą saugomas geografinės nuorodos gali naudoti bet kuris aromatizuotą vyno produktą parduodantis ekonominės veiklos vykdytojas, kai toks produktas pagamintas laikantis atitinkamos produkto specifikacijos.

2. Pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos ir aromatizuoti vyno produktai, kuriems pavadinti, laikantis produkto specifikacijos, naudojami tie saugomi pavadinimai, saugomi nuo:

- a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio saugomo pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais:
 - i) panašioms produktams, neatitinkantiems produkto su saugomu pavadinimu specifikacijos, arba
 - ii) jeigu taip naudojant išnaudojamas geografinės nuorodos geras vardas;
- b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar mėgdžiojimo, net jei nurodoma tikroji produkto ar paslaugos kilmė arba jei saugomas pavadinimas yra išverstas, įrašytas ar translituotas arba prie jo rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagamintas kaip“, „imitacija“, „skonis“, „panašus“ ar pan.;
- c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos į produkto kilmės vietą, kilmę, pobūdį ar esmines savybes, pateiktos ant produkto vidinės ar išorinės pakuotės, reklaminėje medžiagoje arba su atitinkamu vyno produktu susijusiuose dokumentuose, ir nuo produkto pakavimo į tokią tarą, kuri gali sukelti klaidingą įspūdį apie produkto kilmę;
- d) bet kokios kitos praktikos, dėl kurios vartotojas gali susidaryti klaidingą įspūdį apie tikrąją produkto kilmę.

3. Pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos negali tapti bendriniais pavadinimais Sąjungoje, kaip apibrėžta 18 straipsnio 1 dalyje.

4. Valstybės narės imasi atitinkamų administracinių ir teisinių priemonių, kad išvengtų neteisėto pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų naudojimo, kaip nurodyta 2 dalyje, arba tokią naudojimą sustabdytų.

21 straipsnis

Registras

Komisija įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, sudaro ir tvarko aromatizuotų vyno produktų geografinių nuorodų, saugomų pagal šį reglamentą, elektroninį registrą, kuris yra prieinamas viešai.

Su trečiųjų šalių produktais susijusios geografinės nuorodos, kurios Sąjungoje saugomos pagal tarptautinį susitarimą, kurio viena iš susitariančiųjų šalių yra Sąjunga, gali būti įrašytos į pirmoje pastraipoje nurodytą registrą kaip pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos.

22 straipsnis

Kompetentingos institucijos paskyrimas

1. Valstybės narės paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už pareigų, nustatytų šiame skyriuje pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 ⁽¹⁾ 4 straipsnyje nustatytus kriterijus, vykdymo patikras.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šio skyriaus nuostatų besilaikančiam ekonominės veiklos vykdytojui būtų galima taikyti patikrų sistemą.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie 1 dalyje nurodytą kompetentingą instituciją ar institucijas. Komisija viešai paskelbia jų pavadinimus ir adresus, taip pat periodiškai atnaujina jų sąrašą.

23 straipsnis

Specifikacijų laikymosi tikrinimas

1. Pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų, susijusių su geografine vietoje Sąjungoje, atitiktį produkto specifikacijai aromatizuoto vyno produkto gamybos ir išpilstymo metu arba po išpilstymo kasmet užtikrina:

- a) 22 straipsnyje nurodyta kompetentinga institucija ar institucijos arba
- b) viena ar daugiau už tikrinimą atsakingos kontrolės institucijos, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 882/2004 2 straipsnio antros pastraipos 5 punkte, veikiančios kaip produktų sertifikavimo įstaigos pagal to reglamento 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

Tokio tikrinimo išlaidas apmoka tikrinami ekonominės veiklos vykdytojai.

2. Pagal šį reglamentą saugomų geografinių nuorodų, susijusių su geografine vietoje trečiojoje šalyje, atitiktį produkto specifikacijai aromatizuoto vyno produkto gamybos ir išpilstymo metu arba po išpilstymo kasmet užtikrina:

- a) viena ar daugiau trečiosios šalies paskirtų viešosios valdžios institucijų arba
- b) viena ar daugiau sertifikavimo įstaigų.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

3. 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte nurodytos įstaigos laikosi Standarto EN ISO/IEC 17065:2012 (Atitikties įvertinimas. Reikalavimai, keliami gaminių, procesų ir paslaugų sertifikavimo įstaigoms) ir turi būti pagal juos akredituotos.

4. Kai 1 dalies a punkte ir 2 dalies a punkte nurodyta institucija ar institucijos tikrina, kaip laikomasi produkto specifikacijos, jos turi užtikrinti tinkamą objektyvumą bei nešališkumą ir turėti kvalifikuotą personalą bei išteklius, būtinus jų užduotims atlikti.

24 straipsnis

Produkto specifikacijų pakeitimai

1. 12 straipsnio sąlygas atitinkantis pareiškėjas gali teikti paraišką, kad būtų patvirtintas produkto su pagal šį reglamentą saugoma geografine nuoroda specifikacijos pakeitimas, visų pirma siekdamas atsižvelgti į mokslo ir technikos žinių raidą arba iš naujo apibrėžti 10 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytą geografinę vietovę. Paraiškose apibūdinami prašomi pakeitimai ir nurodomos jų priežastys.

2. Kai siūlomas pakeitimas apima vieną ar daugiau 10 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto bendrojo dokumento pakeitimų, pakeitimo paraiškai *mutatis mutandis* taikomi 13–16 straipsniai. Tačiau jeigu siūlomas tik nedidelis pakeitimas, Komisija įgyvendinimo aktais nusprendžia, ar paraišką galima tvirtinti netaikant 14 straipsnio 2 dalyje ir 15 straipsnyje nustatytos procedūros, ir jeigu paraišką patvirtinama, Komisija paskelbia 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Panaikinimas

Jeigu nebeužtikrinamas atitinkamos produkto specifikacijos laikymasis, Komisija savo iniciatyva arba remdamasi tinkamai pagrįstu valstybės narės, trečiosios šalies ar teisėtą interesą turinčio fizinio arba juridinio asmens prašymu gali įgyvendinimo aktais nuspręsti panaikinti geografinės nuorodos apsaugą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

13–16 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

26 straipsnis

Esamos geografinės nuorodos

1. Reglamento (EEB) Nr. 1601/91 II priede išvardytos aromatizuotų vyno produktų geografinės nuorodos ir visos kitos valstybei narei pateiktos ir jos anksčiau nei 2014 m. kovo 27 d. patvirtintos geografinės nuorodos pagal šį reglamentą automatiškai saugomos kaip geografinės nuorodos. Komisija įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant šio reglamento 34 straipsnio 2

dalyje nurodytos procedūros, tokias nuorodas įrašo į šio reglamento 21 straipsnyje numatytą registrą.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai su 1 dalyje nurodytomis esamomis geografinėmis nuorodomis susijusias:

a) 10 straipsnio 1 dalyje numatytas technines bylas;

b) valstybių narių sprendimus dėl patvirtinimo.

3. 1 dalyje nurodytų esamų geografinių nuorodų, apie kurias 2 dalyje nurodyta informacija nepateikiama ne vėliau kaip 2017 m. kovo 28 d., apsauga pagal šį reglamentą panaikinama. Komisija įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, imasi atitinkamų oficialių veiksmų, kad tokie pavadinimai būtų išbraukti iš 21 straipsnyje numatyto registro.

4. 25 straipsnis netaikomas šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms esamoms geografinėms nuorodomis.

Iki 2018 m. kovo 28 d. Komisija savo iniciatyva įgyvendinimo aktais gali nuspręsti panaikinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų esamų geografinių nuorodų apsaugą, jei jos neatitinka 2 straipsnio 3 punkte nustatytų sąlygų. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

27 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali rinkti mokesčius savo išlaidoms padengti, įskaitant išlaidas, patiriamas pagal šį skyrių nagrinėjant apsaugos paraiškas, prieštaravimo pareiškimus, pakeitimų paraiškas ir prašymus panaikinti apsaugą.

28 straipsnis

Deleguotieji įgaliojimai

1. Siekiant atsižvelgti į gamybos nustatytų ribų geografinėje vietovėje konkrečias charakteristikas, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi:

a) geografinės vietovės ribų nustatymo kriterijai ir

b) su gamyba konkrečioje geografinėje vietovėje susijusios taisyklės, apribojimai ir nukrypti leidžiančios nuostatos.

2. Siekiant užtikrinti produktų kokybę ir atsekamumą, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos sąlygos, pagal kurias į produktų specifikacijas gali būti įtraukti papildomi nei 10 straipsnio 2 dalies f punkte nurodyti reikalavimai.

3. Siekiant užtikrinti gamintojų ar ekonominės veiklos vykdytojų teises ar pagrįstus interesus, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

- a) apibrėžiama, kokiais atvejais atskiras gamintojas gali teikti geografinės nuorodos apsaugos paraišką;
- b) nustatomi apribojimai, kuriais vadovaujantis sprendžiama, kokie pareiškėjai gali teikti geografinės nuorodos apsaugos paraišką;
- c) nustatomos sąlygos, kurių reikia laikytis pateikiant geografinės nuorodos apsaugos paraišką, Komisijos vykdomo tikrinimo tvarką, prieštaravimų pareiškimo tvarką ir geografinių nuorodų pakeitimo bei panaikinimo tvarką;
- d) nustatomos tarpvalstybinėms paraiškoms taikomos sąlygos;
- e) nustatoma paraiškos arba prašymo pateikimo data;
- f) nustatoma data, nuo kurios nuoroda saugoma;
- g) nustatomos sąlygos, kuriomis pakeitimas laikytinas nedideliu, kaip nurodyta 24 straipsnio 2 dalyje;
- h) nustatoma pakeitimo įsigaliojimo data;
- i) nustatomos su pagal šį reglamentą saugomos geografinės nuorodos produkto specifikacijos pakeitimų paraiškos ir pakeitimų patvirtinimu susijusios sąlygos, kai tokiais pakeitimais nepakeičiamas bendrasis dokumentas, nurodytas 10 straipsnio 1 dalies d punkte.

4. Siekiant užtikrinti tinkamą apsaugą, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi su saugomu pavadinimu susiję apribojimai.

29 straipsnis

Igyvendinimo įgaliojimai

1. Komisija gali įgyvendinimo aktais patvirtinti visas būtinas priemones, susijusias su šiuo skyriumi dėl:

- a) produkto specifikacijoje pateiktinos informacijos apie 2 straipsnio 3 punkte nurodytą geografinės vietovės ir galutinio produkto ryšį;
- b) būdų, kaip 16 straipsnyje nurodyti sprendimai dėl apsaugos suteikimo arba nesuteikimo paskelbiami viešai;
- c) tarpvalstybinių paraiškų teikimo;

- d) patikrų ir tikrinimų, kuriuos turi atlikti valstybės narės, įskaitant bandymus.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija gali įgyvendinimo aktais patvirtinti visas būtinas priemones, susijusias su šiuo skyriumi dėl apsaugos paraiškų nagrinėjimo procedūros, įskaitant jų priimtinumą, arba geografinės nuorodos pakeitimo tvirtinimo paraiškų nagrinėjimo procedūros, įskaitant jų priimtumą, taip pat su prieštaravimo, panaikinimo ar nuorodos pakeitimo prašymų nagrinėjimo procedūros, įskaitant jų priimtumą, ir informacijos, susijusios su esamomis saugomomis geografinėmis nuorodomis, pateikimo, visų pirma dėl:

- a) dokumentų šablonų ir perdavimo formos;
- b) terminų;
- c) išsamios informacijos apie faktus, įrodymus ir patvirtinamuosius dokumentus, kurie turi būti pateikti kartu su paraiška ar prašymu.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

30 straipsnis

Nepriimtina paraiška ar prašymas

Kai pagal šį skyrių pateikta paraiška arba prašymas laikomas nepriimtiniu, Komisija įgyvendinimo aktais, priimtais netaikant 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, nusprendžia jį atmesti kaip nepriimtina.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Aromatizuotų vyno produktų patikros ir tikrinimas

1. Valstybės narės atsako už aromatizuotų vyno produktų patikras. Jos imasi priemonių, būtinų šio reglamento nuostatų laikymuisi užtikrinti, ir visų pirma paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingą (-as) už pareigų, nustatytų šiame reglamente pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004, vykdymo patikras.

2. Komisija, jei reikia, įgyvendinimo aktais patvirtina administracinių ir fizinių patikrų, kurias valstybės narės turi atlikti, siekdamos patikrinti, kaip vykdomos su šio reglamento taikymu susijusios pareigos, taisykles.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

32 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Valstybės narės ir Komisija vienos kitoms teikia visą informaciją, būtiną šiam reglamentui taikyti ir tarptautiniams įsipareigojimams, susijusiems su aromatizuotais vyno produktais, vykdyti. Ta informacija prireikus gali būti perduodama trečiųjų šalių kompetentingoms valdžios institucijoms arba gali būti suteikiamos galimybės toms institucijoms ja naudotis, taip pat ji gali būti viešai skelbiama.

2. Siekiant, kad 1 dalyje nurodyta informacija būtų tiksli ir pranešama greitai, veiksmingai ir ekonomiškai, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomi:

- a) praneštinės informacijos pobūdis ir rūšis;
- b) pranešimo būdai;
- c) taisyklės, susijusios su prieigos prie informacijos arba informacijos sistemų, kuriomis leidžiama naudotis, teisėmis;
- d) informacijos skelbimo sąlygos ir priemonės.

3. Komisija įgyvendinimo aktais priima:

- a) informacijos, būtinos šiam straipsniui taikyti, teikimui būtinas taisykles;
- b) praneštinės informacijos valdymo tvarką ir su pranešimų turiniu, forma, pateikimo laiku, dažnumu ir galutiniais terminais susijusias taisykles;
- c) informacijos ir dokumentų perdavimo ar galimybių jais naudotis valstybėms narėms, trečiųjų šalių kompetentingoms valdžios institucijoms arba visuomenei suteikimo tvarką.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

33 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 4 straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnyje, 32 straipsnio 2 dalyje ir 36 straipsnio 1 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. kovo 27 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trim mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 4 straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnyje, 32 straipsnio 2 dalyje ir 36

straipsnio 1 dalyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 4 straipsnio 2 dalį, 28 straipsnį, 32 straipsnio 2 dalį ir 36 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

34 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Aromatizuotų vyno produktų komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje ir 29 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų įgyvendinimo aktų atveju, jei Komitetas nepateikia nuomonės, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

35 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/91 panaikinamas nuo 2015 m. kovo 28 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento III priede pateiktą atitikties lentelę.

36 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Siekiant palengvinti perėjimą nuo Reglamento (EEB) Nr. 1601/91 taisyklių prie šiame reglamente nustatytų taisyklių, Komisijai pagal 33 straipsnį suteikiami įgaliojimai, kai tinkama, priimti deleguotuosius aktus dėl priemonių, kuriomis šis reglamentas būtų keičiamas arba nuo jo nukrypstama, kurie galiotų iki 2018 m. kovo 28 d.

2. Aromatizuoti vyno produktai, neatitinkantys šio reglamento reikalavimų, bet pagaminti laikantis Reglamento (EEB) Nr. 1601/91 iki 2014 m. kovo 27 d., gali būti teikiami rinkai, kol pasibaigs jų atsargos.

3. Aromatizuoti vyno produktai, atitinkantys šio reglamento 1–6 ir 9 straipsnius, kurie buvo pagaminti iki 2014 m. kovo 27 d., gali būti teikiami rinkai tol, kol baigsis jų atsargos, su sąlyga, kad tokie produktai atitinka Reglamentą (EEB) Nr. 1601/91 visų aspektų, kurių nereglamentuoja šio reglamento 1–6 ir 9 straipsniai, atžvilgiu.

37 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. kovo 28 d. Tačiau 36 straipsnio 1 ir 3 dalys taikomos nuo 2014 m. kovo 27 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

TECHNINĖS APIBRĖŽTYS, REIKALAVIMAI IR APRIBOJIMAI

1. Aromatizavimas

a) Aromatizuotiems vynams leidžiama naudoti šiuos aromatizuoti skirtus produktus:

- i) natūralius kvapiųjų medžiagų pagrindus ir (arba) kvapiųjų medžiagų preparatus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose;
- ii) kvapiąsias medžiagas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies a punkte, kurios:
 - yra tolygios vanilinui,
 - yra migdolų aromato ir (arba) skonio,
 - yra abrikosų aromato ir (arba) skonio,
 - yra kiaušinių aromato ir (arba) skonio ir
- iii) aromatines žoles ir (arba) prieskonius, ir (arba) kvapiąsias maisto medžiagas.

b) Aromatizuotiems vyno gėrimams ir aromatizuotiems vyno produktų kokteiliams leidžiama naudoti šiuos aromatizuoti skirtus produktus:

- i) kvapiųjų medžiagų pagrindus ir (arba) kvapiųjų medžiagų preparatus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1334/2008 3 straipsnio 2 dalies b ir d punktuose, ir
- ii) aromatines žoles ir (arba) prieskonius, ir (arba) kvapiąsias maisto medžiagas.

Tokių medžiagų įdėjimas gatavam produktui suteikia juslinių savybių, kurios skiriasi nuo vyno juslinių savybių.

2. Saldinimas

Aromatizuoti vyno produktai gali būti saldinami naudojant šiuos produktus:

- a) pusiau baltą cukrų, baltąjį cukrų, aukščiausios rūšies baltąjį cukrų, dekstrozę, fruktozę, gliukozės sirupą, cukraus tirpalą, invertuotą cukraus tirpalą, invertuotą cukraus sirupą, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2001/111/EB ⁽¹⁾;
- b) vynuogių misą, koncentruotą vynuogių misą ir rektifikuotą koncentruotą vynuogių misą, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 VII priedo II dalies 10, 13 ir 14 punktuose;
- c) degintą cukrų, t. y. produktą, gautą reguliuojamu būdu kaitinant tik sacharozę, be šarmų, mineralinių rūgščių ar kitų cheminių priedų;
- d) medų, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 2001/110/EB ⁽²⁾;
- e) saldžiosios ceratonijos sirupą;
- f) kitas natūralias angliavandenių medžiagas, turinčias panašų poveikį kaip ir minėtieji produktai.

3. Alkoholio įpylimas

Gaminant kai kuriuos aromatizuotus vynus ir kai kuriuos aromatizuotus vyno gėrimus, leidžiama naudoti šiuos produktus:

- a) žemės ūkio kilmės etilo alkoholių, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 110/2008 I priedo 1 punkte, įskaitant vynuogių kilmės alkoholių;
- b) vyno alkoholių arba džiovintų vynuogių alkoholių;
- c) vyno distiliatą arba džiovintų vynuogių distiliatą;
- d) žemės ūkio kilmės distiliatą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 110/2008 I priedo 2 punkte;

⁽¹⁾ 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/111/EB dėl kai kurių žmonėms vartoti skirtų cukraus rūšių (OL L 10, 2002 1 12, p. 53).

⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/110/EB dėl medaus (OL L 10, 2002 1 12, p. 47).

- e) vyno spiritą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 110/2008 II priedo 4 punkte;
- f) vynuogių išspaudų spiritą, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 110/2008 II priedo 6 punkte;
- g) iš fermentuotų džiovintų vynuogių distiliuotus spiritinius gėrimus.

Skiesti ar tirpinti dažikliams, kvapiosioms medžiagoms ar kitiems aromatizuotų vyno produktų gamyboje leistiniams naudoti priedams turi būti naudojamos tik neišvengiamai būtinos žemės ūkio kilmės etilo alkoholio dozės, ir toks naudojimas nelaikomas alkoholio įpylimu aromatizuotų vyno produktų gamybos tikslu.

4. Priedų ir dažiklių naudojimas

Aromatizuotiems vyno produktams taikomos Reglamente (EB) Nr. 1333/2008 nustatytos maisto priedams, įskaitant dažiklius, taikomos taisyklės.

5. Vandens įpylimas

Gaminant aromatizuotus vyno produktus leidžiama naudoti vandenį, su sąlyga, kad naudojama tokia jo dozė, kuri yra būtina siekiant:

- paruošti kvapiųjų medžiagų tirpalą,
- ištirpdyti dažiklius ir saldiklius,
- pakoreguoti galutinę produkto sudėtį.

Naudojamo vandens kokybė turi atitikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/54/EB ⁽¹⁾ ir Tarybos direktyvą 98/83/EB ⁽²⁾, ir dėl naudojamo vandens neturėtų pakisti produkto pobūdis.

Šis vanduo gali būti distiliuotas, demineralizuotas, išgrynintas arba suminkštintas.

6. Gaminant aromatizuotus vyno produktus, leidžiama pridėti anglies dioksido.

7. Alkoholio koncentracija

Alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, – atitinkamame produkte 20 °C temperatūroje esančio gryno alkoholio tūrio santykis su visu tos pačios temperatūros to produkto tūriu.

Faktinė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, – gryno alkoholio tūrio dalių skaičius 20 °C temperatūroje, tenkantis tos temperatūros produkto 100 tūrio dalių.

Potenciali alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, – gryno alkoholio tūrio dalių skaičius 20 °C temperatūroje, kuris galėtų susidaryti visiškai susifermentavus visam cukrui, esančiam tos pačios temperatūros produkto 100 tūrio dalių.

Visuminė alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, – faktinės ir potencialios alkoholio koncentracijų tūrio procentų suma.

⁽¹⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/54/EB dėl natūralaus mineralinio vandens eksploatavimo ir pateikimo į rinką (nauja redakcija) (OL L 164, 2009 6 26, p. 45).

⁽²⁾ 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmonių vartoti skirto vandens kokybės (OL L 330, 1998 12 5, p. 32).

II PRIEDAS

AROMATIZUOTŲ VYNO PRODUKTŲ PREKINIAI PAVADINIMAI IR APRAŠYMAI

A. AROMATIZUOTŲ VYNŲ PREKINIAI PAVADINIMAI IR APRAŠYMAI

1. Aromatizuotas vynas –

produktai, atitinkantys 3 straipsnio 2 dalyje nustatytą termino apibrėžtį.

2. Vyno aperityvas –

aromatizuotas vynas, į kurį gali būti įpilta alkoholio.

Termino „aperityvas“ vartojimas šia reikšme nedaro poveikio jo vartojimui apibrėžiant produktus, kuriems šis reglamentas netaikomas.

3. Vermutas –

aromatizuotas vynas:

— į kurį įpilta alkoholio ir

— kuriam būdingas skonis, gautas naudojant atitinkamas *Artemisia* rūšies augalų medžiagas.

4. Kartusis aromatizuotas vynas –

aromatizuotas vynas, kuriam būdingas kartus skonis ir į kurį įpilta alkoholio.

Po prekinio pavadinimo „kartusis aromatizuotas vynas“ nurodomas pagrindinis kartų skonį suteikiantis kvapiosios medžiagos pagrindo pavadinimas.

Prekinis pavadinimas „kartusis aromatizuotas vynas“ gali būti papildytas arba pakeistas šiais terminais:

— „Quinquina wine“, kurio pagrindinė kvapioji medžiaga yra natūralaus chinino kvapioji medžiaga,

— *Bitter vino*, kurio pagrindinė kvapioji medžiaga yra natūralaus gencijono kvapioji medžiaga, o gėrimui dažyti naudojamas leidžiamas geltonas ir (arba) raudonas dažiklis; žodžio „bitter“ vartojimas šia reikšme nedaro poveikio jo vartojimui apibrėžiant produktus, kuriems šis reglamentas netaikomas,

— *Americano*, kai aromatą suteikia natūralūs kvapiųjų medžiagų pagrindai, gauti iš pelyno ir gencijono, o gėrimui dažyti naudojamas leidžiamas geltonas ir (arba) raudonas dažiklis.

5. Aromatizuotas vynas su kiaušiniiais –

aromatizuotas vynas:

— į kurį įpilta alkoholio,

— į kurį pridėta geros kokybės kiaušinių trynių arba jų ekstrakto,

— kuriame cukraus kiekis, išreikštas invertuotu cukrumi, yra didesnis kaip 200 gramų, ir

— kurį gaminant naudojamas kiaušinių trynių kiekis yra ne mažesnis kaip 10 gramų litre.

Kartu su prekinio pavadinimu „aromatizuotas vynas su kiaušiniiais“ gali būti nurodytas terminas „*cremovo*“, kai tokiaame produkte saugomos kilmės vietos nuorodos vyno „Marsala“ yra ne mažiau kaip 80 %.

Kartu su prekinio pavadinimu „aromatizuotas vynas su kiaušiniiais“ gali būti nurodytas terminas „*cremovo zabaione*“, kai tokiaame produkte saugomos kilmės vietos nuorodos vyno „Marsala“ yra ne mažiau kaip 80 %, o kiaušinių trynių kiekis yra ne mažesnis kaip 60 gramų viename litre.

6. *Våkevå* viiniglögi/*Starkvinsglögg* –

aromatizuotas vynas:

— į kurį įpilta alkoholio ir

— kuriam būdingas skonis suteikiamas naudojant gvazdikėlius ir (arba) cinamoną.

B. AROMATIZUOTŲ VYNO GĖRIMŲ PREKINIAI PAVADINIMAI IR APRAŠYMAI

1. Aromatizuotas vyno gėrimas –

produktai, atitinkantys 3 straipsnio 3 dalyje nustatytą termino apibrėžtį.

2. Aromatizuotas spirituotas vyno gėrimas –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— į kurį įpilta alkoholio,

— kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.,

— kuris yra pasaldintas,

— kuris gautas iš baltosio vyno,

— į kurį įpilta džiovintų vynuogių distiliato ir

— kuris aromatizuotas vien kardamono ekstraktu,

arba

— į kurį įpilta alkoholio,

— kurio faktinė alkoholio koncentracija yra ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.,

— kuris yra pasaldintas,

— kuris gautas iš raudonojo vyno ir

— į kurį pridėta vien iš prieskonių, ženšenio, riešutų, citrusinių vaisių esencijų ir aromatinių žolių gautų kvapiųjų medžiagų preparatų.

3. *Sangría* arba *Sangria* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— kuris yra gaunamas iš vyno,

— aromatizuotas natūraliais citrusinių vaisių ekstraktais ar esencijomis, į kurį pilama arba nepilama tokių vaisių sulčių,

— į kurį gali būti dedama prieskonių,

— į kurį gali būti dedama anglies dioksido,

— kuris nėra dažomas,

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 4,5 tūrio proc., bet mažesnė kaip 12 tūrio proc. ir

— kuriame gali būti kietų citrusinių vaisių minkštimo arba žievės dalelių, o spalvą turi suteikti tik naudojamos žaliavos.

Prekinis pavadinimas „*Sangría*“ arba „*Sangria*“ gali būti vartojamas tik kai produktas pagamintas Ispanijoje arba Portugalijoje. Kai produktas pagamintas kitose valstybėse narėse, prekinis pavadinimas „*Sangría*“ arba „*Sangria*“ gali būti vartojamas tik kartu su prekinio pavadinimu „aromatizuotas vyno gėrimas“ su sąlyga, kad toliau pateikiami žodžiai: „pagaminta ...“ ir pateikiamas valstybės narės ar siauresnio regiono, kuriame produktas pagamintas, pavadinimas.

4. *Clarea* –

aromatizuotas vyno gėrimas, pagamintas iš baltosio vyno tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos gėrimui „*Sangría*“ arba „*Sangria*“.

Prekinis pavadinimas „*Clarea*“ gali būti vartojamas tik tuomet, kai produktas pagamintas Ispanijoje. Kai produktas pagamintas kitoje valstybėje narėje, žodis „*Clarea*“ gali būti vartojamas kartu su prekinio pavadinimu „aromatizuotas vyno gėrimas“ su sąlyga, kad toliau nurodoma: „pagaminta...“ ir pateikiamas valstybės narės ar siauresnio regiono, kuriame produktas pagamintas, pavadinimas.

5. *Zurra* –

aromatizuotas vyno gėrimas, kurį gaminant į gėrimus „*Sangría*“, „*Sangria*“ ir „*Clarea*“ pilama brendžio arba vyno spirito, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 110/2008, ir į kurį gali būti dedama vaisių gabalėlių. Faktinė alkoholio koncentracija turi būti ne mažesnė kaip 9 tūrio proc., bet mažesnė kaip 14 tūrio proc.

6. *Bitter soda* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— gaminamas iš „*bitter vino*“, kurio kiekis turi sudaryti ne mažiau kaip 50 % galutinio produkto tūrio,

— į kurį dedama anglies dioksido arba gazuoto vandens ir

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 8 tūrio proc., bet mažesnė kaip 10,5 tūrio proc.

Žodžio „*bitter*“ vartojimas šia reikšme nedaro poveikio jo vartojimui apibūdinti produktus, kuriems šis reglamentas netaikomas.

7. *Kalte Ente* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— gaminamas sumaišant vyną, pusiau putojantį vyną arba gazuotą pusiau putojantį vyną su putojančiu vynu arba gazuotu putojančiu vynu,

— į kurį pridėta natūralių citrinos medžiagų ar ekstraktų ir

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.

Putojančio vyno arba gazuoto putojančio vyno kiekis turi sudaryti ne mažiau kaip 25 % galutinio produkto tūrio.

8. *Glühwein* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— gaminamas tik iš raudonojo arba baltojo vyno,

— aromatizuotas daugiausia naudojant cinamoną ir (arba) gvazdikėlius ir

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.

Nedarant poveikio nuostatomis dėl vandens kiekio, kuris naudojamas taikant I priedo 2 punktą, vandens pilti draudžiama.

Kai produktas pagamintas iš baltojo vyno, jo prekinis pavadinimas „*Glühwein*“ turi būti papildytas žodžiais, nurodančiais baltąjį vyną, kaip antai žodžiu „*baltasis*“.

9. *Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynos* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— gaminamas tik iš raudonojo arba baltojo vyno,

— aromatizuotas daugiausia naudojant cinamoną ir (arba) gvazdikėlius ir

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.

Kai produktas pagamintas iš baltojo vyno, jo prekinis pavadinimas „*Viiniglögi/Vinglögg/Karštas vynos*“ turi būti papildytas žodžiais, nurodančiais baltąjį vyną, kaip antai žodžiu „*baltasis*“.

10. *Maiwein* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

— gaminamas iš vyno, į kurį dedama *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) rūšies augalų arba jų ekstraktų, norint jam suteikti vyraujančią *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) skonį, ir

— kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.

11. *Maitrank* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

- gaminamas iš baltojo vyno, kuriame maceruojami *Galium odoratum* (L.) Scop. (*Asperula odorata* L.) rūšies augalai arba į kurią dedama jų ekstrakto, taip pat pilama apelsinų ir (arba) kitų vaisių (daugiausia) koncentruotų sulčių arba ekstraktų, o gėrimas pasaldinamas pridėdant ne daugiau kaip 5 % cukraus, ir
- kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 7 tūrio proc.

12. *Pelin* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

- gaminamas iš raudonojo arba baltojo vyno ir specialaus žolių mišinio,
- kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 8,5 tūrio proc. ir
- kurio cukraus kiekis, išreikštas invertuotu cukrumi, yra 45–50 gramų viename litre, o bendras rūgštingumas, išreikštas vyno rūgštimi, – ne mažesnis kaip 3 gramai viename litre.

13. *Aromatizovaný dezert* –

aromatizuotas vyno gėrimas:

- gaminamas iš baltojo arba raudonojo vyno, cukraus ir desertinių žolių mišinio,
- kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 9 tūrio proc., bet mažesnė kaip 12 tūrio proc., ir
- kurio cukraus kiekis, išreikštas invertuotu cukrumi, yra 90–130 gramų viename litre, o bendras rūgštingumas, išreikštas vyno rūgštimi, – bent 2,5 gramų viename litre.

Prekinis pavadinimas „*Aromatizovaný dezert*“ gali būti vartojamas tik kai produktas pagamintas Čekijos Respublikoje. Kai produktas pagamintas kitose valstybėse narėse, žodžiai „*Aromatizovaný dezert*“ gali būti vartojami kartu su prekinio pavadinimu „aromatizuotas vyno gėrimas“ su sąlyga, kad toliau pateikiami žodžiai: „pagaminta ...“ ir pateikiamas valstybės narės ar siauresnio regiono, kuriame produktas pagamintas, pavadinimas.

C. AROMATIZUOTŲ VYNO PRODUKTŲ KOKTEILIŲ PREKINIAI PAVADINIMAI IR APRAŠYMAI

1. Aromatizuotas vyno produktų kokteilis –

produktas, atitinkantis 3 straipsnio 4 dalyje pateiktą apibrėžtį.

Termino „kokteilis“ vartojimas šia reikšme nedaro poveikio jo vartojimui apibūdinti produktus, kuriems šis reglamentas netaikomas.

2. Vyno kokteilis –

aromatizuotas vyno produktų kokteilis:

- kuriame koncentruotos vynuogių misos dalis neviršija 10 % bendro galutinio produkto tūrio,
- kurio faktinė alkoholio koncentracija yra mažesnė nei 7 tūrio proc. ir
- kurio cukraus kiekis, išreikštas invertuotu cukrumi, yra mažesnis nei 80 gramų viename litre.

3. Aromatizuotas pusiau putojantis vynuogių misos kokteilis –

aromatizuotas vyno produktų kokteilis:

- gaminamas tik iš vynuogių misos,
- kurio faktinė alkoholio koncentracija yra mažesnė nei 4 tūrio proc. ir
- kuriame anglies dioksidas susidaro vien tik fermentuojant panaudotus produktus.

4. Putojančio vyno kokteilis –

aromatizuotas vyno produktų kokteilis, sumaišytas su putojančiu vynu.

III PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/91	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1–4 dalys	3 straipsnis ir II priedas
2 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 6 dalis	6 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 7 dalis	—
3 straipsnis	4 straipsnio 1 dalis ir I priedas
4 straipsnio 1–3 dalys	4 straipsnio 1 dalis ir I priedas
4 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 3 dalis
5 straipsnis	4 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnio 2 dalies a punktas	5 straipsnio 4 dalis
6 straipsnio 2 dalies b punktas	20 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 3 dalis	5 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 4 dalis	9 straipsnis
7 straipsnio 1 ir 3 dalys	—
7 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
8 straipsnio 1 dalis	—
8 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 1 ir 2 dalys
8 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 3 dalis
—	7 straipsnis
8 straipsnio 4 dalies pirma ir antra pastraipos	—
8 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	I priedo 3 punkto antra pastraipa
8 straipsnio 4a dalis	—
8 straipsnio 5–8 dalys	8 straipsnis
8 straipsnio 9 dalis	—
9 straipsnio 1–3 dalys	9 straipsnio 4 dalis
31 straipsnis	32 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
10a straipsnis	2 straipsnio 3 punktas ir 10–30 straipsniai

Reglamentas (EEB) Nr. 1601/91	Šis reglamentas
11 straipsnis	1 straipsnio 3 dalis
12–15 straipsniai	33 ir 34 straipsniai
—	35 straipsnis
16 straipsnis	36 straipsnis
17 straipsnis	37 straipsnis
I priedas	I priedo 3 punkto a papunktis
II priedas	—

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 252/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 774/94 nuostatos, susijusios su įgyvendinimo ir deleguotaisiais įgaliojimais, kurie turi būti suteikti Komisijai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 774/94 ⁽²⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai įgyvendinti kai kurias to reglamento nuostatas;
- (2) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Komisijai Reglamentu (EB) Nr. 774/94 suteikti įgaliojimai turėtų būti suderinti su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 ir 291 straipsniais;
- (3) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras neesmines Reglamento (EB) Nr. 774/94 nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl to reglamento pakeitimų priėmimo, jeigu būtų pakeisti nuostatose dėl kvotų numatyti dydžiai ir kitos sąlygos, visų pirma Tarybos sprendimu sudaryti susitarimą su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (4) siekiant užtikrinti vienodas Reglamento (EB) Nr. 774/94 įgyvendinimo sąlygas, susijusias su tame reglamente nurodytoms nuostatomis dėl kvotų administruoti būtinomis taisyklėmis, Komisijai turėtų būti suteikti

įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;

- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 774/94 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 774/94 iš dalies keičiamas taip:

1. 7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„7 straipsnis

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šiame reglamente nurodytoms nuostatomis dėl kvotų administruoti būtinas taisykles ir atitinkamai:

- a) produkto pobūdį, kilmės vietą ir kilmę garantuojančias nuostatas;
- b) dokumento, pagal kurį galima patikrinti a punkte nurodytas garantijas, pripažinimo nuostatą; ir
- c) importo licencijų išdavimo tvarką ir jų galiojimo terminą.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 straipsnis

Siekiant laikytis tarptautinių įsipareigojimų ir kai Europos Parlamentas ir Taryba arba Taryba pakeičia šiame reglamente nurodytose nuostatose dėl kvotų numatytus dydžius ir kitas sąlygas, visų pirma Tarybos sprendimu, kuriuo sudaromas susitarimas su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis, Komisijai pagal 8a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl su tuo susijusių šio reglamento pakeitimų.“

⁽¹⁾ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 1994 m. kovo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 774/94, atidantis tam tikras Bendrijos tarifines aukštos kokybės jautienos, taip pat kiaulienos, paukštienos, kviečių ir mėsos bei sėlenų, išsijų ir kitų liekanų kvotas bei numatantis tokių kvotų administravimą (OL L 91, 1994 4 8, p. 1).

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmo taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Įterpiami šie straipsniai:

„8a straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 8 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. balandžio 9 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 8 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

8b straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimtas Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

Komisijos pareiškimas dėl kodifikavimo

Priimant šį reglamentą reikės padaryti daug pakeitimų konkrečiuose aktuose. Kad susiję aktai būtų aiškesni, Komisija pasiūlys kuo greičiau, ne vėliau kaip iki 2014 m. rugsėjo 30 d., juos kodifikuoti, kai tik bus priimtas minėtas reglamentas.

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Kalbant apie šį reglamentą, Komisija primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 punkte nurodytą įsipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus savo susitikimų su nacionaliniais ekspertais klausimu.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 253/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 510/2011 nustatant būdus, kaip pasiekti tikslą iki 2020 m. sumažinti naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 510/2011 ⁽³⁾ 13 straipsnio 1 dalį Komisija turi peržiūrėti būdus, kaip iki 2020 m. būtų galima pasiekti 147 g CO₂/km tikslą (jei bus patvirtinta, kad šis tikslas įmanoma pasiekti), įskaitant to reglamento I priede nustatytas nukrypti leidžiančias nuostatas. Tikslinga, kad šis reglamentas būtų kuo neutralus konkurencijos požiūriu, būtų socialiai teisingas ir tvarus;

(2) atsižvelgiant į išmetamo CO₂ kiekio ir suvartojamo degalų kiekio veiksnių susietumą, apibrėžiant būdus, kaip sumažinti lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį, galėtų būti taip pat prisidėta siekiant tikslo ekonomišku būdu sumažinti degalų suvartojimą ir susijusias tokių transporto priemonių savininkų išlaidas;

(3) tikslinga paaiškinti, kad siekiant patikrinti, ar 147 g CO₂/km tikslas yra vykdomas, išmetamo CO₂ kiekis turėtų būti toliau matuojamas vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 715/2007 ⁽⁴⁾ ir jo įgyvendinimo priemonėmis bei pasitelkiant naujoviskas technologijas;

(4) remiantis techninės analizės, atliktos poveikio vertinimo tikslais, rezultatais technologijų, reikalingų pasiekti 147 g CO₂/km tikslą, yra, o reikalaujamas išmetamo kiekio sumažinimas gali būti įvykdytas mažesniais sąnaudomis nei apskaičiuota pagal ankstesnę techninę analizę, atliktą dar prieš priimant Reglamentą (ES) Nr. 510/2011. Be to, skirtumas tarp esamo vidutinio naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamo CO₂ savitojo kiekio ir 147 g CO₂/km tikslo taip pat sumažėjo. Todėl buvo patvirtinta, kad tą tikslą galima pasiekti iki 2020 m.;

(5) pripažįstant neproporcingą poveikį smulkiausiems gamintojams, atsirandantį dėl savitųjų teršalų išmetimo normų, nustatytų pagal transporto priemonės naudingumą, laikymosi, didelę administracinę naštą, susijusią su nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo procedūra, ir tik nedidelę susidarancią naudą išmetamo CO₂, kuris išmetamas iš tų gamintojų parduodamų transporto priemonių, mažinimo prasme, savitoji teršalų išmetimo norma ir mokestis už viršytą taršos normą neturėtų būti taikomi gamintojams, kurie atsakingi už mažiau nei 1 000 naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių per metus, įregistruotų Sąjungoje;

(6) nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo smulkiesiems gamintojams procedūra turėtų būti supaprastinta siekiant suteikti daugiau lankstumo tokių gamintojų prašymų leisti taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą pateikimo ir Komisijos leidimo ją taikyti priėmimo atžvilgiu;

(7) siekiant sudaryti sąlygas automobilių pramonei išsipareigoti atlikti ilgalaikes investicijas ir taikyti naujoves, pageidautina nurodyti, kaip Reglamentas (ES) Nr. 510/2011 turėtų būti iš dalies keičiamas laikotarpiu po 2020 m. Tos nuorodos turėtų būti pagrįstos įvertinimu, kiek būtina sumažinti išmetamųjų teršalų kiekį atsižvelgiant į Sąjungos ilgalaikius tikslus klimato srityje, ir koks būtų poveikis lengvosios komercinės transporto

⁽¹⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 109.

⁽²⁾ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 11 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 510/2011, kuriuo nustatomos naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamųjų teršalų normos pagal Sąjungos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 145, 2011 5 31, p. 1).

⁽⁴⁾ 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 171, 2007 6 29, p. 1).

priemonėms skirtos ekonomiškai efektyvios CO₂ mažinimo technologijos plėtojimui. Komisija ne vėliau kaip 2015 m. turėtų peržiūrėti tokius aspektus ir pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą su savo išvadomis. Toje ataskaitoje prireikus turėtų būti pateikti pasiūlymai iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 510/2011, siekiant nustatyti naujoms lengvosios komercinės transporto priemonės po 2020 m. taikytinas CO₂ išmetimo normas, įskaitant galimą realistinį ir įvykdytiną tikslą, keliamą 2025 metams, remiantis visapusišku poveikio vertinimu, kuriame būtų atsižvelgta į tolesnį pramonės ir susijusių sektorių konkurencingumą, kartu vykdant aiškų išmetamųjų teršalų mažinimo planą pagal Sąjungos ilgalaikius tikslus klimato srityje. Rengdama tokius pasiūlymus Komisija turėtų užtikrinti, kad jie būtų kuo neutraleresni konkurencijos požiūriu ir būtų socialiai teisingi ir tvarūs;

- (8) energijos tiekimo ir transporto priemonių gamybos bei šalinimo sektoriuose išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sudaro didelę esamo bendro kelių transporto anglies dioksido išmetimo rodiklio dalį ir tikėtina, kad ateityje jo reikšmė dar padidės. Todėl reikėtų imtis politikos priemonių, kad gamintojai būtų skatinami priimti optimalius sprendimus, atsižvelgiant visų pirma į transporto priemonėms tiekiamos energijos, pavyzdžiui, elektros ir alternatyvių degalų, gamybos sektoriaus išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, ir kad būtų užtikrinta, jog tie gamintojų grandies išmetami teršalai nepanaikintų privalumų, susijusių su geresniais energijos suvartojimo eksploatuojant transporto priemonės rodikliais, kurių siekiama pagal Reglamentą (ES) Nr. 510/2011;
- (9) pagal Reglamento (ES) Nr. 510/2011 13 straipsnio 3 dalį Komisija turi paskelbti ataskaitą apie galimybes gauti duomenis apie transporto priemonių ratų apibrėžtą jų plotą ir naudingą apkrovą ir šių dydžių taikymą kaip naudingumo parametą nustatant savitąsias išmetamo CO₂ normas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 510/2011 I priede pateiktose formulėse. Nors tie duomenys turimi, o potencialus jų naudojimas buvo įvertintas poveikio vertinime, padaryta išvada, kad nustatant 2020 m. tikslą lengvosios komercinės transporto priemonės būtų ekonomiškai efektyviau kaip naudingumo parametą toliau naudoti parengtos eksploatuoti transporto priemonės masė;
- (10) tikslinga toliau laikytis požiūrio, pagal kurį norma būtų nustatoma remiantis tiesine priklausomybe tarp lengvosios komercinės transporto priemonės naudingumo ir jam nustatytos išmetamo CO₂ normos, kaip išreikšta Reglamento (ES) Nr. 510/2011 I priede nustatytose formulėse, nes tai leidžia išsaugoti lengvųjų komercinių transporto priemonių rinkos įvairovę ir gamintojų pajėgumus tenkinti įvairius vartotojų poreikius, taip išvengiant nepagrįsto rinkos iškraipymo. Vis dėlto tikslinga

patikslinti tą požiūrį, kad jame atsispindėtų naujausi turimi duomenys apie naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių įregistravimą;

- (11) Komisija, atlikdama poveikio vertinimą, įvertino galimybę gauti transporto priemonės ratų apibrėžto jos ploto duomenis ir naudoti tuos duomenis kaip naudingumo parametą Reglamento (ES) Nr. 510/2011 I priede nustatytose formulėse. Remdamasi tuo vertinimu Komisija padarė išvadą, kad 2020 m. taikytinoje formulėje naudotinas naudingumo parametras turėtų būti masė;
- (12) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 443/2009 ⁽¹⁾ reikalaujama, kad Komisija atliktų poveikio vertinimą, siekdama peržiūrėti bandymų procedūras, kad jose tinkamai atsispindėtų realūs automobilių išmetamo CO₂ kiekio rodikliai. Reglamentu (ES) Nr. 510/2011 išplečiama bandymų procedūrų peržiūros apimtis, kad ji apimtų lengvasias komercines transporto priemones. Šiuo metu naudojamą procedūrą – naująją Europos važiavimo ciklą (NEDC) reikia iš dalies pakeisti siekiant užtikrinti, kad jis iš tiesų atspindėtų realias važiavimo sąlygas ir būtų išvengta pavojaus, jog realūs išmetamo CO₂ kiekiai ir suvartojamų degalų kiekiai bus nepakankamai įvertinti. Naują, realistiškesnę ir patikimesnę bandymų procedūrą reikėtų patvirtinti iškart, kai tai bus įmanoma. Darbas siekiant šio tikslo jau vykdomas Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijoje rengiant pasaulinę suderintą lengvųjų automobilių bandymų procedūrą (toliau - WLTP), tačiau dar nėra baigtas. Kad naujiems keleiviniams automobiliams ir naujoms lengvosios komercinės transporto priemonės nustatytas savitasis išmetamo CO₂ kiekis būtų kuo artimesnis normaliomis sąlygomis eksploatuojamo automobilio faktiškai išmetamam teršalų kiekiui, WLTP turėtų būti pradėta taikyti iškart, kai tai bus įmanoma. Atsižvelgiant į tas aplinkybes, Reglamento (ES) Nr. 510/2011 I priede nustatomos teršalų išmetimo normos 2020 m., matuojamos pagal Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 692/2008 ⁽²⁾ XII priedą. Kai bus iš dalies pakeistos bandymų procedūros, reikėtų pritaikyti Reglamento (ES) Nr. 510/2011 I priede nustatytas normas, kad gamintojams ir įvairių klasių transporto priemonėms būtų taikomi panašaus griežtumo reikalavimai. Atitinkamai Komisija turėtų atlikti patikimą NEDC procedūros ir naujosios WLTP procedūros bandymų ciklų koreliacijos tyrimą siekiant užtikrinti šių ciklų reprezentatyvumą realių vairavimo sąlygų atžvilgiu;

⁽¹⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 443/2009, nustatantis naujų keleivinių automobilių išmetamų teršalų normas pagal Bendrijos integruotą principą mažinti lengvųjų transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį (OL L 140, 2009 6 5, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. liepos 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 692/2008, įgyvendinantis ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 715/2007 dėl variklių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 199, 2008 7 28, p. 1).

- (13) siekiant užtikrinti, kad realūs išmetamų teršalų kiekiai pasauliniu mastu būtų tinkamai atspindėti, o išmatuotos CO₂ vertės būtų tiksliai palyginamos, Komisija turėtų užtikrinti, kad tie bandymų procedūros elementai, kurie turi didelį poveikį matuojamam išmetamam CO₂ kiekiui, būtų tiksliai apibrėžti, kad gamintojai negalėtų pasinaudoti bandymų ciklo lankstumu. Turėtų būti išnagrinėti neatitikimai tarp tipui patvirtinto išmetamo CO₂ kiekio ir siūlomų parduoti transporto priemonių išmetamo teršalų kiekio, įskaitant, apsvaistant galimybę taikyti eksploatuojamų transporto priemonių atitikties patikros procedūrą, kuria turėtų būti užtikrintas nepriklausomas siūlomų parduoti transporto priemonių reprezentatyvios imties bandymas, taip pat apsvaistant, kaip turi būti sprendžiami atvejai, kai įrodomas didelis skirtumas tarp bandymo metu nustatyto išmetamo CO₂ kiekio ir iš pradžių tipui patvirtinto išmetamo CO₂ kiekio;
- (14) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti būdus, kaip pasiekti tikslą iki 2020 m. sumažinti naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių išmetamo CO₂ kiekį, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (15) todėl Reglamentas (ES) Nr. 510/2011 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 510/2011 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šiuo reglamentu nustatomas nuo 2020 m. tikslas taikyti Sąjungoje įregistruotų naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių vidutinio išmetamo teršalų CO₂ kiekio normą – 147 g CO₂/km, matuojamą pagal Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir jo įgyvendinimo priemones, bei pasitelkiant naujoviškas technologijas.“

2. 2 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. 4 straipsnis, 8 straipsnio 4 dalies b ir c punktai, 9 straipsnis ir 10 straipsnio 1 dalies a ir c punktai netaikomi gamintojui, kuris kartu su visomis su juo susijusiomis įmonėmis atsakingas už mažiau nei 1 000 per praėjusius kalendorinius metus Sąjungoje įregistruotų naujų lengvųjų komercinių transporto priemonių.“

3. 11 straipsnio 3 dalies paskutinis sakinyš išbraukiamas.

4. 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Tiekėjo arba gamintojo prašymu atsižvelgiama į išmetamo CO₂ kiekį, sumažintą naudojant naujoviškas technologijas arba naujoviškų technologijų derinį (toliau – naujoviškų technologijų paketai).

Kai naudojamos tokios technologijos, gamintojui taikoma savitoji teršalų išmetimo norma gali būti sumažinta iki 7 g CO₂/km.“;

b) 2 dalies įžanginė dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. priima įgyvendinimo aktus, kuriais patvirtina išsamias nuostatas dėl 1 dalyje nurodytų naujoviškų technologijų ar naujoviškų technologijų paketų patvirtinimo procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Tos išsamios nuostatos atitinka Reglamento (EB) Nr. 443/2009 12 straipsnio 2 dalimi nustatytas nuostatas ir yra grindžiamos šiais naujoviškoms technologijoms taikomais kriterijais.“

5. 13 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. peržiūri savitąsias teršalų išmetimo normas ir jų siekimo sąlygas, taip pat kitas šio reglamento nuostatas, kad nustatytų naujoms lengvosios komercinės transporto priemonės po 2020 m. taikytinas CO₂ išmetimo normas. Tuo tikslu, vertinant, kiek būtina sumažinti išmetamų teršalų kiekį, atsižvelgiama į Sąjungos ilgalaikius tikslus klimato srityje ir į tai, koks būtų poveikis lengvosios komercinės transporto priemonės skirtos ekonomiškai efektyvios CO₂ mažinimo technologijos plėtojimui. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai tos peržiūros rezultatų ataskaitą. Toje ataskaitoje pateikiami visi atitinkami pasiūlymai dėl šio reglamento dalinio pakeitimo, be kita ko, dėl galimo realistinio ir įvykdytino tikslo nustatymo, remiantis visapusišku poveikio vertinimu, kuriame bus atsižvelgta į tolesnį lengvųjų komercinių transporto priemonių pramonės ir susijusių sektorių konkurencingumą. Rengdama tokius pasiūlymus Komisija užtikrina, kad jie būtų kuo neutralresni konkurencijos požiūriu ir būtų socialiai teisingi ir tvarūs.“;

b) 6 dalis iš dalies keičiama taip:

i) antra pastraipa išbraukiamas;

ii) ketvirta pastraipa pakeičiama šiomis dviem pastraipomis:

„Komisija įgyvendinimo aktais nustato koreliacijos parametrus, būtinus, kad būtų atspindėti visi savitajam išmetamo CO₂ kiekiui matuoti taikomos reguliuojamosios bandymų procedūros, nurodytos Reglamente (EB) Nr. 715/2007 ir Komisijos reglamente (EB) Nr. 692/2008 (*), pokyčiai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 14 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Komisijai pagal 15 straipsnį ir 16 bei 17 straipsniuose nustatytomis sąlygomis suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais patikslinamos I priede nustatytos formulės, naudojant pagal pirmą pastraipą patvirtiną metodiką, ir kartu užtikrinant, kad ankstesnė ir nauja bandymų procedūromis gamintojams ir skirtingo naudingumo transporto priemonėms būtų nustatomi panašaus griežtumo išmetamų teršalų mažinimo reikalavimai.

(*) 2008 m. liepos 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 692/2008, įgyvendinantis ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 199, 2008 7 28, p. 1).“

6. 14 straipsnis papildomas šia dalimi:

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

„2a. Kai 1 dalyje nurodytas komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.“

7. I priedo 1 punktą papildomas šiuo papunkčiu:

„c) Nuo 2020 m.:

Orientacinis savitasis išmetamo
CO₂ kiekis = $147 + a \cdot (M - M_0)$

Čia:

M = transporto priemonės masė kilogramais (kg);

M₀ = pagal 13 straipsnio 5 dalį nustatyta vertė.

a = 0,096.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 254/2014

2014 m. vasario 26 d.

dėl daugiametės vartotojų 2014–2020 m. programos, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1926/2006/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 169 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastą teisėkūros procedūrą ⁽³⁾,

kadangi:

(1) 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikate „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ (toliau – „Europa 2020“) raginama, kad piliečiams būtų suteikta daugiau galių, kad jie galėtų aktyviai dalyvauti vidaus rinkoje, o tam būtina suteikti jiems daugiau galimybių ir didinti jų pasitikėjimą pirkti prekes ir paslaugas užsienyje, visų pirma naudojantis internetu;

(2) Sąjunga prisideda prie aukšto lygio vartotojų apsaugos užtikrinimo ir prie to, kad vidaus rinkoje vartotojams tektų daugiausia dėmesio, remdama ir papildydama valstybių narių politiką, kuria siekiama užtikrinti, jog piliečiai galėtų pasinaudoti visais vidaus rinkos privalumais ir kad taip konkrečiomis priemonėmis būtų tinkamai užtikrinta jų sauga ir teisinių bei ekonominių interesų apsauga;

(3) daugiametė vartotojų 2014–2020 m. programa (toliau – Programa) turėtų padėti užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir ja turėtų būti visapusiškai remiami strategijos „Europa 2020“ siekliai ekonomikos augimo ir konkurencingumo srityje, integruojant konkrečius strategijoje „Europa 2020“ nurodytus aspektus, susijusius su skaitmenine Europos darbotvarke, siekiant užtikrinti, kad skaitmeninimas iš tiesų padėtų padidinti vartotojų gerovę, su tvarių augimu susijusius aspektus pereinant prie tvaresnių vartojimo modelių, su socialine įtrauktimi susijusius aspektus atsižvelgiant į ypatingą pažeidžiamų vartotojų padėtį ir į senėjančios visuomenės poreikius, taip pat su pažangiu reglamentavimu susijusius aspektus, *inter alia*, pasitelkiant vartotojų rinkos stebėseną siekiant padėti parengti pažangias ir tikslines taisykles;

(4) 2012 m. gegužės 22 d. Komisijos komunikate „Europos vartotojų darbotvarkė pasitikėjimui ir ekonomikos augimui skatinti“ (toliau – Vartotojų darbotvarkė) nustatomas strateginis Sąjungos vartotojų politikos pagrindas ateinantiems metams, remiant vartotojų interesus visų sričių Sąjungos politikoje. Vartotojų darbotvarkės tikslas – sukurti strategiją, kurioje politiniais veiksmais vartotojai bus veiksmingai ir efektyviai remiami visą gyvenimą, užtikrinant jiems siūlomų produktų ir paslaugų saugą, juos informuojant ir šviečiant, remiant jiems atstovaujančias įstaigas, stiprinant jų teises, sudarant jiems galimybę naudotis teise kreiptis į teismą ir teisių gynimo priemonėmis bei užtikrinant, kad būtų vykdomi vartotojų srities teisės aktai;

(5) pastarojo meto ekonomikos nuosmukis atskleidė tam tikrų vidaus rinkos trūkumų ir nesuderinamumų, kurie turėjo neigiamų padarinių vartotojų ir piliečių pasitikėjimui. Nors būtina pripažinti dabar Sąjungoje taikomus biudžeto apribojimus, vis dėlto Sąjunga turėtų užtikrinti pakankamus finansinius išteklius, kad būtų galima pasiekti Programos tikslus, ir todėl turėtų remti strategiją „Europa 2020“;

(6) siekiant užbaigti kurti vidaus rinką, būtina pašalinti likusias nepagrįstas ir neproporcingas kliūtis tinkamam vidaus rinkos veikimui ir didinti vartotojų pasitikėjimą sistema, visų pirma jiems perkant kitoje valstybėje. Sąjunga turėtų siekti sukurti tinkamas sąlygas, kad įgalintų vartotojus suteikdama jiems pakankamai priemonių, žinių ir kompetencijos apgalvotiems ir informacijai pagrįstiems sprendimams priimti ir didindama vartotojų informuotumą;

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 89.

⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 217.

⁽³⁾ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 11 d. Tarybos sprendimas.

- (7) šiame reglamente atsižvelgiama į ekonomines, socialines bei technines sąlygas ir kartu kylančius iššūkius. Visų pirma, Programos lėšomis finansuojamais veiksmais bus siekiama spręsti klausimus, susijusius su globalizacija, skaitmeninimu, vis sudėtingesniais sprendimais, kuriuos vartotojams tenka priimti, poreikiu rinktis tvaresnius vartojimo modelius, senėjančia visuomene, socialine atskirtimi ir pažeidžiamų vartotojų aspektu. Vartotojų interesų įtraukimui į visų sričių Sąjungos politiką, vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 12 straipsniu, teikiamas aukštas prioritetas. Užtikrinant, kad į vartotojų interesus būtų visapusiškai atsižvelgta kitų sričių politikoje, itin svarbus yra derinimas su kitų sričių Sąjungos politika ir programomis. Siekiant skatinti sinergiją ir išvengti dubliavimo, reikėtų numatyti finansinę paramą iš kitų Sąjungos fondų ir pagal kitas programas, kuria vartotojų interesai būtų integruojami į jų atitinkamas sritis;
- (8) Programa turėtų būti užtikrintas aukštas visų vartotojų apsaugos lygis, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamiems vartotojams, kad būtų atsižvelgta į jų konkrečius poreikius ir būtų stiprinami jų pajėgumai, kaip raginama 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl pažeidžiamų vartotojų teisių stiprinimo strategijos⁽¹⁾. Visų pirma Programa turėtų būti užtikrinta, kad pažeidžiami vartotojai galėtų gauti informacijos apie prekes ir paslaugas tam, kad turėtų vienodas galimybes laisvai priimti informacija pagrįstus sprendimus, ypač dėl to, kad pažeidžiamiems vartotojams gali būti sunku gauti ir suprasti vartotojams skirtą informaciją, ir todėl kyla rizika, kad jie gali būti klaidinami;
- (9) Programoje visų pirma turėtų būti atsižvelgta į vaikų klausimą, be kita ko, bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais subjektais, kad būtų užtikrintas jų išipareigojimas atsakingos nepilnamečiams skirtos reklamos atžvilgiu, visų pirma siekiant kovoti su klaidinančia reklama internete;
- (10) veiksmai turėtų būti nustatyti Programoje, kuria nustatomas jų finansavimo Sąjungos pagrindas. Vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012⁽²⁾ 54 straipsniu šiuo reglamentu turi būti nustatytas tų veiksmų ir Programos įgyvendinimo teisinis pagrindas. Šis reglamentas grindžiamas veiksmais, finansuojamais remiantis Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1926/2006/EB⁽³⁾, ir pagal jį tie veiksmai yra toliau įgyvendinami;
- (11) svarbu gerinti vartotojų apsaugą. Siekiant to bendro tikslo, turėtų būti nustatyti konkretūs tikslai, susiję su sauga, vartotojų informavimu ir švietimu bei parama Sąjungos lygio vartotojų organizacijoms, teisėmis, teisių gynimo priemonėmis ir vartotojų teisių užtikrinimu. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas pažangesniam politikos priemonių rengimui vartotojų interesais, turėtų būti reguliariai stebima ir vertinama priemonių, kurių imamasi pagal šią Programą, reikšmė ir poveikis. Siekiant įvertinti vartotojų politiką, ypač priemonių, kurių imtasi, tikslų poveikį, turėtų būti parengti rodikliai, tačiau jų vertė turėtų būti nustatoma atsižvelgiant į platesnį kontekstą;
- (12) svarbu didinti vartotojų pasitikėjimą. Siekiant to tikslo, būtina plėsti veiksmų sritį, visų pirma teikiant tinkamą finansinę paramą Sąjungos lygio vartotojų organizacijoms ir Europos vartotojų centrams, atsižvelgiant į jų svarbų vaidmenį teikiant informaciją vartotojams apie jų teises ir su jomis susijusią pagalbą, remiant vartotojus vartotojų ginčiuose, ypač galimybių naudotis tinkamais ginčų sprendimo mechanizmais atžvilgiu, ir skatinant vartotojų interesus tinkamai veikiant vidaus rinkai. Tos organizacijos ir centrai turėtų turėti gebėjimus didinti vartotojų apsaugą ir pasitikėjimą, imdamiesi veiksmų vietos lygiu ir konkrečiai pritaikydami asmeniui skirtą pagalbą, informaciją ir bei šviečiamąją veiklą;
- (13) būtina numatyti reikalavimus atitinkančius veiksmus, kuriais turi būti pasiekti tie tikslai;
- (14) būtina apibrėžti dotacijų reikalavimus atitinkančių potencialių paramos gavėjų kategorijas;
- (15) į šį reglamentą įtraukta orientacinė Programos finansavimo suma, kaip apibrėžta 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo⁽⁴⁾ 17 punkte, tuo nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos biudžeto įgaliojimams, kaip nustatyta SESV;

⁽¹⁾ OL C 264 E, 2013 9 13, p. 11.

⁽²⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽³⁾ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1926/2006/EB dėl Bendrijos veiksmų programos vartotojų politikos srityje sukūrimo (2007–2013 m.) (OL L 404, 2006 12 30, p. 39).

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

- (16) atsižvelgiant į tai, kad įgyvendinant Programą turi būti laikomasi patikimo finansų valdymo, skaidrumo ir lankstumo principų, vykdomosios agentūros veiklą turėtų būti leidžiama testuoti, jeigu įvykdyti visi Tarybos reglamente (EB) Nr. 58/2003 ⁽¹⁾ nustatyti reikalavimai;
- (17) Sąjungos ir valstybių narių lėšų panaudojimas vartotojų saugos, švietimo, teisių ir teisės aktų vykdymo užtikrinimo srityje turėtų būti geriau koordinuojamas siekiant užtikrinti papildomumą, didesnę efektyvumą ir pastebimumą, taip pat siekiant geresnės biudžeto sąveikos;
- (18) Europos ekonominės erdvės susitarime numatyta, kad Sąjunga bei jos valstybės narės ir Europos ekonominės erdvės narėmis esančios Europos laisvosios prekybos asociacijos šalys bendradarbiauja vartotojų apsaugos srityje. Taip pat turėtų būti numatyta nuostata dėl galimybės kitoms šalims, visų pirma kaimyninėms Sąjungos šalims ir narystės siekiančioms šalims, kandidatėms bei stojančiosioms šalims, dalyvauti Programoje;
- (19) įgyvendinant Programą, atsižvelgiant į gamybos grandinės globalizaciją ir augantį rinkų savitarpio priklausomumą, turėtų būti skatinamas bendradarbiavimas su Programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalims, atsižvelgiant į visus atitinkamus tų šalių ir Sąjungos susitarimus;
- (20) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl II priede nustatytų rodiklių pritaikymo, siekiant atsižvelgti į teisės aktų sistemos vartotojų apsaugos srityje pokyčius, ir dėl I priedo pakeitimų išbraukiant atitinkamus konkrečius veiksmus, siekiant atsižvelgti į Komisijos parengtos įvertinimo ataskaitos rezultatus. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (21) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti metines darbo programas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾. Atsižvelgiant į tai, kad Programoje nenustatyti produktų saugos kriterijai, tačiau siekiama suteikti finansinę paramą priemonėms, kuriomis įgyvendinama produktų saugos politika, ir atsižvelgiant į santykinai mažą šiam tikslui numatytą sumą, tikslinga, kad būtų taikoma patariamoji procedūra;
- (22) Sąjungos finansiniai interesai turėtų būti apsaugoti taikant proporcingas priemones viso išlaidų ciklo metu, įskaitant pažeidimų prevenciją, nustatymą ir tyrimą, prarastų, nepagrįstai išmokėtų ar netinkamai panaudotų lėšų susigrąžinimą ir, prireikus, administracines ir finansines sankcijas pagal Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012;
- (23) kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl susijusių klausimų tarpvalstybinio pobūdžio, o dėl Sąjungos veiksmų didesnių galimybių tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (24) Sprendimas Nr. 1926/2006/EB turėtų būti panaikintas;
- (25) tikslinga užtikrinti sklandų perėjimą nedarant pertraukos nuo Bendrijos veiksmų programos vartotojų apsaugos srityje (2007–2013 m.), nustatytos Sprendimu Nr. 1926/2006/EB, prie Programos, visų pirma, kiek tai susiję su daugiametėmis priemonių tęstinumu ir įgyvendinant ankstesnę programą pasiektų laimėjimų bei sričių, kurioms reikia skirti daugiau dėmesio, įvertinimu. Be to, Programos trukmė turėtų būti suderinta taip, kad ji atitiktų 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos trukmę, nustatytą Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 ⁽³⁾. Todėl Programa turėtų būti taikoma nuo 2014 m. sausio 1 d. Nuo 2021 m. sausio 1 d. asignavimai techninei ir administracinei pagalbai prireikus turėtų apimti išlaidas, susijusias su iki 2020 m. pabaigos nebaigtą įgyvendinti veiksmų administravimu,
- PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:
- 1 straipsnis
- Daugiametė vartotojų programa**

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 58/2003, nustatantis vykdomųjų įstaigų, kurioms pavedamos tam tikros Bendrijos programų valdymo užduotys, įstatus (OL L 11, 2003 1 16, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Šiuo reglamentu laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. nustatoma daugiametė vartotojų programa (toliau – Programa).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (OL L 347, 2013 12 20, p. 884).

2 straipsnis

Bendras tikslas

Programos bendras tikslas – įgyvendinant bendrą pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategiją užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį, suteikti galių vartotojams ir užtikrinti centrinį vartotojų vaidmenį vidaus rinkoje. Šio Programos tikslo bus siekiama padedant užtikrinti vartotojų sveikatos, saugos ir teisinių bei ekonominių interesų apsaugą, taip pat skatinant jų teisę į informaciją, švietimą ir būti organizuotais, kad būtų apsaugoti jų interesai, ir remiant tokių vartotojų interesų įtraukimą į kitų sričių politiką. Programa papildoma, remiama ir stebima valstybių narių politika.

3 straipsnis

Konkretūs tikslai ir rodikliai

1. 2 straipsnyje nurodyto bendro tikslo siekiama šiais konkrečiais tikslais:

a) I tikslas. Sauga: remti ir didinti produktų saugą vykdant veiksmingą rinkos priežiūrą visoje Sąjungoje.

Šio tikslo įgyvendinimas bus vertinamas visų pirma remiantis ES skubių pranešimų apie vartotojams skirtus pavojingus produktus sistemos (RAPEX) veikla ir veiksmingumu.

b) II tikslas. Vartotojų informavimas ir švietimas bei parama vartotojų organizacijoms: gerinti vartotojų švietimą, informavimą ir savo teisių išmanymą, plėtoti vartotojų reikalų politikai skirtą faktinių duomenų bazę ir teikti paramą vartotojų organizacijoms, įskaitant atsižvelgimą į ypatingus pažeidžiamų vartotojų poreikius.

c) III tikslas. Teisės ir teisių gynimas: plėtoti ir stiprinti vartotojų teises, visų pirma vykdant pažangaus reglamentavimo veiklą ir gerinant galimybes naudotis paprastomis, veiksmingomis, greitomis ir nebrangiomis teisių gynimo priemonėmis, įskaitant alternatyvų ginčų sprendimą.

Šio tikslo įgyvendinimas bus vertinamas visų pirma pagal naudojimąsi alternatyviu ginčų sprendimu tarpvalstybiniais ginčams spręsti ir Sąjungos masto ginčų elektroninio sprendimo sistemos veiklą, taip pat vartotojų, kurie imasi veiksmų, susidūrę su problema, procentinę dalį.

d) IV tikslas. Vykdyto užtikrinimas: remti vartotojų teisių užtikrinimą stiprinant nacionalinių vykdyto užtikrinimo įstaigų bendradarbiavimą ir teikiant konsultacijas vartotojams.

Šio tikslo įgyvendinimas bus vertinamas visų pirma remiantis informacijos srauto lygiu, bendradarbiavimo Vartotojų apsaugos bendradarbiavimo tinkle veiksmingumu, Europos vartotojų centrų veikla bei jų žinomumo vartotojams mastu.

Aukštos kokybės vartotojų informavimas ir dalyvavimas yra įvairiems sektoriams taikomas prioritetas, taigi, kai tik įmanoma, jis turi būti aiškiai numatytas visuose sektorių tiksluose ir veiksmuose, kurie finansuojami pagal Programą.

2. Rodiklių aprašymas nustatytas II priede.

3. Komisijai pagal 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais pritaikomi II priede išdėstyti rodikliai.

4 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys veiksmai

3 straipsnyje nurodyti konkretūs tikslai pasiekiami toliau pateiktame sąraše nustatytais reikalavimus atitinkančiais veiksmais:

a) pagal I tikslą – sauga:

1) mokslinės konsultacijos ir rizikos analizė, susijusios su vartotojų sveikata ir sauga ne maisto produktų ir paslaugų srityje, įskaitant paramą nepriklausomų mokslinių komitetų, įsteigtų Komisijos sprendimu 2008/721/EB ⁽¹⁾, atliekamoms funkcijoms;

2) rinkos priežiūros ir vykdyto užtikrinimo veiksmų produktų saugos srityje koordinavimas atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/95/EB ⁽²⁾, ir veiksmai, kuriais siekiama gerinti vartotojams skirtų paslaugų saugą;

3) kosmetikos gaminių duomenų bazių administravimas ir tolesnis plėtojimas;

b) pagal II tikslą – vartotojų informavimas ir švietimas bei parama vartotojų organizacijoms:

⁽¹⁾ 2008 m. rugpjūčio 5 d. Komisijos sprendimas 2008/721/EB, kuriuo įsteigiamas mokslinių komitetų ir vartotojų saugos, visuomenės sveikatos ir aplinkos ekspertų konsultacinis padalinys ir panaikinamas Sprendimas 2004/210/EB (OL L 241, 2008 9 10, p. 21).

⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos (OL L 11, 2002 1 15, p. 4).

- 4) vartotojams poveikį darančių sričių politikai formuoti, pažangioms ir tikslinėms taisyklėms rengti ir galimiems rinkos veikimo sutrikimams ar vartotojų poreikių pokyčiams nustatyti skirtos faktinių duomenų bazės, kuri yra vartotojų politikos rengimo pagrindas, kūrimas ir galimybių ja naudotis gerinimas, kad būtų galima nustatyti vartotojams problemiškausias sritis, ir integruoti vartotojų interesų aspektą į kitas Sąjungos politikos sritis;
- 5) parama finansuojant Sąjungos lygio vartotojų organizacijas ir stiprinant Sąjungos, nacionalinio ir regionų lygio vartotojų organizacijų gebėjimus, didinant skaidrumą bei intensyvinant keitimąsi geriausia praktika ir ekspertinėmis žiniomis;
- 6) vartotojų rinkų ir vartotojams teikiamos informacijos skaidrumo didinimas užtikrinant, kad vartotojai turėtų palyginamus, patikimus ir lengvai prieinamus duomenis, įskaitant tarpvalstybiniais atvejais, kurie padėtų jiems palyginti ne tik kainas, bet ir prekių bei paslaugų kokybę ir tvarumą;
- 7) vartotojų švietimo visą gyvenimą gerinimas, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamiesiems vartotojams;
- c) pagal III tikslą – teisės ir teisių gynimo priemonės:
- 8) vartotojų apsaugos teisės aktų ir kitų reguliavimo iniciatyvų rengimas Komisijoje, jų perkėlimo į nacionalinę teisę valstybėse narėse stebėseną ir vėlesnis poveikio vertinimas, bendro reguliavimo ir saviregulavimo iniciatyvų skatinimas, taip pat realaus tų iniciatyvų poveikio vartotojų rinkoms stebėseną;
- 9) palankesnių sąlygų vartotojams naudotis ginčų sprendimo mechanizmais, ypač alternatyviomis ginčų sprendimo priemonėmis, sudarymas, įskaitant pasitelkiant Sąjungos masto internetinę sistemą ir nacionalinių alternatyvaus ginčų sprendimo subjektų tinklus, ypač daug dėmesio skiriant pažeidžiamų vartotojų poreikius ir teises atitinkančioms priemonėms; vartotojams skirtų ginčų sprendimo mechanizmų veikimo ir veiksmingumo stebėseną, įskaitant kuriant ir prižiūrint atitinkamas IT priemones ir keičiantis valstybėse narėse esama geriausia praktika ir patirtimi;
- d) pagal IV tikslą – vykdymo užtikrinimas:
- 10) priežiūros ir vykdymo užtikrinimo veiksmų koordinavimas atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 ⁽¹⁾;
- 11) finansiniai įnašai, skirti bendriems veiksams, vykdomiems kartu su viešosiomis arba ne pelno įstaigomis, susijungusiomis Sąjungoje į tinklus, teikiančius informaciją ir pagalbą vartotojams, kad jie galėtų naudotis savo teisėmis ir atitinkamais ginčų sprendimo būdais, įskaitant neteisminio ginčų elektroninio sprendimo būdus (Europos vartotojų centrų tinklas).
- Kai taikytina, šio straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimus atitinkantys veiksmai išsamiau patikslinami I priede, prie jų išvardijant konkrečius veiksmus.
- 5 straipsnis
- Dotacijų reikalavimus atitinkantys paramos gavėjai**
1. Dotacijos Sąjungos lygio vartotojų organizacijų veikimui gali būti skiriamos Europos vartotojų organizacijoms, kurios atitinka visas šias sąlygas:
- a) jos yra nevyriausybinės ir pelno nesiekiančios, nepriklausomos nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų nesuderinamų interesų, o jų pagrindiniai tikslai ir veikla yra vartotojų sveikatos, saugos, ekonominių ir teisinių interesų skatinimas ir apsauga Sąjungoje;
- b) vartotojų interesams Sąjungos lygiu atstovauti jas yra įgaliojusios bent pusėje valstybių narių vartotojams pagal nacionalines taisykles ar praktiką atstovaujančios ir regioniniu ar nacionaliniu lygiu veikiančios organizacijos.
2. Dotacijos tarptautinių organizacijų, skatinančių principus ir politiką, kuriais prisidedama prie Programos tikslų įgyvendinimo, veikimui gali būti skiriamos organizacijoms, atitinkančioms visas šias sąlygas:
- a) jos yra nevyriausybinės ir pelno nesiekiančios, nepriklausomos nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų nesuderinamų interesų, o jų pagrindiniai tikslai ir veikla yra vartotojų sveikatos, saugos, ekonominių ir teisinių interesų skatinimas ir apsauga;
- ⁽¹⁾ 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (OL L 364, 2004 12 9, p. 1).

b) jos vykdo visą šią veiklą: sudaro sąlygas vartotojų atstovams iš Sąjungos ir trečiųjų šalių oficialiai prisidėti prie politinių diskusijų ir politikos formavimo, rengia susitikimus su politika formuojančiais pareigūnais ir reguliavimo institucijomis, siekdamas skatinti ir remti vartotojų interesus santykiuose su viešosios valdžios institucijomis, nustato vartotojams bendrus klausimus ir problemas, skatina vartotojų nuomonę dvišaliuose Sąjungos ir trečiųjų šalių santykiuose, prisideda prie keitimosi ekspertinėmis žiniomis ir žiniomis apie vartotojų problemas bei jų platinimo Sąjungoje ir trečiojoje šalyje bei rengia rekomendacijas dėl politikos.

3. Dotacijos produktų saugos srities vykdymo užtikrinimo veiksmams koordinuoti įsteigtų Sąjungos lygio įstaigų veikimui gali būti skiriamos šiuo tikslu Sąjungos teisės aktais pripažintoms įstaigoms.

4. Dotacijos visoje Sąjungoje veikiančių įstaigų veiksmams siekiant rengti elgesio kodeksus, geriausią praktiką ir gaires kainų, produktų kokybės ir tvarumo palyginimo klausimais gali būti skiriamos įstaigoms, atitinkančioms visas šias sąlygas:

a) jos yra nevyriausybinės ir pelno nesiekiančios, nepriklausomos nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų nesuderinamų interesų, o jų pagrindiniai tikslai ir veikla yra, be kita ko, vartotojų interesų skatinimas ir apsauga;

b) jos veikia bent pusėje valstybių narių.

5. Dotacijos pirmininkavimo renginių Sąjungos vartotojų politikos srityje organizavimui gali būti skiriamos Tarybai (išskyrus Užsienio reikalų tarybą) pirmininkaujančios valstybės narės nacionalinėms valdžios institucijoms arba tos valstybės narės paskirtoms įstaigoms.

6. Dotacijos valstybių narių valdžios institucijų, atsakingų už vartotojų reikalus, ir trečiųjų šalių atitinkamų valdžios institucijų veiksmams gali būti skiriamos valdžios institucijoms, apie kurias Komisijai pagal Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 arba Direktyvą 2001/95/EB praneša valstybė narė arba trečioji šalis, nurodyta šio reglamento 7 straipsnyje, arba ne pelno siekiančioms įstaigoms, kurias tos valdžios institucijos yra aiškiai paskyrusios tuo tikslu.

7. Dotacijos vykdymą užtikrinantiems valstybių narių ir trečiųjų šalių pareigūnams gali būti skiriamos valdžios institucijų, apie kurias Komisijai pagal Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyvą 2001/95/EB praneša valstybė narė arba trečioji šalis, nurodyta šio reglamento 7 straipsnyje, pareigūnams.

8. Dotacijos veiksmams gali būti skiriamos valstybės narės arba trečiosios šalies, nurodytos 7 straipsnyje, paskirtai įstaiga, kuri yra ne pelno siekianti įstaiga, atrinkta taikant skaidrią tvarką, arba viešasis juridinis asmuo. Paskirtoji įstaiga turi priklausyti Sąjungos tinklui, kuris teikia informaciją ir pagalbą vartotojams, kad padėtų jiems naudotis savo teisėmis ir tinkamais ginčų sprendimo būdais (Europos vartotojų centrų tinklas). Kaip ilgalaikis bendradarbiavimo mechanizmas gali būti sukurta Komisijos ir Europos vartotojų centrų tinklo ir (arba) jį sudarančių įstaigų bendroji partnerystė.

9. Dotacijos veiksmams gali būti skiriamos skundus nagrinėjančioms įstaigoms, įsteigtoms ir veikiančioms Sąjungos valstybėse narėse ir Europos laisvosios prekybos asociacijos šalyse, esančiose Europos ekonominės erdvės narėmis, jeigu tos institucijos yra atsakingos už vartotojų skundų priėmimą, mėginimą juos išspręsti, konsultavimą arba informacijos teikimą vartotojams apie skundus ar atsakant į jų užklausas ir dalyvauja kaip trečioji šalis nagrinėjant vartotojo skundą ar užklausą dėl komercinės veiklos subjekto. Prie jų nepriskiriami vartotojų skundų nagrinėjimo mechanizmai, kurių veiklą tvarko komercinės veiklos subjektai ir kuriais užklauso ir skundai nagrinėjami tiesiogiai su vartotoju, arba mechanizmai, kuriais teikiamos skundų nagrinėjimo paslaugos ir kurių veiklą tvarko komercinės veiklos subjektai arba tai atliekama jų vardu.

6 straipsnis

Finansinė programa

1. Programai įgyvendinti laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. skirtas finansinis paketas yra 188 829 000 EUR dabartinėmis kainomis.

2. Metinius asignavimus tvirtina Europos Parlamentas ir Taryba, neviršydami daugiametėje finansinėje programoje nustatytų ribų.

7 straipsnis

Trečiųjų šalių dalyvavimas Programoje

Programoje gali dalyvauti:

a) Europos laisvosios prekybos asociacijos šalys, dalyvaujančios Europos ekonominėje erdvėje vadovaujantis Europos ekonominės erdvės susitarime nustatytais sąlygomis;

b) trečiosios šalys, visų pirma stojančiosios valstybės, šalys kandidatės ir potencialios kandidatės, šalys, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika, laikantis jų dalyvavimo Sąjungos programose bendrųjų principų ir bendrųjų sąlygų bei nuostatų, nustatytų atitinkamuose bendruosiuose susitarimuose, asociacijos tarybos sprendimuose ar panašiuose susitarimuose.

8 straipsnis

Priemonių rūšys ir didžiausias bendro finansavimo lygis

1. Laikantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, Sąjungos finansiniai įnašai gali būti teikiami dotacijų, viešųjų pirkimų arba bet kuria kita šio reglamento 2 ir 3 straipsniuose nurodytiems tikslams pasiekti būtinų priemonių forma.

2. Sąjungos dotacijos ir jų atitinkami didžiausi lygiai yra šie:

- a) dotacijos Sąjungos lygio vartotojų organizacijų veikimui, kaip apibrėžta 5 straipsnio 1 dalyje, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- b) dotacijos tarptautinių organizacijų, skatinančių principus ir politiką, kuriais prisidedama prie Programos tikslų įgyvendinimo, veikimui, kaip apibrėžta 5 straipsnio 2 dalyje, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- c) dotacijos produktų saugos srities vykdymo užtikrinimo veiksams koordinuoti įsteigtų ir šiuo tikslu pripažintų Sąjungos teisės aktais Sąjungos lygio įstaigų veikimui, kaip apibrėžta 5 straipsnio 3 dalyje, neviršijančios 95 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- d) dotacijos visoje Sąjungoje veikiančių įstaigų veiksams siekiant rengti elgesio kodeksus, geriausią praktiką ir gaires kainų, produktų kokybės ir tvarumo palyginimo klausimais, kaip apibrėžta 5 straipsnio 4 dalyje, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- e) dotacijos Tarybai (išskyrus Užsienio reikalų tarybą) pirmininkaujančios valstybės narės nacionalinėms valdžios institucijoms arba tos valstybės narės paskirtoms įstaigoms, skirtos pirmininkavimo renginių Sąjungos vartotojų politikos srityje organizavimui, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;
- f) dotacijos valstybių narių valdžios institucijų, atsakingų už vartotojų reikalus, ir pagal 7 straipsnį dalyvaujančių trečiųjų šalių atitinkamų valdžios institucijų veiksams, kaip apibrėžta 5 straipsnio 6 dalyje, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų, išskyrus ypač naudingus veiksmus, kurių reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti skirtas Sąjungos įnašas neviršija 70 %;

g) dotacijos valstybių narių ir pagal 7 straipsnį dalyvaujančių trečiųjų šalių vykdymą užtikrinančių pareigūnų, kaip apibrėžta 5 straipsnio 7 dalyje, mainams skirtos kelionės išlaidoms ir dienpinigiams;

h) dotacijos veiksams valstybės narės arba trečiosios šalies, nurodytos 7 straipsnyje, paskirtoms įstaigoms, kaip apibrėžta 5 straipsnio 8 dalyje, neviršijančios 70 % reikalavimus atitinkančių išlaidų;

i) dotacijos veiksams vartotojų skundus nagrinėjančioms nacionalinėms įstaigoms, kaip apibrėžta 5 straipsnio 9 dalyje, neviršijančios 50 % reikalavimus atitinkančių išlaidų.

3. Veiksmai laikomi ypatingai naudingais, kaip nurodyta 2 dalies f punkte, kai:

- a) valdžios institucijoms skiriamų dotacijų, apie kurias Komisijai pranešama Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 tikslais, atveju juose dalyvauja bent šešios valstybės narės arba jie yra susiję su pažeidimais, kurie daro arba gali daryti žalą dviejose ar daugiau valstybių narių;
- b) už vartojimo gaminių saugą atsakingoms valdžios institucijoms skiriamų dotacijų atveju juose dalyvauja bent dešimt valstybių narių, dalyvaujančių Europos gaminių saugos srityje kompetentingų valstybių narių institucijų tinkle, nurodytame Direktyvos 2001/95/EB 10 straipsnyje, arba jais prisidedama prie Sąjungos teisės akte numatytos rinkos priežiūros veiklos vartojimo gaminių saugos srityje įgyvendinimo.

9 straipsnis

Administracinė ir techninė pagalba

1. Iš finansinių asignavimų Programai taip pat gali būti padengiamos išlaidos, susijusios su Programai valdyti ir jos tikslams pasiekti būtina parengiamąja, stebėsenos, kontrolės, audito ir vertinimo veikla, *inter alia*, instituciniu informavimu apie Sąjungos politikos prioritetus tiek, kiek tai susiję su bendru šio reglamento tikslu, taip pat visas kitas techninės ir administracinės pagalbos išlaidas, kurias Komisija patiria valdydama Programą.

2. Visa suma, skirta su 1 dalyje nurodyta parengiamąja, stebėsenos, kontrolės, audito ir vertinimo veikla ir technine bei administracine pagalba susijusioms išlaidoms padengti, neviršija 12 % Programai skirto finansinio paketo.

10 straipsnis

Igyvendinimo metodai

Komisija įgyvendina Programą taikydama Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnyje nurodytus valdymo metodus.

11 straipsnis

Nuoseklumas ir papildomumas su kitomis politikos sritimis

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija užtikrina bendrą Programos nuoseklumą ir papildomumą su kitomis atitinkamomis Sąjungos politikos sritimis, priemonėmis ir veiksmais, visų pirma pagal daugiametę Teisių, lygybės ir pilietišumo programą laikotarpiu 2014–2020 m. ⁽¹⁾

12 straipsnis

Metinės darbo programos

Komisija įgyvendina Programą pagal metines darbo programas. Metinėmis darbo programomis nuosekliai įgyvendinami 2 ir 3 straipsniuose nustatyti tikslai ir 4 straipsnyje nurodyti bei I priede išsamiau patikslinti veiksmai.

Metines darbo programas Komisija patvirtina įgyvendinimo aktais, laikydamosi šio reglamento 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros. Tuose įgyvendinimo aktuose nurodomi Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 numatyti duomenys, visų pirma:

- a) veiksmų pagal šio reglamento 4 straipsnį bei I priedą įgyvendinimas ir orientacinis finansinių išteklių paskirstymas;
- b) planuojamų kvietimų dalyvauti konkurse ir teikti pasiūlymus tvarkaraštis.

13 straipsnis

Vertinimas ir platinimas

1. Komisijos prašymu valstybės narės pateikia jai informaciją apie Programos įgyvendinimą ir poveikį.

2. Komisija:

- a) ne vėliau kaip 2017 m. rugsėjo 30 d.:

- i) įvertina, kaip pasiekti visų priemonių tikslai (rezultatų ir poveikio atžvilgiu), taip pat padėti, susijusią su 4 straipsnyje nustatytų reikalavimų atitinkančių veiksmų ir I

priede nurodytų konkrečių veiksmų įgyvendinimu, lėšų paskirstymą naudos gavėjams pagal 5 straipsnyje nustatytas sąlygas, išteklių naudojimo efektyvumą ir jo europinę pridėtinę vertę, atsižvelgdama į pokyčius vartotojų apsaugos srityje, siekiant parengti sprendimą dėl priemonių atnaujinimo, keitimo ar sustabdymo;

- ii) pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai atliktos peržiūros įvertinimo ataskaitą;

- b) ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 31 d. prireikus pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto arba, atsižvelgdama į 3 dalį, priima deleguotąjį aktą.

Be to, vertinimo ataskaitoje aptariamos supaprastinimo galimybės, vidinis ir išorinis nuoseklumas, nuolatinis visų tikslų aktualumas ir priemonių indėlis įgyvendinant Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo prioritetus. Joje atsižvelgiama į ankstesnės programos ilgalaikio poveikio įvertinimo rezultatus.

Turi būti įvertintas ilgalaikis Programos poveikis ir jo tvarumas, siekiant parengti sprendimą dėl galimo vėlesnės Programos atnaujinimo, pakeitimo arba taikymo sustabdymo.

3. Siekiant atsižvelgti į padėtį, kai pagal 2 dalį parengtoje įvertinimo ataskaitoje daroma išvada, kad I priede nustatyti konkretūs veiksmai nebuvo įgyvendinti iki 2016 m. gruodžio 31 d. ir negali būti įgyvendinti iki Programos įgyvendinimo pabaigos, įskaitant atvejus, kai tie konkretūs veiksmai nebėra aktualūs 2 ir 3 straipsniuose nustatytiems tikslams pasiekti, Komisijai pagal 15 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad pakeistų I priedą išbraukdama atitinkamus konkrečius veiksmus.

4. Komisija viešai paskelbia veiksmų, kurių imtasi pagal šį reglamentą, rezultatus.

14 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad vykdamą pagal šį sprendimą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veikla priemones, atliekant veiksmingus patikrinimus ir, jei nustatoma pažeidimų, susigrąžinant nepagrįstai sumokėtas sumas ir prireikus skiriant veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines ir finansines sankcijas.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1381/2013, kuriuo nustatoma Teisių, lygybės ir pilietišumo programa 2014–2020 m. laikotarpiu (OL L 354, 2013 12 28, p. 62).

2. Komisija arba jos atstovai ir Europos Audito Rūmai turi įgaliojimus atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimą vietoje, laikydamasi procedūrų, nustatytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamente (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾, kad nustatytų, ar būta sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veiklos atvejų, susijusių su dotacijos susitarimu, sprendimu dėl dotacijos ar sutartimi, finansuojamais pagal šį reglamentą, turinčių neigiamos įtakos Sąjungos finansiniams interesams.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis ir su tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus bei sprendimus dėl dotacijų, sudaromus ir priimamus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Europos Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokį auditą ir tyrimus atsižvelgiant į jų atitinkamą kompetenciją.

15 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 3 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami Programos trukmės laikotarpiui.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 3 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 3 dalyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 3 dalį ir 13 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nepareikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

16 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

17 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Sprendimo Nr. 1926/2006/EB 6 straipsnis toliau taikomas tame sprendime nurodytiems veiksmams, kurie nebuvo užbaigti ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d. Todėl iš Programai skirtų finansinių asignavimų taip pat gali būti padengiamos perėjimui nuo Sprendimo Nr. 1926/2006/EB patvirtintų priemonių prie Programos užtikrinti būtinos administracinės ir techninės pagalbos išlaidos.

2. Prireikus į biudžetą po 2020 m. gruodžio 31 d. gali būti įtraukti 9 straipsnyje numatytoms išlaidoms padengti skirti asignavimai, kad būtų galima vykdyti ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. neužbaigtų veiksmų valdymą.

18 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 1926/2006/EB panaikinamas nuo 2014 m. sausio 1 d.

19 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

VEIKSMŲ RŪŠYS

I tikslas

Sauga: remti ir didinti produktų saugą vykdant veiksmingą rinkos priežiūrą visoje Sąjungoje

1. Mokslinės konsultacijos ir rizikos analizė, susijusios su vartotojų sveikata ir sauga ne maisto produktų ir paslaugų srityje, įskaitant paramą nepriklausomų mokslinių komitetų, įsteigtų Sprendimu 2008/721/EB, užduotims vykdyti.
2. Rinkos priežiūros ir vykdymo užtikrinimo veiksmų produktų saugos srityje koordinavimas atsižvelgiant į Direktyvą 2001/95/EB, ir veiksmai, kuriais siekiama gerinti vartotojams skirtų paslaugų saugą:
 - a) IT priemonių (kaip antai duomenų bazių, informacinių ir ryšių sistemų) kūrimas, modernizavimas ir techninė priežiūra, visų pirma tam, kad būtų galima gerinti esamų sistemų veiksmingumą didinant duomenų eksportavimo, statistinio rūšiavimo ir atrinkimo galimybes, taip pat palankesnių sąlygų valstybėms narėms keistis duomenimis elektroninėmis priemonėmis ir jais naudotis sudarymas;
 - b) suinteresuotųjų subjektų ir ekspertų seminarų, konferencijų, praktinių seminarų ir susitikimų rengimas rizikos ir vykdymo užtikrinimo produktų saugos srityje klausimais;
 - c) vykdymą užtikrinančių pareigūnų mainai ir mokymas, kuriame daugiausia dėmesio skiriama rizika grindžiamo požiūrio integravimui;
 - d) specialūs bendrieji bendradarbiavimo veiksmai ne maisto produktų ir paslaugų vartotojams saugos srityje pagal Direktyvą 2001/95/EB;
 - e) ne maisto produktų ir paslaugų saugos stebėseną ir vertinimą, įskaitant žinių bazės naujiems standartams arba kitiems saugos kriterijams nustatyti kaupimą, ir atsekamumo reikalavimų paaiškinimas;
 - f) administracinis bendradarbiavimas, bendradarbiavimas vykdymo užtikrinimo ir produktų atsekamumo srityse bei prevencinių veiksmų plėtojimas su trečiosiomis šalimis, kurioms netaikomas šio reglamento 7 straipsnis, įskaitant tas trečiąsias šalis, iš kurių įvežama dauguma produktų, apie kuriuos Sąjungoje pranešta, kad jie neatitinka Sąjungos teisės aktų;
 - g) parama Sąjungos teisės aktais pripažintoms įstaigoms, kurioms pavesta koordinuoti valstybių narių vykdymo užtikrinimo veiksmus.
3. Kosmetikos gaminių duomenų bazių administravimas ir tolesnis plėtojimas
 - a) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1223/2009 ⁽¹⁾ sukurto pranešimų apie kosmetikos gaminius portalo administravimas;
 - b) kosmetikos gaminių ingredientų duomenų bazės administravimas siekiant padėti įgyvendinti Reglamentą (EB) Nr. 1223/2009.

II tikslas

gerinti vartotojų švietimą, informavimą ir savo teisių išmanymą, plėtoti vartotojų reikalų politikai skirtą faktinių duomenų bazę ir teikti paramą vartotojų organizacijoms, taip pat atsižvelgiant į ypatingus pažeidžiamų vartotojų poreikius Vartotojų informavimas ir švietimas bei parama vartotojų organizacijoms:

4. Vartotojams poveikį darančių sričių politikai formuoti, pažangioms ir tikslinėms taisyklėms rengti ir galimiems rinkos veikimo sutrikimams ar vartotojų poreikių pokyčiams nustatyti skirtos faktinių duomenų bazės, kuri yra vartotojų politikos rengimo pagrindas, kūrimas ir galimybių ja naudotis gerinimas, kad būtų galima nustatyti vartotojams problemišiausias sritis, ir integruoti vartotojų interesų aspektą į kitas Sąjungos politikos sritis, įskaitant:
 - a) Sąjungos masto vartotojų ir vartotojų rinkų tyrimus ir analizę, kuriais remiantis rengiamos pažangios ir tikslinės taisyklės, nustatomi galimi rinkos veikimo sutrikimai ar vartotojų poreikių pokyčiai;
 - b) duomenų bazių kūrimą ir administravimą, ypač siekiant suteikti suinteresuotiesiems subjektams kaip antai vartotojų organizacijoms, nacionalinės valdžios institucijoms ir mokslo darbuotojams galimybę naudotis surinktais duomenimis;

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

- c) nacionalinių statistikos duomenų ir kitų susijusių faktinių duomenų rengimą ir analizę. Nacionaliniai duomenys bus renkami ir kainų, skundų, vykdymo užtikrinimo, teisių gynimo ir kt. rodikliai bus rengiami bendradarbiaujant su nacionaliniais suinteresuotaisiais subjektais.
5. Parama finansuojant Sąjungos lygio vartotojų organizacijas ir stiprinant Sąjungos, nacionalinio ir regionų lygio vartotojų organizacijų gebėjimus, didinant skaidrumą bei intensyvinant keitimąsi geriausia praktika ir ekspertinėmis žiniomis
- a) finansiniai įnašai, skirti Sąjungos lygio vartotojų organizacijoms, atstovaujančioms vartotojų interesams, laikantis šio reglamento 5 straipsnio 1 dalies;
- b) regionų, nacionalinių ir Europos vartotojų organizacijų gebėjimų stiprinimas, visų pirma rengiant darbuotojų mokymus įvairiomis kalbomis visoje Sąjungos teritorijoje, keičiantis geriausia praktika ir ekspertinėmis žiniomis, visų pirma skirtas vartotojų organizacijoms tose valstybėse narėse, kuriose jų veikla yra nepakankamai išplėtotą ar vartotojų pasitikėjimo ir informuotumo lygis yra santykinai žemas, remiantis vartotojų rinkų ir vartotojų aplinkos valstybėse narėse stebėsenos duomenimis;
- c) skaidrumo didinimas ir aktyvesnis keitimasis geriausia praktika ir ekspertinėmis žiniomis, visų pirma stiprinant ryšius tinkluose, tuo tikslu sukuriant vartotojų organizacijoms skirtą e. portalą, kuris būtų interaktyvi mainų ir ryšių palaikymo erdvė ir kuriame būtų laisvai pasiekama per mokymus parengta medžiaga;
- d) parama Programos tikslus atitinkančius principus ir politiką skatinančioms tarptautinėms organizacijoms.
6. Vartotojų rinkų ir vartotojams teikiamos informacijos skaidrumo didinimas užtikrinant, kad vartotojai turėtų palyginamus, patikimus ir lengvai prieinamus duomenis, įskaitant tarpvalstybiniais atvejais, kurie padėtų jiems palyginti ne tik kainas, bet ir prekių bei paslaugų kokybę ir tvarumą
- a) informuotumo vartotojams aktualiais klausimais didinimo kampanijos, be kita ko, su valstybėmis narėmis rengiamais bendrais veiksmais;
- b) veiksmas, kuriais didinamas vartotojų rinkų, pavyzdžiui, mažmeninių finansinių produktų, energijos, skaitmeninio ryšio ir telekomunikacijų, transporto rinkų, skaidrumas;
- c) veiksmas, kuriais vartotojams sudaromos palankesnės sąlygos gauti aktualią, palyginamą, patikimą ir lengvai prieinamą informaciją apie prekes, paslaugas ir rinkas, visų pirma apie prekių ir paslaugų kainas, kokybę ir tvarumą, nesvarbu, internetu ar kitais būdais, pavyzdžiui, produktams palyginti skirtose interneto svetainėse, ir veiksmas, kuriais užtikrinama aukšta tokių interneto svetainių kokybė ir patikimumas, be kita ko, tarpvalstybinio pirkimo atvejais;
- d) veiksmas, kuriais gerinama vartotojų prieiga prie informacijos apie tvarų prekių vartojimą ir paslaugų naudojimą;
- e) parama Tarybai (išskyrus Užsienio reikalų tarybą) pirmininkaujančios valstybės narės organizuojamiems renginiams Sąjungos vartotojų reikalų politikos klausimais, atitinkančiais nustatytus Sąjungos politikos prioritetus;
- f) nacionalinėms skundų nagrinėjimo įstaigoms skirti finansiniai įnašai, siekiant joms padėti taikyti suderintą vartotojų skundų ir pasiteiravimų klasifikavimo ir pranešimo sistemos metodiką;
- g) parama visoje Sąjungoje veikiančioms įstaigoms siekiant rengti elgesio kodeksus, geriausią praktiką ir gaires kainų, kokybės ir tvarumo palyginimo klausimais, be kita ko, produktams palyginti skirtose interneto svetainėse;
- h) parama komunikacijai vartotojų srities klausimais, be kita ko, skatinant žiniasklaidą platinti tikslų ir aktualią informaciją vartotojų srities klausimais.
7. Vartotojų švietimo visą gyvenimą gerinimas, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamiems vartotojams
- a) keitimosi geriausios praktikos pavyzdžiais ir vartotojų švietimui visą gyvenimą skirta medžiaga interaktyvios platformos kūrimas, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamiems vartotojams, kuriems sunku gauti ir suprasti vartotojams skirtą informaciją, siekiant užtikrinti, kad jie nebūtų klaidinami;
- b) švietimo priemonių ir medžiagos rengimas bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais subjektais (pvz., nacionalinėmis valdžios institucijomis, mokytojais, vartotojų organizacijomis ir eilinių piliečių lygiu veikiančiais subjektais), visų pirma naudojant (t. y. renkant, kompiliuojant, verčiant ir platinant) nacionaliniu lygiu parengtą medžiagą ar įgyvendinant ankstesnes iniciatyvas parengtą medžiagą, įvairiais būdais, įskaitant skaitmenines priemones, pavyzdžiui, tokiomis temomis: vartotojų teisių, įskaitant tarpvalstybinius klausimus, sveikatos ir saugos, Sąjungos vartotojų srities teisės aktų, tvaraus ir etiško vartojimo, be kita ko, Sąjungos sertifikavimo programų, finansinio ir žiniasklaidos raštingumo.

III tikslas

Teisės ir teisių gynimas: plėtoti ir stiprinti vartotojų teises, visų pirma vykdant pažangaus reglamentavimo veiklą ir gerinant galimybes naudotis paprastomis, veiksmingomis, tikslingomis ir nebrangiomis teisių gynimo priemonėmis, įskaitant alternatyvų ginčų sprendimą

8. Komisijos atliekamas vartotojų apsaugos teisės aktų ir kitų reguliavimo iniciatyvų rengimas, jų perkėlimo į nacionalinę teisę valstybėse narėse stebėseną ir vėlesnis poveikio vertinimas, bendro reguliavimo ir saviregulavimo iniciatyvų skatinimas, taip pat realaus tų iniciatyvų poveikio vartotojų rinkoms stebėseną, įskaitant:
 - a) tyrimus ir pažangaus reglamentavimo veiklą, pavyzdžiui, *ex ante* ir *ex post* įvertinimus, poveikio įvertinimus, viešas konsultacijas, esamų teisės aktų vertinimą ir supaprastinimą;
 - b) suinteresuotųjų subjektų bei ekspertų seminarus, konferencijas, praktinius seminarus ir susitikimus;
 - c) lengvai prieinamų viešų duomenų bazių, kuriose pateikiami duomenys apie Sąjungos vartotojų apsaugos teisės aktų įgyvendinimą, kūrimą ir administravimą;
 - d) pagal Programą vykdomų veiksmų vertinimą.
9. Palankesnių sąlygų vartotojams naudotis ginčų sprendimo mechanizmais, ypač alternatyviomis ginčų sprendimo priemonėmis, sudarymas, be kita ko, pasitelkiant Sąjungos masto internetinę sistemą ir nacionalinių alternatyvaus ginčų sprendimo subjektų tinklus, daug dėmesio skiriant pažeidžiamų vartotojų poreikius ir teises atitinkančioms priemonėms; vartotojams skirtų ginčų sprendimo mechanizmų veikimo ir veiksmingumo stebėseną, įskaitant atitinkamų IT priemonių kūrimą ir administravimą bei keitimąsi valstybių narių geriausia praktika ir patirtimi:
 - a) IT priemonių kūrimas ir administravimas;
 - b) parama Sąjungos masto ginčų elektroninio sprendimo sistemos kūrimui ir administravimui, įskaitant susijusias paslaugas, kaip antai vertimą;
 - c) parama nacionalinių alternatyvaus ginčų sprendimo subjektų tinklų kūrimui ir keitimuisi jų geriausia praktika bei patirtimi ir jų platinimui;
 - d) konkrečių priemonių, kuriomis pažeidžiamiems asmenims, mažiau linkusiems naudotis teisių gynimo priemonėmis, sudaromos palankesnės sąlygos naudotis teisių gynimo priemonėmis, rengimas.

IV tikslas

Vykdymo užtikrinimas: remti vartotojų teisių užtikrinimą stiprinant nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų bendradarbiavimą ir konsultuojant vartotojus

10. Priežiūros ir vykdymo užtikrinimo veiksmų koordinavimas atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004, įskaitant:
 - a) IT priemonių kaip antai duomenų bazių, informacinių ir ryšių sistemų kūrimą ir administravimą;
 - b) veiksmus, kurių tikslas – gerinti valdžios institucijų bendradarbiavimą, taip pat stebėsenos ir vykdymo užtikrinimo koordinavimą, pavyzdžiui, vykdymą užtikrinančių pareigūnų mainus, bendrą veiklą, vykdymą užtikrinančių pareigūnų ir teismų sistemos darbuotojų mokymus;
 - c) suinteresuotųjų subjektų ir ekspertų seminarų, konferencijų, praktinių seminarų ir susitikimų vykdymo užtikrinimo klausimais rengimą;
 - d) administracinį bendradarbiavimą ir bendradarbiavimą vykdymo užtikrinimo srityje su Programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis.
11. Finansiniai įnašai, skirti bendriems veiksams, vykdomiems kartu su viešojo sektoriaus arba ne pelno įstaigomis, susijungusiomis Sąjungoje į tinklus, teikiančius informaciją ir pagalbą vartotojams, kad jie galėtų naudotis savo teisėmis ir atitinkamais ginčų sprendimo būdais, įskaitant neteisminius ginčų sprendimo būdus (Europos vartotojų centrų tinklas), taip pat įskaitant:
 - a) tinkamam Europos vartotojų centrų tinklo veikimui būtinų IT priemonių (kaip antai duomenų bazių, informacinių ir ryšių sistemų) kūrimą ir administravimą;
 - b) veiksmus Europos vartotojų centrų įvaizdžiui ir matomumui gerinti.

II PRIEDAS

PAGAL ŠIO REGLAMENTO 3 STRAIPSNĮ NUSTATYTI RODIKLIAI

I tikslas

Sauga: remti ir didinti produktų saugą vykdant veiksmingą rinkos priežiūrą visoje Sąjungoje

Rodiklis	Šaltinis	Dabartinė padėtis	Tikslas
% RAPEX pranešimų, po kurių sulaukta bent vienos reakcijos (iš kitų valstybių narių).	RAPEX	2010 m. – 43 % (843 pranešimai)	10 % padidinti ne vėliau kaip 2020 m.
Reakcijų ir pranešimų santykis (didelė rizika) (*)	RAPEX	2010 m. – 1,07	15 % padidinti ne vėliau kaip 2020 m.

(*) Po pranešimo gali būti gauta keletas reakcijų iš kitų valstybių narių valdžios institucijų.

II tikslas

Vartotojų informavimas ir švietimas, parama vartotojų organizacijoms: gerinti vartotojų švietimą, informavimą ir savo teisių išmanymą, plėtoti vartotojų reikalų politikai skirtą faktinių duomenų bazę ir teikti paramą vartotojų organizacijoms, taip pat atsižvelgiant į ypatingus pažeidžiamų vartotojų poreikius

Rodiklis	Šaltinis	Dabartinė padėtis	Tikslas
Skundus nagrinėjančių įstaigų ir šalių, teikiančių skundus ECCRC, skaičius	ECCRS (Europos vartotojų skundų registracijos sistema)	2012 m. – 33 skundus nagrinėjančios įstaigos iš 7 šalių	Ne vėliau kaip 2020 m. – 70 skundus nagrinėjančių įstaigų iš 20 šalių

III tikslas

Teisės ir teisių gynimas: plėtoti ir stiprinti vartotojų teises, visų pirma vykdant pažangaus reglamentavimo veiklą ir gerinant galimybes naudotis paprastomis, veiksmingomis, tikslingomis ir nebrangiomis teisių gynimo priemonėmis, įskaitant alternatyvų ginčų sprendimą

Rodiklis	Šaltinis	Dabartinė padėtis	Tikslas
EVC nagrinėtų tų atvejų, kai nebuvo rastas sprendimas tiesiogiai su komercinės veiklos subjektais, kurie po to buvo perduoti spręsti alternatyvaus ginčų sprendimo būdu, procentinė dalis	Metinė EVC ataskaita	2010 m. – 9 %	ne vėliau kaip 2020 m. – 75 %
Naudojantis elektroninio ginčų sprendimo (EGS) visoje Sąjungoje sistema spręstų ginčų atvejų skaičius	EGS platforma	2010 m. – 17 500 (su elektroninės prekybos sandoriais susiję skundai, kuriuos gavo EVC)	ne vėliau kaip 2020 m. – 100 000
Vartotojų, kurie per pastaruosius 12 mėn. susidūrę su problema pradėjo procedūrą, procentinė dalis	Vartotojų rinkų rezultatų suvestinė	2010 m. – 83 %	ne vėliau kaip 2020 m. – 90 %

IV tikslas

Vykdymo užtikrinimas: remti vartotojų teisių užtikrinimą stiprinant nacionalinių vykdymo užtikrinimo įstaigų bendradarbiavimą ir konsultuojant vartotojus

Rodiklis	Šaltinis	Dabartinė padėtis	Tikslas
Informacijos srauto ir bendradarbiavimo lygis Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje (CPC) tinkle:	CPC tinklo duomenų bazė (CPCS)	Metiniai vidurkiai (2007–2010 m.)	
— prašymų keistis informacija tarp CPC įstaigų skaičius		129	— padidinimas 30 % iki 2020 m.
— CPC įstaigų tarpusavio prašymų imtis vykdymo užtikrinimo priemonių skaičius		142	— padidinimas 30 % ne vėliau kaip 2020 m.
— perspėjimų CPC tinkle skaičius		63	— padidinimas 30 % ne vėliau kaip 2020 m.
Procentinė vykdymo užtikrinimo prašymų CPC tinkle įvykdymo per 12 mėnesių dalis	CPC tinklo duomenų bazė (CPCS)	50 % (2007–2010 m. ataskaitiniu laikotarpiu)	ne vėliau kaip 2020 m. – 60 %
Prašymų pateikti informaciją, kurie CPC tinkle įvykdomi per tris mėnesius, procentinė dalis	CPC tinklo duomenų bazė (CPCS)	33 % (2007–2010 m. ataskaitiniu laikotarpiu)	ne vėliau kaip 2020 m. – 50 %
Europos vartotojų centrų (EVC) tiesioginių kontaktų su vartotojais skaičius	EVC ataskaita	2010 m. – 71 000	Padidinimas 50 % ne vėliau kaip 2020 m.
Apsilankymų EVC interneto svetainėse skaičius	EVC tinklo vertinimo ataskaita	2011 m. – 1 670 000	Padidinimas 70 % ne vėliau kaip 2020 m.

Į šiuos rodiklius galėtų būti atsižvelgiama kartu su bendro pobūdžio ir horizontaliaisiais rodikliais.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 255/2014

2014 m. vasario 26 d.

kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2008/97, (EB) Nr. 779/98 ir (EB) Nr. 1506/98, susiję su alyvuogių aliejaus ir kitų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Turkija, importu, dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo įgaliojimų suteikimo Komisijai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2008/97 ⁽²⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti taisykles dėl specialiųjų susitarimų dėl alyvuogių aliejaus ir kitų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Turkija taikymo. Be to, juo Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti to reglamento patikslinimus, jeigu būtų keičiami atitinkamame asociacijos susitarime numatyti specialieji susitarimai;
- (2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 779/98 ⁽³⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti specialias išsamias taisykles dėl importo režimo taikymo Turkijos kilmės produktams, nurodytiems Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) I priede, kuriuos leidžiama importuoti į Sąjungą laikantis EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendime Nr. 1/98 ⁽⁴⁾ išdėstytų sąlygų;
- (3) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1506/98 ⁽⁵⁾ Komisijai suteikiami įgaliojimai panaikinti tame reglamente nurodytas sustabdymo priemones, kai bus panaikintos kliūtys lengvatiniam eksportui iš Sąjungos į Turkiją;

- (4) įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, reglamentais (EB) Nr. 2008/97, (EB) Nr. 779/98 ir (EB) Nr. 1506/98 Komisijai suteikti įgaliojimai turėtų būti suderinti su SESV 290 ir 291 straipsniais;
- (5) siekiant, kad būtų papildomos ar iš dalies keičiamos tam tikros neesminės Reglamento (EB) Nr. 2008/97 nuostatos, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais priimami to reglamento daliniai pakeitimai, būtini, kai keičiamos asociacijos susitarime numatytų specialiųjų susitarimų, ypač dėl sumų, sąlygos arba sudaromas naujas susitarimas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus, Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (6) siekiant užtikrinti vienodas reglamentų (EB) Nr. 2008/97, (EB) Nr. 779/98 ir (EB) Nr. 1506/98 įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾;
- (7) todėl reglamentai (EB) Nr. 2008/97, (EB) Nr. 779/98 ir (EB) Nr. 1506/98 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2008/97 iš dalies keičiamas taip:

1. 7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„7 straipsnis

Komisija įgyvendinimo aktais priima taisykles, reikalingas šiame reglamente nustatytiems specialiesiems importo susitarimams taikyti. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8b straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

⁽¹⁾ 2014 m. sausio 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimas.
⁽²⁾ 1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2008/97, nustatantis tam tikras specialiųjų susitarimų dėl alyvų aliejaus ir tam tikras kitų žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Turkija, taikymo taisykles (OL L 284, 1997 10 16, p. 17).
⁽³⁾ 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 779/98 dėl Turkijos kilmės žemės ūkio produktų importo į Bendriją (OL L 113, 1998 4 15, p. 1).
⁽⁴⁾ OL L 86, 1998 3 20, p. 1.
⁽⁵⁾ 1998 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1506/98, nustatantis Turkijai Bendrijos tarifinę kvotą kaip lengvatą lazdynų riešutams 1998 metais ir sustabdantis tam tikras lengvatas (OL L 200, 1998 7 16, p. 1).

⁽⁶⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmo taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

8 straipsnis

Siekiant laikytis tarptautinių įsipareigojimų ir tais atvejais, kai Taryba nusprendžia patvirtinti asociacijos susitarime nustatytų specialiųjų susitarimų esamų sąlygų pakeitimus arba sudaryti naują susitarimą, Komisijai pagal 8a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl atitinkamų šio reglamento pakeitimų.“

2. Įterpiami šie straipsniai:

„8a straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 8 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. balandžio 9 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 8 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 8 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikš prieštaravimų arba dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

8b straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir

Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

(*) 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 779/98 iš dalies keičiamas taip:

1. 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Komisija įgyvendinimo aktais priima taisykles, reikalingas taikant importo režimą Turkijos kilmės produktams, nurodytiems Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo I priede, kurie pagal EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimo Nr. 1/98 sąlygas importuojami į Sąjungą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 2a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„2a straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

(*) 2013 gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

3 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1506/98 iš dalies keičiamas taip:

1. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Komisija įgyvendinimo aktais nustoja taikyti 2 straipsnyje nurodytas tarifinės kvotos sustabdymo priemonės, kai panaikinamos kliūtys lengvatiniam eksportui iš Sąjungos į Turkiją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 3a straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

2. Įterpiamas šis straipsnis:

„3a straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 (*) 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (**).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

(*) 2013 gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

(**) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

Komisijos pareiškimas dėl kodifikavimo

Priimant šį reglamentą reikės padaryti daug pakeitimų konkrečiuose aktuose. Kad susiję aktai būtų aiškesni, Komisija pasiūlys kuo greičiau, ne vėliau kaip iki 2014 m. rugsėjo 30 d., juos kodifikuoti, kai tik bus priimtas minėtas reglamentas.

Komisijos pareiškimas dėl deleguotųjų aktų

Kalbant apie šį reglamentą, Komisija primena Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 15 punkte nurodytą įsipareigojimą rengiant deleguotuosius aktus teikti Parlamentui visą informaciją ir dokumentus savo susitikimų su nacionaliniais ekspertais klausimu.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 256/2014

2014 m. vasario 26 d.

dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje, kuriuo pakeičiamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 736/96

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 194 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo teisės akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) siekiant, kad būtų plėtojama Sąjungos energetikos politika ir Komisija galėtų vykdyti savo užduotis energetikos srityje, itin svarbu gauti duomenis apie bendrą investicijų į energetikos infrastruktūrą raidos Sąjungoje padėtį. Reguliariai gaudama atnaujintus duomenis ir informaciją, Komisija turėtų galėti atlikti būtinus palyginimus ir vertinimus ir siūlyti tinkamais apskaičiavimais ir analize pagrįstas atitinkamas priemones, ypač dėl būsimos pusiausvyros tarp energijos pasiūlos ir paklausos;
- (2) per pastaruosius metus energetikos sektoriaus Sąjungoje ir už jos ribų labai pasikeitė, o investicijos į energetikos infrastruktūrą tapo labai svarbios užtikrinant Sąjungos energijos tiekimą, vidaus rinkos veikimą bei perėjimą prie mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų energetikos sistemos, kurią Sąjunga pradėjo vykdyti;
- (3) susiklosčius naujoms aplinkybėms energetikos srityje, reikia nemažai investuoti į visų rūšių infrastruktūrą visuose energetikos sektoriuose, taip pat į rinkoje įsisavinamą naujų tipų infrastruktūros plėtrą ir į naujas technologijas. Liberalizavus energetikos sektorių ir toliau

integruojant vidaus rinką, vis svarbesnės tampa ūkinės veiklos vykdytojų investicijos. Tuo pačiu metu dėl naujų politikos reikalavimų, kaip antai tikslų, turinčių įtakos kuro rūšių deriniui, valstybių narių politika bus pakeičiama link naujos ir (arba) modernizuotos energetikos infrastruktūros;

- (4) šiomis aplinkybėmis daugiau dėmesio turėtų būti skirta investicijoms į energetikos infrastruktūrą Sąjungoje, ypač stengiantis numatyti problemas, skatinti gerąją praktiką ir užtikrinti daugiau skaidrumo vystant būsimą Sąjungos energetikos sistemą;
- (5) todėl Komisija, ypač Komisijos Energijos rinkos observatorija, turėtų turėti tikslus duomenis ir informaciją apie svarbiausių Sąjungos energetikos sistemos sudedamųjų dalių investicinius projektus, įskaitant eksploataavimo nutraukimo projektus;
- (6) Sąjungai ir būsimoms investicijoms yra svarbūs duomenys ir informacija apie numatomus gamybos, perdavimo ir saugojimo pajėgumų pokyčius ir įvairių energetikos sektorių projektus. Todėl būtina užtikrinti, kad Komisijai būtų pranešama apie investicinius projektus, pagal kuriuos pradėti statybos ar eksploataavimo nutraukimo darbai arba dėl kurių priimtas galutinis sprendimas dėl investavimo;
- (7) pagal Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (toliau - Euratomo sutartis) 41 ir 42 straipsnius įmonės privalo pranešti apie savo investicinius projektus. Tokią informaciją būtina papildyti, visų pirma, reguliariai teikiamomis investicinių projektų įgyvendinimo ataskaitomis. Tokios papildomos ataskaitos teikiamos nedarant poveikio Euratomo sutarties 41–44 straipsniams. Vis dėlto, kai įmanoma, turėtų būti vengiama įmonėms sukurti dvigubą našą;
- (8) kad Komisija turėtų nuoseklų būsimų visos Sąjungos energetikos sistemos pokyčių vaizdą, būtina suderinta investicinių projektų ataskaitų teikimo sistema, grindžiama atnaujintomis valstybių narių perduodamų oficialių duomenų ir informacijos kategorijomis;

⁽¹⁾ OL C 271, 2013 9 19, p. 153.

⁽²⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas.

- (9) šiuo tikslu valstybės narės turėtų pranešti Komisijai duomenis ir informaciją apie jų teritorijoje suplanuotus vykdyti arba vykdomus energetikos infrastruktūros investicinius projektus, susijusius su naftos, gamtinių dujų, elektros energijos, įskaitant elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių, elektros energiją iš akmens anglies ir lignito ir bendrą elektros energijos ir naudingosios šilumos gamybą, gamybą, saugojimu ir perdavimu, biodegalų gamybą bei anglies dioksido surinkimu, perdavimu ir saugojimu. Valstybės narės taip pat turėtų pranešti Komisijai duomenis ir informaciją apie investicinius elektros energijos tarp sisteminių jungčių ir dujų tarp sisteminių jungčių su trečiosiomis šalimis projektus. Atitinkamos įmonės turėtų privalėti apie tokius duomenis ir informaciją pranešti atitinkamai valstybei narei;
- (10) atsižvelgiant į energetikos sektoriaus investicinių projektų trukmę, pakaktų teikti ataskaitas kas dvejus metus;
- (11) siekiant išvengti neproporcingos administracinės naštos ir kuo labiau sumažinti valstybių narių ir įmonių, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidas, šiuo reglamentu turėtų būti leidžiama atleisti valstybes nares ir įmones nuo ataskaitų teikimo pareigos su sąlyga, kad lygiavertė informacija Komisijai jau buvo pateikta pagal energetikos sektoriui skirtus Sąjungos aktus, kuriais siekiama konkurencingų Sąjungos energijos rinkų, tvartos Sąjungos energetikos sistemos ir energijos tiekimo Sąjungai saugumo. Todėl turėtų būti vengiama ataskaitų teikimo reikalavimų, nurodytų trečiajame vidaus rinkos elektros energijos ir gamtinių dujų teisės aktų rinkinyje, dubliavimo. Kad būtų palengvinta ataskaitų teikimo našta, Komisija turėtų padėti valstybėms narėms siekdama paaiškinti atvejus, kuriuos ji pripažįsta, kad jai pagal kitus teisės aktus jau pateikti duomenys ar informacija atitinka šio reglamento reikalavimus;
- (12) Komisija, ypač jos Energetikos rinkos stebėjimo tarnyba, turėtų galėti imtis visų tinkamų priemonių tvarkyti duomenis ir supaprastinti bei užtikrinti duomenų pranešimą, visų pirma taikyti integruotas IT priemones ir procedūras, kurios turėtų užtikrinti duomenų ir informacijos, apie kuriuos pranešama Komisijai, konfidencialumą;
- (13) asmenų apsaugą valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis reglamentuoja Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽¹⁾, o asmenų apsaugą Komisijai tvarkant asmens duomenis reglamentuoja Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾. Šis reglamentas toms nuostatomis įtakos neturi;
- (14) valstybės narės arba jų deleguotieji subjektai ir Komisija turėtų saugoti neskelbtinų komercinių duomenų ir informacijos konfidencialumą. Todėl valstybės narės arba jų deleguotieji subjektai, prieš pateikdami tokius duomenis ir informaciją Komisijai, turėtų juos apibendrinti nacionaliniu lygiu, išskyrus duomenis ir informaciją, susijusius su tarpvalstybiniais perdavimo projektais. Jei reikalaujama, Komisija turėtų toliau apibendrinti tuos duomenis tokiu būdu, kad būtų išvengta bet kokios informacijos apie pavienės įmonės arba įrenginius atskleidimo ar kad jos nebūtų galima nustatyti;
- (15) Komisija, ypač jos Energetikos rinkos stebėjimo tarnyba, turėtų reguliariai pateikti Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą ir prireikus išsamesnį tam tikrų tos energetikos sistemos aspektų tyrimą. Tas tyrimas, visų pirma, turėtų padėti sustiprinti energetinį saugumą nustatius galimus infrastruktūros ir investicijų trūkumus atsižvelgiant į pusiausvyrą tarp energijos pasiūlos ir paklausos. Šiuo tyrimu taip pat turėtų būti prisidedama prie diskusijų apie energetikos infrastruktūrą Sąjungos lygiu ir todėl jis turėtų būti perduotas Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir su juo turėtų būti leista susipažinti suinteresuotosioms šalims;
- (16) mažosios ir vidutinės įmonės, rengdamos investicinius planus, galės naudotis Komisijos atlikta įvairių sektorių analize ir pagal šį reglamentą Komisijos paskelbtais duomenimis bei informacija;
- (17) siekiant bendro supratimo apie potencialius infrastruktūros trūkumus ir susijusią riziką bei daugiau skaidrumo, susijusio su būsimais, ypač naujiems rinkos dalyviams svarbiais pokyčiais, Komisijai gali padėti valstybių narių ekspertai arba kiti kompetentingi ekspertai;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

(18) šiuo reglamentu turėtų būti pakeistas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 ⁽¹⁾, kurį Europos Teisingumo Teismas panaikino 2012 m. rugsėjo 6 d. ⁽²⁾ ir kurio padariniai liko galioti tol, kol įsigalios naujas reglamentas. Todėl įsigaliojus šiam reglamentui pagal Teismo sprendimą turėtų įsigalioti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 panaikinimas. Be to, panaikintu Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 panaikintas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 736/96 ⁽³⁾ turėtų būti panaikintas šiuo reglamentu;

(19) duomenų ir informacijos apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus pranešimo Komisijai forma ir techniniai duomenys nustatyti Komisijos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 833/2010 ⁽⁴⁾. Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 833/2010 turėtų būti taikomas iki jo peržiūros, kuri bus atliekama po to, kai bus priimtas šis reglamentas;

(20) Kadangi šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo mastą ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatoma bendroji sistema, kaip Komisijai pranešti duomenis ir informaciją apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus naftos, gamtinių dujų, elektros energijos, įskaitant elektros energiją iš atsinaujinančių išteklių, elektros energiją iš akmens anglies ir lignito bei elektros energijos ir naudingosios šilumos kogeneraciją, sektoriuose, taip pat apie investicinius projektus, susijusius su biodegalų gamyba ir tuose sektoriuose susidarancio anglies dioksido surinkimu, perdavimu ir saugojimu.

2. Šis reglamentas taikomas priede išvardytų investicinių projektų, kurių statybos ar eksploatavimo nutraukimo darbai pradėti arba dėl kurių priimtas galutinis sprendimas dėl investavimo, tipams.

⁽¹⁾ 2010 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje ir dėl Reglamento (EB) Nr. 736/96 panaikinimo (OL L 180, 2010 7 15, p. 7).

⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-490/10, Parlamentas prieš Tarybą (2012, Rink. p. I-0000).

⁽³⁾ 1996 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 736/96 dėl pranešimo Komisijai apie Bendrijos interesus atitinkančius investicinius projektus naftos, gamtinių dujų ir elektros energijos sektoriuose (OL L 102, 1996 4 25, p. 1).

⁽⁴⁾ 2010 m. rugsėjo 21 d. Komisijos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 833/2010, kuriuo įgyvendinamas Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 617/2010 dėl pranešimo Komisijai apie energetikos infrastruktūros investicinius projektus Europos Sąjungoje (OL L 248, 2010 9 22, p. 36).

Be to, valstybės narės gali pateikti apytikrius duomenis ar preliminarą informaciją apie priede išvardytų investicinių projektų, pagal kuriuos numatoma statybos darbus pradėti per penkerius metus, tipus ir apie investicinių projektų, pagal kuriuos numatoma nutraukti eksploatavimą per trejus metus, bet dėl kurių dar nėra priimtas galutinis sprendimas dėl investavimo, tipus.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) infrastruktūra – su gamyba, perdavimu ir saugojimu susiję bet kurio tipo įrenginiai arba jų dalis, įskaitant Sąjungos ir trečiųjų šalių tarpusistemines jungtis;
- 2) investiciniai projektai –
projektai, kurių tikslas:
 - i) pastatyti naują infrastruktūrą;
 - ii) pertvarkyti, modernizuoti, padidinti arba sumažinti esamos infrastruktūros pajėgumus;
 - iii) iš dalies arba visiškai nutraukti esamos infrastruktūros eksploatavimą;
- 3) galutinis sprendimas dėl investavimo – sprendimas, priimtas įmonės lygiu siekiant galutinai paskirti lėšas projekto investavimo etapui;
- 4) investavimo etapas – etapas, kurio metu vyksta statybos arba eksploatavimo nutraukimo darbai ir patiriamos kapitalo išlaidos; jis neapima planavimo etapo;
- 5) planavimo etapas – etapas, kurio metu projektas parengiamas įgyvendinti ir kuris apima, atitinkamais atvejais, įgyvendinamumo vertinimą, parengiamuosius ir techninius tyrimus bei licencijų ir leidimų gavimą, bei kuriuo patiriamos kapitalo išlaidos;
- 6) vykdomi investiciniai projektai – investiciniai projektai, pagal kuriuos buvo pradėta statyba ir patirta kapitalo išlaidų;
- 7) eksploatavimo nutraukimas – etapas, kurio metu galutinai nutraukiamas infrastruktūros naudojimas;

- 8) gamyba – elektros energijos gamyba ir degalų, įskaitant biodegalus, apdorojimas;
- 9) perdavimas –
- energijos išteklių ar produktų arba anglies dioksido perdavimas tinklu, ypač:
- i) vamzdiniais, išskyrus gavybos proceso vamzdinius ar vamzdinių dalis, kurių naudojimas daugiausia susijęs su vietiniu paskirstymu, arba
 - ii) labai aukštos įtampos ir sujungtomis aukštos įtampos sistemomis, išskyrus sistemas, kurių naudojimas daugiausia susijęs su vietiniu paskirstymu;
- 10) surinkimas – saugojimui skirto anglies dioksido surinkimo iš pramonės įrenginių procesas;
- 11) saugojimas – ilgalaikis arba laikinas energijos arba energijos išteklių laikymas antžeminiuose arba požeminiuose infrastruktūros objektuose arba geologiniuose kloduose arba anglies dioksido laikymas požeminėse geologinėse formacijose;
- 12) įmonė – bet kuris fizinis arba juridinis privatusis arba viešasis asmuo, kuris priima sprendimus dėl investicinių projektų arba juos įgyvendina;
- 13) energijos ištekliai:
- i) pirminiai energijos ištekliai, tokie kaip nafta, gamtinės dujos arba akmens anglys;
 - ii) pagaminti energijos ištekliai, tokie kaip elektros energija;
 - iii) atsinaujinančių išteklių energija, įskaitant hidroenergiją, biomasę, biodujas, vėją, saulę, potvynius, bangas ir geotermiinę energiją, ir
 - iv) energetikos produktai, tokie kaip perdirbti naftos produktai ir biodegalai;
- 14) specialusis subjektas – subjektas, kuriam pagal Sąjungos bet kuriam energetikos sektoriui skirtą teisę pavesta rengti ir priimti visos Sąjungos daugiamečius energetikos infrastruktūros tinklo plėtros ir investicinius planus, tokie kaip Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinklas (ENTSO-E), nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 714/2009 ⁽¹⁾ 4 straipsnyje, ir Europos dujų perdavimo sistemos operatorių tinklas (ENTSO-G), nurodytas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 715/2009 ⁽²⁾ 4 straipsnyje;

- 15) apibendrinti duomenys – vienos ar daugiau valstybių narių lygmeniu apibendrinti duomenys.

3 straipsnis

Duomenų pranešimas

1. Nesukurdami pernelyg didelės duomenų rinkimo ir ataskaitų teikimo naštos nuo 2015 m. sausio 1 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės arba subjektai, kuriems jos delegavo atlikti tą užduotį, sukaupia visus pagal šį reglamentą reikalaujamus duomenis ir informaciją.

Duomenis ir susijusią šiame reglamente nurodytą projektų informaciją jos praneša Komisijai 2015 m., kurie yra pirmieji ataskaitiniai metai, o vėliau ataskaitos teikiamos kas dvejus metus. Tas pranešimas pateikiamas suvestine forma, išskyrus duomenis ir susijusią informaciją, susijusią su tarpvalstybiniais perdavimo projektais.

Valstybės narės arba jų deleguotieji subjektai apibendrintus duomenis ir susijusią projektų informaciją pateikia ne vėliau kaip atitinkamų ataskaitinių metų liepos 31 d.

2. Valstybės narės arba jų deleguotieji subjektai atleidžiami nuo 1 dalyje nustatytų pareigų, su sąlyga, kad ir tiek kiek pagal energetikos sektoriui skirtą specifinį Sąjungos teisės aktus ar Euratomo sutartį numatyta, jog:

- a) atitinkama valstybė narė arba jos deleguotasis subjektas duomenis arba informaciją, prilygstančius duomenims ir informacijai, kurių reikalaujama pagal šį reglamentą, jau pranešė Komisijai ir nurodė pranešimo dieną bei susijusį specifinį teisės aktą arba
- b) specialiajam subjektui pavesta parengti daugiametį energetikos infrastruktūros investicijų planą Sąjungos lygiu ir jis tuo tikslu renka duomenis ir informaciją, prilygstančius duomenims ir informacijai, kurių reikalaujama pagal šį reglamentą. Šiuo atveju ir šio reglamento tikslais tas specialusis subjektas praneša Komisijai visus susijusius duomenis ir informaciją.

4 straipsnis

Duomenų šaltiniai

Atitinkamos įmonės ne vėliau kaip kiekvienų ataskaitinių metų birželio 1 d. praneša 3 straipsnyje nurodytus duomenis arba informaciją toms valstybėms narėms arba jų deleguotiesiems subjektams, kurių teritorijoje jos ketina įgyvendinti investicinius projektus. Pranešami atitinkamų ataskaitinių metų kovo 31 d. padėti atspindintys duomenys arba informacija apie investicinius projektus.

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 714/2009 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1228/2003 (OL L 211, 2009 8 14, p. 15).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL L 211, 2009 8 14, p. 36).

Pirma pastraipa įmonėms netaikoma, kai atitinkama valstybė narė nusprendžia 3 straipsnyje nurodytus duomenis ir informaciją Komisijai pateikti kitais būdais su sąlyga, kad teikiamus duomenis ar informaciją galima palyginti.

5 straipsnis

Pranešimo turinys

1. 3 straipsnyje numatytuose pranešimuose apie investicinius projektus, kurių tipai išvardyti priede, prireikus nurodoma:

- a) planuojamo arba kuriamo pajėgumo apimtis;
- b) planuojamos arba kuriamos infrastruktūros arba pajėgumo tipas ir pagrindinės charakteristikos, įskaitant tarpvalstybinių perdavimo projektų vietą, jei taikoma;
- c) tikėtini eksploatavimo pradžios metai;
- d) naudojamų energijos išteklių tipas;
- e) įrenginiai, pajėgūs reaguoti į tiekimo saugumo krizes, pavyzdžiui, atgalinius srautus ar degalų rūšies keitimą užtikrinanti įranga, ir
- f) anglies dioksido surinkimo sistemų įranga arba anglies dioksido surinkimą ir saugojimą užtikrinantys modifikavimo mechanizmai.

2. 3 straipsnyje numatytuose pranešimuose apie bet kurią siūlomą pajėgumo eksploatavimo nutraukimą nurodoma:

- a) atitinkamos infrastruktūros ypatybės ir pajėgumas ir
- b) tikėtini eksploatavimo nutraukimo metai.

3. Visuose pagal 3 straipsnį teikiamuose pranešimuose prireikus nurodoma:

- a) įdiegto gamybos, perdavimo ir saugojimo pajėgumo, kuris jau eksploatuojamas atitinkamų ataskaitinių metų pradžioje arba kurio eksploatavimas yra nutrauktas daugiau nei trejiems metams, bendra apimtis ir
- b) atitinkama informacija apie vėlavimą ir (arba) kliūtis įgyvendinant investicinį projektą, kai valstybės narės, jų deleguotieji subjektai arba specialusis subjektas turi tos informacijos.

6 straipsnis

Duomenų kokybė ir viešumas

1. Valstybės narės, jų deleguotieji subjektai arba, prireikus, specialieji subjektai siekia užtikrinti, kad duomenys ir informacija, apie kuriuos jie praneša Komisijai, būtų kokybiški, tinkami, tikslūs, aiškūs, pateikiami laiku ir nuoseklūs.

Specialiųjų subjektų atveju prie pranešamų teikiamų duomenų ir informacijos gali būti pridėamos atitinkamos valstybių narių pastabos.

2. Komisija gali paskelbti pagal šį reglamentą perduotus apibendrintus duomenis ir informaciją, ypač 10 straipsnio 3 dalyje nurodytus tyrimus, su sąlyga, kad neatskleidžiama jokia informacija apie pavienės įmonės bei įrenginius ir jos negalima nustatyti.

3. Valstybės narės, Komisija arba jų įgalioti subjektai – kiekvienas saugo turimų neskelbtinų komercinių duomenų arba informacijos konfidencialumą.

7 straipsnis

Įgyvendinamosios nuostatos

Laikydamosi šiuo reglamentu nustatytų ribų, Komisija ne vėliau kaip 2014 m. birželio 10 d. priima šiam reglamentui įgyvendinti būtinas nuostatas dėl 3 ir 5 straipsniuose nurodyto duomenų ir informacijos pranešimo formos ir kitų techninių duomenų. Iki tol toliau taikomas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 833/2010.

8 straipsnis

Duomenų tvarkymas

Komisija atsako už tai, kad būtų kuriami, techninėje įrangoje laikomi, valdomi ir prižiūrimi IT ištekliai, būtini duomenims ar informacijai apie energetikos infrastruktūrą priimti, laikyti ir tvarkyti, apie kuriuos jai pranešama pagal šį reglamentą.

Komisija taip pat užtikrina, kad pirmoje dalyje nurodyti informacinių technologijų ištekliai užtikrintų pagal šį reglamentą suteiktą duomenų ar informacijos konfidencialumą.

9 straipsnis

Asmenų apsauga tvarkant duomenis

Šiuo reglamentu nepažeidžiama Sąjungos teisė ir, visų pirma, nekeičiamos Direktyvoje 95/46/EB nustatytos valstybių narių pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu, arba pagal Reglamentą (EB) Nr. 45/2001 privalomos Sąjungos institucijų ir įstaigų pareigos, susijusios su asmens duomenų tvarkymu joms vykdant savo užduotis.

10 straipsnis

Stebėjimas ir ataskaitų rengimas

1. Remdamasi perduotais duomenimis ir informacija, ir prireikus kitais duomenų šaltiniais, įskaitant Komisijos pirktus duomenis, ir atsižvelgdama į atitinkamus tyrimus, kaip antai daugiamečius dujų ir elektros energijos tinklo plėtros planus, Komisija kas dvejus metus perduoda Sąjungos energetikos sistemos struktūros raidos ir perspektyvų įvairiuose sektoriuose tyrimą Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei jį paskelbia. Tuo tyrimu siekiama, visų pirma:

- a) nustatyti galimą būsimą neatitikimą tarp energijos paklausos ir pasiūlos, kuris yra svarbus Sąjungos energetikos politikai, taip pat energijos vidaus rinkos veikimui, ypatingą dėmesį skiriant galimiams būsimiems gamybos ir perdavimo infrastruktūros trūkumams ir defektams;
- b) nustatyti kliūtis investuoti ir skleisti gerąją praktiką siekiant jas pašalinti ir
- c) užtikrinti daugiau skaidrumo esamiems ir potencialiems rinkos dalyviams.

Komisija taip pat gali pateikti tokiais duomenimis ir informacija pagrįstą specialų tyrimą, jei tai būtina arba tikslinga.

2. Parengti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus tyrimus Komisijai gali padėti valstybių narių ekspertai ir (arba) kiti ekspertai, profesinės asociacijos, turintys specialią kompetenciją atitinkamoje srityje.

Komisija visoms valstybėms narėms suteikia galimybę pateikti pastabas dėl tyrimų projektų.

3. Komisija aptaria tyrimus su suinteresuotosiomis šalimis, kaip antai ENTSO-E, ENTSO-G, Dujų koordinavimo grupe, Elektros energijos koordinavimo grupe ir Naftos koordinavimo grupe.

11 straipsnis

Peržiūra

Ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri šio reglamento įgyvendinimą ir pateikia Europos Parlamentui ir

Tarybai šios peržiūros rezultatų ataskaitą. Peržiūros metu Komisija, *inter alia*, nagrinėja:

- a) šio reglamento taikymo srities išplėtimo galimybes siekiant įtraukti:
 - i) dujų, naftos ir akmens anglių gavybą;
 - ii) suslėgtų gamtinių dujų terminalus;
 - iii) papildomų rūšių elektros energijos saugyklas ir
- b) klausimą, reikėtų ar ne sumažinti atsinaujinančios energijos įrenginiams taikomas ribas.

Nagrinėdama tas galimybes Komisija atsižvelgia į būtinybę užtikrinti padidėjusios administracinės naštos ir naudos, gaunamos iš papildomos informacijos, pusiausvyrą.

12 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 736/96 panaikinamas nuo 2014 m. balandžio 9 d.

13 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

PRIEDAS

INVESTICINIAI PROJEKTAI

1. NAFTA

1.1. Rafinavimas

- naftos rektifikavimo įranga, kurios pajėgumas ne mažesnis kaip 1 milijonas tonų per metus,
- rektifikavimo pajėgumo padidinimas daugiau už 1 milijoną tonų per metus,
- riformingo arba krekingo įranga, kurios pajėgumas ne mažesnis kaip 500 tonų per dieną,
- mazuto, dyzelino, žaliavos, kitų naftos produktų nusierinimo įranga,

Chemijos produktų gamybos įranga, kuria skystasis kuras ir (arba) variklių degalai negaminami arba pagaminami tik kaip šalutinis produktas, neįtraukiami.

1.2. Gabenimas

- naftos vamzdynai, kurių pajėgumas ne mažesnis kaip 3 milijonai tonų per metus, ir tokių vamzdynų, kurie yra ne trumpesni kaip 30 km, plėtra arba ilginimas,
- naftos produktų vamzdynai, kurių pajėgumas ne mažesnis kaip 1,5 milijonai tonų per metus, ir tokių vamzdynų, kurie yra ne trumpesni kaip 30 km, plėtra arba ilginimas,
- vamzdynai, kurie yra svarbios nacionalinių arba tarptautinių sujungtų tinklų jungtys, taip pat vamzdynai ir bendro intereso projektai, nurodyti pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau - SESV) 171 straipsnį parengtose gairėse.

Kariniai rezervuarai ir į 1.1 punkto taikymo sritį nepatenkančios įrangos tiekimo vamzdynai neįtraukiami.

1.3. Saugojimas

- Naftos ir jos produktų saugojimo įrenginiai (įrenginiai, kurių talpa 150 000 m³ arba didesnė; rezervuarų talpa ne mažesnė kaip 100 000 m³).

Kariniai rezervuarai ir į 1.1 punkto taikymo sritį nepatenkančios įrangos tiekimo vamzdynai neįtraukiami.

2. DUJOS

2.1. Perdavimas

- dujų, įskaitant gamtines dujas ir biodujas, perdavimo vamzdynai, įeinantys į tinklą, kurį daugiausia sudaro aukšto slėgio vamzdynai, išskyrus į gavybos proceso vamzdynų tinklą įeinančius vamzdynus ir aukšto slėgio vamzdynų dalį, iš esmės naudojamą gamtinių dujų vietiniam skirstymui,
- vamzdynai ir bendro intereso projektai, nurodyti pagal SESV 171 straipsnį parengtose gairėse.

2.2. Suskystintų gamtinių dujų (toliau - SGD) terminalai

- SGD importo terminalai, kurių pakartotinio suskystintų gamtinių dujų dujinimo pajėgumas yra 1 mlrd. m³ per metus arba didesnis.

2.3. Saugojimas

- saugojimo įrenginiai, sujungti su 2.1 punkte nurodytais perdavimo vamzdynais.

Kariniai dujų vamzdynai, terminalai ir įrenginiai, taip pat įrenginiai, iš kurių dujos tiekiamos į chemijos produktų gamybos įrangą, kuria energetikos produktai negaminami arba pagaminami tik kaip šalutiniai produktai, neįtraukiami.

3. ELEKTROS ENERGIJA

3.1. Gamyba

- šiluminės ir atominės elektrinės (100 MW arba galingesni generatoriai),
- elektros energijos gamybos iš biomasės / skystųjų bioproduktų / atliekų įrenginiai (20 MW arba galingesni),
- kogeneracinės elektrinės (20 MW arba didesnio elektros energijos gamybos pajėgumo įrenginiai),
- hidroelektrinės (30 MW arba galingesni įrenginiai),
- vėjo jėgainių parkai, 20 MW arba galingesni,
- koncentruotos saulės šilumos ir geoterminiai įrenginiai (20 MW arba galingesni),
- fotogalvaniniai įrenginiai (10 MW arba galingesni).

3.2. Perdavimas

- elektros oro perdavimo linijos, jei jos suprojektuotos perduoti tokios įtampos elektros srovę, kokia paprastai naudojama jungiamosiose linijose nacionaliniu lygiu, ir jei jos suprojektuotos perduoti 220 kV arba didesnės įtampos elektros srovę,
- požeminiai ir povandeniniai perdavimo kabeliai, jei jie suprojektuoti perduoti 150 kV arba didesnės įtampos elektros srovę,
- bendro intereso projektai, nurodyti pagal SESV 171 straipsnį parengtose gairėse.

4. BIODĖGALAI

4.1. Gamyba

- įrenginiai, pajėgūs pagaminti arba perdirbti biodegalus (50 000 tonų per metus arba didesnio pajėgumo įrenginiai).

5. ANGLIES DIOKSIDAS

5.1. Gabenimas

- anglies dioksido vamzdynai, susiję su 1.1 ir 3.1 punktuose nurodytais gamybos įrenginiais.

5.2. Saugojimas

- saugojimo įrenginiai (100 kt arba talpesnė saugojimo vieta arba kompleksas).

Moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai skirti saugojimo įrenginiai neįtraukiami.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 257/2014

2014 m. vasario 26 d.

**kuriuo dėl Grenlandijos dalyvavimo Kimberlio proceso sertifikavimo schemoje iš dalies keičiamas
Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

(1) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2368/2002 ⁽²⁾ nustatyta Bendrijos neapdorotų deimantų sertifikavimo ir importo bei eksporto kontrolės, siekiant įgyvendinant Kimberlio proceso sertifikavimo schemą, sistema;

(2) Grenlandija nėra Sąjungos teritorijos dalis, tačiau ji įtraukta į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) II priede pateiktą užjūrio šalių ir teritorijų sąrašą. Pagal SESV 198 straipsnį Sąjungos asociacijos su užjūrio šalimis ir teritorijomis tikslas – skatinti tų užjūrio šalių ir teritorijų ekonominę ir socialinę vystymąsi bei užmegzti glaudžius jų ekonominius santykius su visa Sąjunga;

(3) Tarybos sprendimu 2014/136/ES ⁽³⁾ nustatomos taisyklės ir procedūros, kurias taikant Grenlandijai leidžiama dalyvauti neapdorotiems deimantams skirtoje Kimberlio

proceso sertifikavimo schemoje bendradarbiaujant su Sąjunga. Toks bendradarbiavimas sustiprintų Sąjungos ir Grenlandijos deimantų pramonės ekonominius ryšius ir, visų pirma, leistų Grenlandijai eksportuoti neapdorotus deimantus su ES sertifikatais, išduotais taikant sertifikavimo sistemą ir taip skatinant Grenlandijos ekonominę vystymąsi;

(4) Reglamentas (EB) Nr. 2368/2002 turėtų būti iš dalies pakeistas, kad Sprendimas 2014/136/ES galėtų įsigalioti ir, visų pirma, kad Grenlandija galėtų dalyvauti sertifikavimo schemoje;

(5) todėl Grenlandijai bus draudžiama į Sąjungai nepriklausantį dalyvį importuoti arba iš jo eksportuoti neapdorotus deimantus be galiojančio sertifikato. Atlikus šiame reglamente nurodytus dalinius pakeitimus, iš Grenlandijos į trečiąsias šalis bus galima eksportuoti neapdorotus deimantus, jeigu jie bus su ES sertifikatu;

(6) be galiojančios sąlygos, pagal kurią sertifikavimo tikslais reikia pateikti įrodymus, kad neapdoroti deimantai į Sąjungą importuoti teisėtai, reikėtų nustatyti alternatyvią sąlygą pateikti atitinkamus įrodymus, kad Grenlandijoje iškasti ir gauti deimantai iki tol dar nėra karto nebuvo eksportuoti;

(7) be to, reikėtų iš dalies pakeisti reikalavimus dėl neapdorotų deimantų pateikimo Sąjungos institucijoms, kad šios juos patikrintų, specialiosios tranzito taisyklės išplėtimo Grenlandijos atžvilgiu, leidimo Grenlandijai dalyvauti Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 įgyvendinimo komitete ir atstovauti jai dalyvaujant Kimberlio procese, taip pat dėl bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis pasitelkus Komisiją;

(8) todėl Reglamentas (EB) Nr. 2368/2002 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002, įgyvendinantis Kimberley proceso sertifikavimo schemą dėl tarptautinės prekybos neapdorotais deimantais (OL L 358, 2002 12 31, p. 28).

⁽³⁾ 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas 2014/136/ES, kuriuo nustatomos taisyklės ir procedūros, įgalinančios Grenlandiją dalyvauti Kimberlio proceso sertifikavimo schemoje (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 99).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2368/2002 iš dalies keičiamas taip:

1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Šiuo reglamentu nustatoma Sąjungos neapdorotų deimantų sertifikavimo ir importo bei eksporto kontrolės sistema, skirta įgyvendinti Kimberlio proceso sertifikavimo schemą.

Sertifikavimo schemoje dalyvaujančios Sąjungos teritorija ir Grenlandijos teritorija laikomos vienu vienetu be vidaus sienų.

Šiuo reglamentu nedaromas poveikis jokioms su muitinės procedūromis ir kontrole susijusioms įsigaliojusioms nuostatomis ir jos nepakeičiamos.“;

2) 3 straipsnio įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Į Bendrijos (*) teritoriją arba Grenlandiją draudžiama importuoti neapdorotus deimantus, nebent laikomasi visų šių sąlygų:

(*) Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. Sutartimi dėl Europos Sąjungos veikimo buvo atlikti tam tikri terminologiniai pakeitimai, tokie kaip „Bendrijos“ pakeitimas „Sąjunga“.“;

3) 4 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Konteineriai ir atitinkami sertifikatai kartu nedelsiant pateikiami patikrinti Bendrijos institucijai importuojančioje arba paskirties valstybėje narėje, kaip nurodyta pridedamuose dokumentuose. Grenlandijai skirti konteineriai pateikiami patikrinti vienai iš Bendrijos institucijų importuojančioje valstybėje narėje arba kurioje nors kitoje valstybėje narėje, kurioje yra įsteigta Bendrijos institucija.“;

4) 8 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija konsultuojasi su dalyviais dėl praktinių susitarimų, kuriais remiantis eksportuojančio dalyvio kompetentingai institucijai, patvirtinusiai sertifikatą, pateikiamas importo į Bendrijos teritoriją arba Grenlandiją patvirtinimas.“;

5) 11 straipsnio įžanginė dalis pakeičiama taip:

„Iš Bendrijos teritorijos arba Grenlandijos draudžiama eksportuoti neapdorotus deimantus, nebent laikomasi abiejų šių sąlygų.“;

6) 12 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) eksportuotojas pateikė įtikinamus įrodymus, kad:

i) neapdoroti deimantai, kurių sertifikato prašoma, buvo importuoti teisėtai, laikantis 3 straipsnio; arba

ii) neapdoroti deimantai, kurių sertifikato prašoma, buvo iškasti arba gauti Grenlandijoje, jeigu jie prieš tai nebuvo eksportuoti į Sąjungai nepriklausantį dalyvį.“;

7) 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

4, 11, 12 ir 14 straipsniai netaikomi neapdorotiems deimantams, kurie į Bendrijos teritoriją arba Grenlandiją patenka tik vežami tranzitu į dalyvį už minėtų teritorijų ribų, su sąlyga, kad įvažiuojant į Bendrijos teritoriją arba Grenlandiją ir išvažiuojant iš jų nebuvo pažeistas nei originalus konteineris, kuriuo transportuojami neapdoroti deimantai, nei dalyvio kompetentingos institucijos išduotas pridedamas sertifikato originalas, o tranzito tikslas yra aiškiai jame nurodytas.“;

8) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

1. Sąjunga, įskaitant Grenlandiją, yra KP sertifikavimo schemos dalyvė.

2. Komisija, atstovaujanti Sąjungai, įskaitant Grenlandiją, KP sertifikavimo schemos tikslais siekia užtikrinti optimalų KP sertifikavimo schemos įgyvendinimą, visų pirma bendradarbiaudama su dalyviais. Šiuo tikslu Komisija, visų pirma, keičiasi su kitais dalyviais informacija apie tarptautinę prekybą neapdorotais deimantais ir prireikus bendradarbiauja priežiūros ir galimų ginčų sprendimo klausimais.“;

9) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

22 straipsnyje nurodytas komitetas gali svarstyti bet kokią klausimą, susijusį su šio reglamento taikymu. Tokius klausimus gali pateikti pirmininkas arba valstybės narės ar Grenlandijos atstovas.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/26/ES

2014 m. vasario 26 d.

dėl kolektyvinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo vidaus rinkoje

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 straipsnio 1 dalį, 53 straipsnio 1 dalį ir 62 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) autorių teisių ir gretutinių teisių srityje priimtomis Sąjungos direktyvomis jau užtikrinta aukšto lygio teisių turėtojų apsauga ir numatyta sistema, pagal kurią galima naudoti toms teisėms apsaugotą turinį. Tomis direktyvomis prisidedama prie kūrybiškumo ugdymo ir palankumo. Vidaus rinkoje, kur konkurencija nėra iškreipta, inovacijų ir intelektualinės kūrybos apsauga taip pat skatina investicijas į naujoviškas paslaugas ir produktus;

(2) siekiant platinti autorių teisėmis ir gretutinėmis teisėmis apsaugotą turinį, įskaitant knygas, audiovizualinius kūrinius ir muzikos įrašus, ir teikti su jais susijusias paslaugas, reikia gauti licenciją iš įvairių autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojų (pvz., autorių, atlikėjų, prodiuserių ir leidėjų). Paprastai teisių turėtojas renkasi, kaip turėtų būti administruojamos jo teisės – individualiai ar kolektyviai, nebent valstybės narės nustato kitaip, laikydamosi Sąjungos teisės ir tarptautinių Sąjungos ir jos valstybių narių įsipareigojimų. Autorių teisių ir gretutinių teisių administravimas apima licencijų teikimą naudotojams, naudotojų auditą ir teisių naudojimo stebėjimą, autorių teisių ir gretutinių teisių įgyvendinimo užtikrinimą, pajamų už teisių naudojimą rinkimą ir teisių turėtojams

mokėtinų sumų paskirstymą. Kolektyvinio administravimo organizacijos sudaro galimybę teisių turėtojams gauti atlyginimą už kūrinių naudojimą tokiais atvejais, kai jie patys negalėtų to kontroliuoti ar užtikrinti, pavyzdžiui, kai kūriniai naudojami kitų šalių rinkose;

(3) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 167 straipsnyje reikalaujama, kad Sąjunga, imdamasi veiksmų atsižvelgtų į kultūrų įvairovę ir prisidėtų prie valstybių narių kultūrų klestėjimo, gerbdama jų nacionalinę ir regioninę įvairovę ir kartu iškelddama bendrą kultūros paveldą. Kolektyvinio teisių administravimo organizacijos atlieka ir toliau turėtų atlikti svarbų kultūrinės raiškos įvairovės propaguotojų vaidmenį, suteikdamos galimybių mažesniems ir ne tokiems žinomiems repertuarams pasiekti rinką ir teikdamos teisių turėtojams ir visuomenei naudingas socialines, kultūrinės ir švietimo paslaugas;

(4) Sąjungoje įsisteigusioms kolektyvinio administravimo organizacijoms turėtų būti sudarytos Sutartyse numatytos laisvos galimybės atstovauti kitose valstybėse narėse gyvenantiems arba įsisteigusiems teisių turėtojams ar teikti licencijas kitose valstybėse narėse gyvenantiems arba įsisteigusiems naudotojams;

(5) kolektyvinio administravimo organizacijų veikimą, ypač jų skaidrumą ir atskaitomybę savo nariams ir teisių turėtojams reglamentuojančios nacionalinės taisyklės labai skiriasi. Dėl to kyla daug sunkumų, ypač kitų šalių teisių turėtojams, kai jie siekia naudotis savo teisėmis, ir vykdomas netinkamas surinktų pajamų finansinis valdymas. Dėl kolektyvinio administravimo organizacijų veikimo problemų mažėja autorių teisių ir gretutinių teisių naudojimo vidaus rinkoje veiksmingumas ir dėl to nukenčia kolektyvinio administravimo organizacijų nariai, teisių turėtojai ir naudotojai;

⁽¹⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 104.

⁽²⁾ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. vasario 20 d. Tarybos sprendimas.

- (6) poreikis gerinti kolektyvinio administravimo organizacijų veikimą jau nustatytas Komisijos rekomendacijoje 2005/737/EB ⁽¹⁾. Toje rekomendacijoje išdėstyti tokie principai kaip teisių turėtojų laisvė pasirinkti kolektyvinio administravimo organizaciją, vienodas požiūris į visų kategorijų teisių turėtojus ir teisingas autorių atlyginimų paskirstymas. Joje kolektyvinio administravimo organizacijos raginamos prieš derybų tarp jų pradžią suteikti naudotojams pakankamai informacijos apie tarifus ir repertuarą. Joje taip pat pateiktos rekomendacijos dėl atskaitomybės, teisių turėtojų atstovavimo kolektyvinio administravimo organizacijų sprendimų priėmimo procese ir ginčų sprendimo. Vis dėlto rekomendacijos laikomasi nevienodai;
- (7) siekiant apsaugoti kolektyvinio administravimo organizacijų narių, teisių turėtojų ir trečiųjų šalių interesus, valstybių narių teisės aktai, susiję su autorių teisių administravimu ir daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimu, turėtų būti suderinti, kad visoje Sąjungoje būtų suvienodintos apsaugos priemonės. Todėl šios direktyvos teisinis pagrindas turėtų būti SESV 50 straipsnio 1 dalis;
- (8) šia direktyva siekiama koordinuoti nacionalines taisykles, susijusias su kolektyvinio administravimo organizacijų galimybe vykdyti autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo veiklą, jų valdymo tvarka ir priežiūros sistema ir todėl jos teisinis pagrindas tai pat turėtų būti SESV 53 straipsnio 1 dalis. Be to, kadangi šis sektorius siūlo paslaugas visoje Sąjungoje, šios direktyvos teisinis pagrindas tai pat turėtų būti SESV 62 straipsnis;
- (9) šios direktyvos tikslas – nustatyti reikalavimus, taikomus kolektyvinio administravimo organizacijoms, siekiant užtikrinti aukštus standartus atitinkantį valdymą, finansinį valdymą, skaidrumą ir atskaitų teikimą. Visgi tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms jų teritorijoje įsisteigusios kolektyvinio administravimo organizacijos toliau taikyti standartų, griežtesnių už šios direktyvos II antraštinėje dalyje nustatytus standartus, ar tokius standartus nustatyti, jeigu tokie griežtesni standartai suderinami su Sąjungos teise;
- (10) jokia šios direktyvos nuostata neturėtų užkirsti kelio valstybei narei taikyti tokių pačių ar panašių nuostatų kolektyvinio administravimo organizacijoms, įsisteigusioms ne Sąjungoje, bet vykdančioms veiklą toje valstybėje narėje;
- (11) jokia šios direktyvos nuostata neturėtų užkirsti kelio kolektyvinio administravimo organizacijoms, laikantis konkurencijos taisyklių, nustatytų SESV 101 ir 102 straipsniuose, sudaryti atstovavimo susitarimų su kitomis kolektyvinio administravimo organizacijomis teisių administravimo srityje, kad būtų palengvinta, patobulinta ir supaprastinta licencijų teikimo naudotojams vienodomis, nediskriminacinėmis ir skaidriomis sąlygomis tvarka, įskaitant susitarimus dėl bendrų sąskaitų išrašymo, ir būtų teikiamos daugiateritorės licencijos, įskaitant šios direktyvos III antraštinėje dalyje nenurodytas sritis;
- (12) nors ir taikoma visoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, išskyrus III antraštinę dalį, kuri taikoma tik toms kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurios administruoja autorių teises naudoti muzikos kūrinius internete daugelyje teritorijų, šia direktyva nedaromas poveikis nuostatomis dėl teisių administravimo valstybėse narėse, tokio kaip individualus administravimas, atstovaujančiosios kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojo susitarimo poveikio apimties išplėtimas, t. y. išplėstos apimtys kolektyvinių licencijų teikimas, privalomas kolektyvinis administravimas, teisinės atstovavimo prezumpcijos ir teisių perdavimas kolektyvinio administravimo organizacijoms;
- (13) šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių galimybėms įstatymu, teisės aktu ar kita tuo tikslu taikoma specialia priemone nustatyti jų teritorijoje taikytinos teisingos kompensacijos teisių turėtojams už atgaminimo teisės išimtis ar apribojimus, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/29/EB ⁽²⁾, ir atlyginimo teisių turėtojams už nukrypimus nuo išimtinės viešos panaudos teisės reikalavimų, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/115/EB ⁽³⁾, taip pat taikytinų tos kompensacijos ar atlyginimo rinkimo sąlygų;
- (14) pagal šią direktyvą neturėtų būti reikalaujama, kad kolektyvinio administravimo organizacijos būtų tam tikros teisinės formos. Praktikoje tos organizacijos vykdo veiklą turėdamos įvairių teisinę formą, pavyzdžiui, asociacijų, kooperatyvų ar ribotos atsakomybės bendrovių, kurias kontroliuoja arba nuosavybės teise valdo autorių teisių ir gretutinių teisių turėtojai arba tokiems turėtojams atstovaujantys subjektai. Vis dėlto kai kuriais išimtiniais atvejais dėl kolektyvinio administravimo organizacijos teisinės formos nėra nuosavybės ar kontrolės elemento. Taip yra, pavyzdžiui, fondo atveju, kadangi nėra narystės. Visgi šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos ir

⁽¹⁾ 2005 m. gegužės 18 d. Komisijos rekomendacija 2005/737/EB dėl kolektyvinio tarptautinio autorių teisių ir gretutinių teisių administravimo teisėtų internetu teikiamų muzikos paslaugų srityje (OL L 276, 2005 10 21, p. 54).

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, 2001 6 22, p. 10).

⁽³⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/115/EB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (OL L 376, 2006 12 27, p. 28).

toms organizacijoms. Valstybės narės taip pat turėtų imtis atitinkamų priemonių, kad neleistų išvengti pagal šią direktyvą nustatytų pareigų pasirenkant tam tikrą teisinę formą. Turėtų būti pabrėžiama, kad subjektai, kurie atstovauja teisių turėtojams ir kurie yra kolektyvinio administravimo organizacijos nariai, gali būti kitos kolektyvinio administravimo organizacijos, teisių turėtojų asociacijos, sąjungos ar kitos organizacijos;

- (15) teisių turėtojai turėtų galėti patikėti savo teisių administravimą nepriklausomiems administravimo subjektams. Tokie nepriklausomi administravimo subjektai – tai komerciniai subjektai, tačiau jie skiriasi nuo kolektyvinio administravimo organizacijų todėl, kad, *inter alia*, teisių turėtojai jų nevaldo nuosavybės teise ar nekontroliuoja. Vis dėlto tokiu mastu, koku tokie nepriklausomi administravimo subjektai vykdo tą pačią veiklą kaip ir kolektyvinio administravimo organizacijos, jie turėtų būti įpareigoti teikti tam tikrą informaciją teisių turėtojams, kuriems jie atstovauja, kolektyvinio administravimo organizacijoms, naudotojams ir visuomenei;
- (16) audiovizualinių kūrinių prodiuseriai, įrašų gamintojai ir transliuotojai teikia licencijas naudotis jiems priklausančiomis teisėmis, tam tikrais atvejais kartu su teisėmis, kurias jiems perduoda, pavyzdžiui, atlikėjai pagal individualius derybinius susitarimus, ir veikia paisydami savo pačių interesų. Knygų, muzikos kūrinių ar laikraščių leidėjai teikia licencijas naudotis teisėmis, kurios jiems perduotos pagal individualiai suderėtus susitarimus, ir veikia paisydami savo pačių interesų. Todėl audiovizualinių kūrinių prodiuseriai, įrašų gamintojai, transliuotojai ir leidėjai neturėtų būti laikomi nepriklausomais administravimo subjektais. Be to, autoriai ir atlikėjų vadybininkai ir agentai, veikiantys kaip tarpininkai ir atstovaujantys teisių turėtojams, kai palaikomi ryšiai su kolektyvinio administravimo organizacijomis, neturėtų būti laikomi nepriklausomais administravimo subjektais, nes jie neadministruoja teisių tarifų nustatymo, licencijų teikimo ar pinigų iš naudotojų surinkimo požiūriu;
- (17) kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų galėti pasirinkti, kad tam tikrą jų veiklą, pavyzdžiui, sąskaitų naudotojams išrašymą arba teisių turėtojams priklausančių sumų paskirstymą, atliktų patrunuojamoji įmonė ar kiti jų kontroliuojami subjektai. Tokiais atvejais šios direktyvos nuostatos, kurios būtų taikomos, jei atitinkamą veiklą tiesiogiai vykdytų kolektyvinio administravimo organizacija, turėtų būti taikomos tų patrunuojamųjų įmonių ar kitų subjektų veiklai;
- (18) siekiant užtikrinti, kad kolektyviai administruojant autorių teises ir gretutines teises šių teisių turėtojai galėtų visapusiškai pasinaudoti vidaus rinkos privalumais ir kad jų laisvė naudotis savo teisėmis nebūtų nederamai ribojama, kolektyvinio administravimo organizacijų įstatuose būtina numatyti deramas apsaugos priemones. Be to, kolektyvinio administravimo organizacijos, teikdamos administravimo paslaugas, neturėtų tiesiogiai ar netiesiogiai diskriminuoti teisių turėtojų dėl jų pilietybės, gyvenamosios arba įsisteigimo vietos;

- (19) atsižvelgus į SESV numatytas laisves, autorių teisių ir gretutinių teisių kolektyvinis administravimas turėtų reikšti, kad teisių turėtojas turėtų galėti laisvai rinktis, kuri kolektyvinio teisių administravimo organizacija administruos jo teises, ar tos teisės yra teisės viešai skelbti ar atgaminti kūrinių, arba konkrečių kategorijų teisės, susijusios su įvairiu naudojimu, pavyzdžiui, transliavimu, rodymu teatruose arba atgaminimu siekiant platinti internete, jei ta kolektyvinio administravimo organizacija, kurią nori pasirinkti teisių turėtojas, jau administruoja tokias teises arba teisių kategorijas;

teises, tam tikrų kategorijų teises arba tam tikrų rūšių kūrinius ir kitus objektus, kuriuos administruoja kolektyvinio administravimo organizacija, turėtų apibrėžti tos organizacijos visuotinis narių susirinkimas, jeigu jos įstatuose jie dar nėra apibrėžti arba nustatyti teisės aktuose. Svarbu, kad teisės ir tam tikrų kategorijų teisės būtų apibrėžiamos taip, kad jas taikant būtų išlaikoma pusiausvyra tarp teisių turėtojų laisvės naudoti savo kūrinius ir kitus objektus savo nuožiūra ir organizacijos gebėjimo veiksmingai administruoti teises, ypač atsižvelgiant į teisių, kurias administruoja ši organizacija, kategoriją ir kūrybos sektorių, kuriame ši organizacija vykdo veiklą. Tinkamai atsižvelgiant į tą pusiausvyrą, teisių turėtojams turėtų būti sudaryta galimybė lengvai atšaukti kolektyvinio administravimo organizacijai suteiktą įgaliojimą administruoti tokias teises ar konkrečių kategorijų teises ir tas teises administruoti individualiai arba visų teisių ar jų dalies administravimą patikėti ar perduoti kitai kolektyvinio administravimo organizacijai ar kitam subjektui, nepriklausomai nuo to, kurioje valstybėje narėje įsisteigusi kolektyvinio administravimo organizacija, kitas subjektas ar gyvena teisių turėtojas arba kurios valstybės narės piliečiai jie yra. Kai valstybė narė, laikydamosi Sąjungos teisės aktų ir tarptautinių Sąjungos ir jos valstybių narių įsipareigojimų, nustato privalomą kolektyvinį teisių administravimą, teisių turėtojai gali rinktis tik kitas kolektyvinio administravimo organizacijas;

įvairių rūšių kūrinius ir kitus objektus, pavyzdžiui, literatūros, muzikos ar fotografijos kūrinius, administruojančios kolektyvinio administravimo organizacijos taip pat turėtų suteikti tokias lanksčias galimybes teisių turėtojams įvairių rūšių kūrinių ir kitų objektų administravimo atžvilgiu. Nekomercinio naudojimo klausimu valstybės narės turėtų nustatyti, kad kolektyvinio administravimo organizacijos turi imtis reikiamų veiksmų, siekdamas užtikrinti, kad jų teisių turėtojai galėtų naudotis teise teikti tokio naudojimo licencijas. Tokie veiksmai apima, *inter alia*, kolektyvinio administravimo organizacijos sprendimą dėl sąlygų, kurių turi būti laikomasi naudojantis ta teise, taip pat informacijos apie tas sąlygas teikimą nariams. Kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų pranešti teisių turėtojams apie tokį galimą pasirinkimą ir suteikti jiems kuo palankesnes galimybes pasinaudoti savo teise rinktis. Teisių turėtojus, kurie jau yra suteikę leidimą kolektyvinio administravimo organizacijai, galima informuoti per organizacijos interneto svetainę. Reikalavimas, kad leidime būtų teisių turėtojų duotas sutikimas dėl kiekvienos teisės, teisių kategorijos

ar rūšies kūrinių ir kitų objektų administravimo, neturėtų kliudyti teisių turėtojams sutikti su siūlomais vėlesniais to leidimo pakeitimais nebyliu pritarimu, laikantis nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų. Nei sutartinės nuostatos, pagal kurias teisių turėtojų pareikštas nutraukimas ar atšaukimas nedelsiant įsigalioja prieš tokį nutraukimą ar atšaukimą suteiktų licencijų atžvilgiu, nei sutartinės nuostatos, pagal kurias tokios licencijos lieka galioti tam tikrą laikotarpį nuo tokio nutraukimo ar atšaukimo, pagal šią direktyvą neturėtų būti draudžiamos kaip tokios. Vis dėlto tokios sutartinės nuostatos neturėtų daryti kliūčių visapusiškai taikyti šią direktyvą. Šia direktyva neturėtų būti ribojama teisių turėtojų galimybė individualiai administruoti savo teises, taip pat ir nekomercinio naudojimo atvejais;

(20) kolektyvinio administravimo organizacijų narystė turėtų būti pagrįsta objektyviais, skaidriais ir nediskriminaciniais kriterijais; tai taip pat taikoma leidėjams, kurie pagal teisių naudojimo susitarimą turi teisę gauti dalį pajamų už teisių, kurias administruoja kolektyvinio administravimo organizacijos, naudojimą ir tokias pajamas rinkti iš kolektyvinio administravimo organizacijų. Tais kriterijais kolektyvinio administravimo organizacijos neturėtų būti įpareigojamos priimti tokių narių, kurių teisių, tam tikrų kategorijų teisių ar rūšių kūrinių ir kitų objektų administravimas nepatenka į jų veiklos sritį. Kiekvienos kolektyvinio administravimo organizacijos saugomi įrašai turėtų sudaryti galimybes nustatyti jos narių ir teisių turėtojų, kurių teisėms organizacija atstovauja, remdamasi tų teisių turėtojų suteiktais leidimais, tapatybę ir gyvenamąją vietą;

(21) siekiant apsaugoti tuos teisių turėtojus, kurių teisėms tiesiogiai atstovauja kolektyvinio administravimo organizacija, tačiau kurie neatitinka narystės joje reikalavimų, tikslinga reikalauti, kad tam tikros šios direktyvos nuostatos, susijusios su naryste, būtų taip pat taikomos tokiems teisių turėtojams. Valstybės narės taip pat turėtų galėti suteikti teisę tokiems teisių turėtojams dalyvauti kolektyvinio administravimo organizacijos sprendimų priėmimo procese;

(22) kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų veikti iš esmės paisydamos teisių turėtojų, kuriems jos atstovauja, kolektyvinių interesų. Todėl svarbu nustatyti sistemaš,

kurios sudarytų galimybes kolektyvinio administravimo organizacijų nariams naudotis narių teisėmis ir dalyvauti organizacijos sprendimų priėmimo procese. Kai kuriose kolektyvinio administravimo organizacijose yra skirtingos narių kategorijos, prie kurių gali būti priskiriami skirtingi teisių turėtojų tipai, pavyzdžiui, gamintojai ir atlikėjai. Sprendimų priėmimo procese įvairių tų kategorijų nariams turėtų būti atstovaujama teisingai ir proporcingai. Be nuostatų dėl visuotinio narių susirinkimo tvarkos kolektyvinio administravimo organizacijų narių visuotinio susirinkimo taisyklės būtų ne tokios veiksmingos. Todėl būtina užtikrinti, kad visuotinis susirinkimas būtų šaukiamas reguliariai, bent kartą per metus, ir kad svarbiausi kolektyvinio administravimo organizacijos sprendimai būtų priimami visuotiniame susirinkime;

(23) visi kolektyvinio administravimo organizacijų nariai turėtų turėti galimybę dalyvauti ir balsuoti visuotiniame narių susirinkime. Naudojimuisi tomis teisėmis turėtų būti taikomi tik teisingi ir proporcingi apribojimai. Kai kuriais išimtiniais atvejais kolektyvinio administravimo organizacijos įsteigtos fondo teisine forma, todėl jose nėra narių. Tokiais atvejais visuotinio narių susirinkimo įgaliojimus turėtų vykdyti organas, kuriam patikėta priežiūros funkcija. Kai kolektyvinio administravimo organizacijose yra narių, kurie yra teisių turėtojams atstovaujantys subjektai (taip gali būti tais atvejais, kai kolektyvinio administravimo organizacija yra ribotos atsakomybės bendrovė, o jos nariai yra teisių turėtojų asociacijos), valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad kai kuriuos ar visus visuotinio narių susirinkimo įgaliojimus vykdytų tų teisių turėtojų susirinkimas. Visuotinis narių susirinkimas turėtų turėti bent įgaliojimą nustatyti administravimo veiklos sistemą, ypač klausimais, susijusiais su kolektyvinio administravimo organizacijų gaunamomis pajamomis už teisių naudojimą. Vis dėlto tai neturėtų daryti poveikio valstybių narių galimybei nustatyti griežtesnes taisykles, pavyzdžiui, dėl investavimo, susijungimo ar paskolų ėmimo, įskaitant visų tokių operacijų draudimą. Kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų skatinti savo narius aktyviai dalyvauti visuotiniame susirinkime. Naudotis balso teise turėtų būti paprasta tiek visuotiniame susirinkime dalyvaujantiems, tiek jame nedalyvaujantiems nariams. Nariams turėtų būti leista ne tik naudotis jų teisėmis elektroninėmis priemonėmis, bet ir dalyvauti ir balsuoti visuotiniame narių susirinkime per įgaliotinį. Interesų konflikto atvejais balsavimo įgaliojimai turėtų būti apriboti. Lygiai taip pat valstybės narės turėtų numatyti tik tokius įgaliojimo apribojimus, kurie nedaro poveikio tinkamam ir veiksmingam narių dalyvavimui sprendimų priėmimo procese. Visų pirma, įgaliotinių paskyrimas padeda nariams tinkamai ir veiksmingai dalyvauti sprendimų priėmimo procese ir sudaro teisių turėtojams tikrą galimybę pasirinkti norimą kolektyvinio administravimo organizaciją nepriklausomai nuo valstybės narės, kurioje organizacija įsisteigusi;

- (24) nariams turėtų būti leista dalyvauti nuolat stebint kolektyvinio administravimo organizacijų valdymą. Tuo tikslu tos organizacijos turėtų turėti savo organizacinei struktūrai tinkamą priežiūros funkciją atliekantį organą, kuriame būtų atstovaujama organizacijos nariams. Atsižvelgiant į kolektyvinio administravimo organizacijos struktūrą, priežiūros funkciją gali atlikti atskiras organas, pavyzdžiui, stebėtojų taryba, arba kai kurie ar visi administracinės valdybos direktoriai, kurie nevykdo kolektyvinio administravimo organizacijos veiklos. Reikalavimas sąžiningai ir proporcingai atstovauti nariams neturėtų trukdyti kolektyvinio administravimo organizacijai paskirti trečiųjų šalių priežiūros funkcijai atlikti, įskaitant atitinkamą kvalifikaciją turinčius asmenis ir teisių turėtojus, kurie neatitinka narystės reikalavimų arba kuriems organizacija atstovauja ne tiesiogiai, bet per subjektą, kuris yra kolektyvinio administravimo organizacijos narys;
- (25) kad valdymas būtų patikimas, kolektyvinio administravimo organizacijos vadovybė turi būti nepriklausoma. Vadovai, t. y. išrinkti direktoriai ar organizacijos samdomi arba įdarbinti pagal sutartį vadovai, turėtų būti įpareigoti prieš pradedant eiti pareigas ir po to kasmet deklaruoti, ar nėra jų ir teisių turėtojų, kuriems atstovauja kolektyvinio administravimo organizacija, interesų konfliktų. Tokias metines deklaracijas turėtų pateikti ir asmenys, atliekantys priežiūros funkciją. Turėtų būti leista valstybėms narėms reikalauti kolektyvinio administravimo organizacijų tokias deklaracijas paskelbti viešai arba pateikti jas valdžios institucijoms;
- (26) kolektyvinio administravimo organizacijos renka, administruoja ir paskirsto pajamas, gautas už joms teisių turėtojų patiktų teisių naudojimą. Tos pajamos galiausiai turi būti sumokėtos teisių turėtojams, kurie gali turėti tiesioginių teisinių santykių su organizacija arba kuriems gali atstovauti subjektas, kuris yra kolektyvinio administravimo organizacijos narys, arba kurie yra sudarę atstovavimo susitarimą. Todėl labai svarbu, kad kolektyvinio administravimo organizacijos itin rūpestingai rinktų, administruotų ir paskirstytų tas pajamas. Tiksliai paskirstyti pajamas įmanoma tik tokiu atveju, kai kolektyvinio administravimo organizacijos tinkamai tvarko su naryste, licencijomis ir kūrinių bei kitų objektų naudojimu susijusius įrašus. Atitinkamus duomenis, kurių reikia, kad būtų galima vykdyti veiksmingą kolektyvinį teisių administravimą, taip pat turėtų pateikti teisių turėtojai ir naudotojai, o kolektyvinio administravimo organizacija turėtų šiuos duomenis patikrinti;
- (27) surinktos teisių turėtojams mokėtinos sumos turėtų būti laikomos atskirose sąskaitose, nesusijusiose su jokių nuosavu turtu, kurį organizacija gali turėti. Nedarant poveikio valstybių narių galimybei nustatyti griežtesnį investavimo taisyklių, įskaitant draudimą investuoti pajamas už teisių naudojimą, kai tokios sumos investuojamos, tai turėtų būti daroma laikantis kolektyvinio administravimo organizacijos bendrosios investicijų ir rizikos valdymo politikos. Siekiant išlaikyti aukšto lygio teisių ir teisių turėtojų apsaugą ir užtikrinti, kad visos pajamos, kurios gali būti gaunamos už tokių teisių naudojimą, atitektų teisių turėtojams, kolektyvinio administravimo organizacijos turimos ir investuojamos pajamos turėtų būti administruojamos laikantis kriterijų, pagal kuriuos organizacija būtų įpareigota elgtis apdairiai ir pasirinkti saugiausią ir veiksmingiausią investicijų politiką. Taip kolektyvinio administravimo organizacijai turėtų būti sudaromos sąlygos turtą paskirstyti tokiu būdu, kuris labiausiai tinka pagal investuojamoms pajamoms už teisių naudojimą kylančios rizikos pobūdį ir trukmę ir nedarą netinkamo poveikio teisių turėtojams mokėtinoms pajamoms už teisių naudojimą;
- (28) kadangi teisių turėtojai turi teisę gauti atlyginimą už jų teisių naudojimą, svarbu, kad administravimo mokesčiai neviršytų pagrįstų teisių administravimo sąnaudų ir kad dėl visų atskaitymų, išskyrus administravimo mokesčius, pavyzdžiui, dėl socialinių, kultūros ar švietimo atskaitymų, turėtų spręsti kolektyvinio administravimo organizacijos nariai. Kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų skaidriai atskleisti teisių turėtojams tokius atskaitymus reglamentuojančias taisykles. Tokie patys reikalavimai turėtų būti taikomi visiems sprendimams panaudoti pajamas už teisių naudojimą kolektyvinio paskirstymo tikslu, tokiu kaip stipendijų teikimas. Teisių turėtojai turėtų turėti galimybes nediskriminuojami naudotis visomis socialinėmis, kultūros ar švietimo paslaugomis, finansuojamomis šių atskaitymų lėšomis. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio atskaitymams pagal nacionalinę teisę, pavyzdžiui, atskaitymams už socialinių paslaugų, kurias kolektyvinio administravimo organizacijos teikia teisių turėtojams, teikimą, jokiais aspektais, kurie šia direktyva neregamentuojami, jeigu tokie atskaitymai suderinami su Sąjungos teise;
- (29) atskiriems teisių turėtojams arba, jeigu yra toks atvejis, atskirų kategorijų teisių turėtojams mokėtinos sumos paskirstomos ir išmokamos laiku, laikantis bendrosios atitinkamos kolektyvinio administravimo organizacijos paskirstymo politikos, įskaitant ir tuos atvejus, kai tai atliekama per kitą teisių turėtojams atstovaujantį subjektą. Kolektyvinio administravimo organizacija gali pagrįsti vėlavimą paskirstyti ir išmokėti teisių turėtojams mokėtinas sumas tik objektyviomis, nuo jos nepriklausančiomis priežastimis. Todėl tokios aplinkybės, kaip pajamų už teisių naudojimą investavimas į tam tikro termino priemones, neturėtų būti laikomos objektyviomis tokio vėlavimo priežastimis. Tikslinga palikti valstybėms narėms spręsti dėl taisyklių, kuriomis būtų užtikrinamas paskirstymas laiku ir veiksminga teisių turėtojų paieška bei jų tapatybės nustatymas tais atvejais, kai atsiranda

tokių objektyvių priežasčių. Siekiant užtikrinti, kad teisių turėtojams mokėtinos sumos būtų paskirstomos tinkamai ir veiksmingai, ir nedarant poveikio valstybių narių galimybei nustatyti griežtesnes taisykles, būtina nustatyti reikalavimą kolektyvinio administravimo organizacijoms imtis pagrįstų ir nuodugnių priemonių, remiantis sąžiningumo principu, kad būtų nustatyta atitinkamų teisių turėtojų tapatybė ir buvimo vieta. Taip pat tikslinga, kad tokiu mastu, koks yra leidžiamas pagal nacionalinę teisę, kolektyvinio administravimo organizacijos nariai turėtų spręsti, kaip panaudoti visas sumas, kurių negalima paskirstyti tokiais atvejais, kai neįmanoma nustatyti teisę į tas sumas turinčių teisių turėtojų tapatybės ar gyvenamosios vietos;

(30) kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų galėti administruoti teises ir rinkti pajamas už jų naudojimą pagal atstovavimo susitarimus, pasirašytus su kitomis organizacijomis. Siekiant apsaugoti kitos kolektyvinio administravimo organizacijos narius, kolektyvinio administravimo organizacija neturėtų daryti skirtumo tarp pagal atstovavimo susitarimą administruojamų teisių ir tiesiogiai teisių turėtojams administruojamų teisių. Kolektyvinio administravimo organizacija taip pat neturėtų atskaityti jokių mokesčių iš kitos kolektyvinio administravimo organizacijos vardu surinktų pajamų už teisių naudojimą, išskyrus administravimo mokesčius, be aiškaus kitos organizacijos sutikimo. Taip pat tikslinga reikalauti, kad kolektyvinio administravimo organizacijos paskirstytų ir išmokėtų sumas kitoms organizacijoms pagal tokius atstovavimo susitarimus ne vėliau, nei jos paskirsto ir išmoka sumas savo nariams ir teisių turėtojams, kurie nėra nariai, bet kuriems joms atstovauja. Be to, taip pat turėtų būti reikalaujama, kad organizacija gavėja nedelsdama paskirstytų teisių turėtojams, kuriems ji atstovauja, mokėtinas sumas;

(31) siekiant užtikrinti, kad naudotojai galėtų gauti licencijas kūriniams ir kitiems objektams, kurių atžvilgiu kolektyvinio administravimo organizacija atstovauja teisėms, ir kad teisių turėtojams būtų tinkamai atlyginta, itin svarbios teisingos ir nediskriminacinės komercinės licencijų teikimo sąlygos. Todėl kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojai turėtų sąžiningai vesti derybas dėl licencijų teikimo ir taikyti tarifus, nustatytus remiantis objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Tikslinga reikalauti, kad licencijos mokėtis ar atlyginimas, kurį nustato kolektyvinio administravimo organizacija, būtų pagrįstas atsižvelgiant, *inter alia*, į ekonominę teisių naudojimo vertę konkrečiomis aplinkybėmis. Be to, kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų be pagrįstos priežasties nedelsiant atsakyti į naudotojų pateiktas paraiškas dėl licencijų;

(32) skaitmeninėje aplinkoje kolektyvinio administravimo organizacijos nuolat turi teikti licencijas naudoti savo repertuarą visiškai naujais būdais ir naujiems verslo

modeliams. Tokiais atvejais, siekiant skatinti tokių licencijų plėtrai palankią aplinką ir nedarant poveikio konkurencijos teisės taisyklių taikymui, kolektyvinio administravimo organizacijoms turėtų būti suteikiama reikalinga veiksmų laisvė, kad būtų galima kuo sparčiau teikti individualiems poreikiams pritaikytas, naujoviškoms interneto paslaugoms skirtas licencijas, nesibaiminant, kad tų licencijų sąlygos galėtų būti laikomos precedentu kitų licencijų sąlygoms nustatyti;

(33) siekiant užtikrinti, kad kolektyvinio administravimo organizacijos galėtų vykdyti šioje direktyvoje nustatytas pareigas, naudotojai turėtų teikti toms organizacijoms atitinkamą informaciją apie kolektyvinio administravimo organizacijų atstovaujamų teisių naudojimą. Ši pareiga neturėtų būti taikoma fiziniams asmenims, kurie vykdo veiklą ne prekybos, verslo, amato ar profesinės veiklos tikslais ir kurie dėl to neįeina į šioje direktyvoje nustatytą naudotojo apibrėžtį. Be to, kolektyvinio administravimo organizacijų reikalavimai pateikti informaciją turėtų apsiriboti tuo, kas pagrįsta, būtina ir naudotojo turima, kad tokios organizacijos galėtų atlikti savo funkcijas, atsižvelgiant į mažų ir vidutinių įmonių padėties ypatumus. Ta pareiga galėtų būti įtraukta į kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojo susitarimą; tai neeliminuoja nacionalinės teisės aktais nustatytų teisių į informaciją. Taikytinas terminas, per kurį naudotojas turi pateikti informaciją, turėtų būti toks, kad kolektyvinio administravimo organizacijos galėtų laikytis nustatyto termino, per kurį jos turi paskirstyti teisių turėtojams mokėtinas sumas. Ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių galimybei reikalauti iš jų teritorijoje įsisteigusių kolektyvinio administravimo organizacijų išrašyti bendras sąskaitas;

(34) siekiant padidinti teisių turėtojų, naudotojų ir kitų kolektyvinio administravimo organizacijų pasitikėjimą kolektyvinio administravimo organizacijų teikiamomis administravimo paslaugomis, turėtų būti reikalaujama, kad visos kolektyvinio administravimo organizacijos laikytųsi konkrečių skaidrumo reikalavimų. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad visos kolektyvinio administravimo organizacijos ar jų nariai, kurie yra už teisių turėtojams mokėtinų sumų priskyrimą ar išmokėjimą atsakingi subjektai, bent kartą per metus pateiktų tam tikrą informaciją teisių turėtojams, pavyzdžiui, apie jiems paskirtas ar sumokėtas sumas ir atskaitymus. Taip pat turėtų būti reikalaujama, kad kolektyvinio administravimo organizacijos teiktų pakankamai informacijos, įskaitant finansinę informaciją, kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurių teisės jos administruoja pagal atstovavimo susitarimus;

(35) siekiant užtikrinti, kad teisių turėtojai, kitos kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojai turėtų galimybę gauti informaciją apie organizacijos veiklos sritį ir jos atstovaujamas teises ar kitus objektus, kolektyvinio administravimo organizacija, gavusi tinkamai pagrįstą prašymą, turėtų teikti informaciją tais klausimais. Nustatyti, ar galima imti mokesť už tokią paslaugą ir kokio

dydžio mokesčiai būtų pagrįsti, turėtų būti palikta valstybės narėms savo nacionalinėje teisėje. Visos kolektyvinio administravimo organizacijos taip pat turėtų viešai skelbti informaciją apie savo struktūrą ir kaip jos vykdo savo veiklą, įskaitant, visų pirma, savo įstatus ir bendrąją administravimo mokesčių, atskaitymų ir tarifų politiką;

- (36) siekiant užtikrinti, kad teisių turėtojai turėtų galimybę stebėti atitinkamus kolektyvinio administravimo organizacijų veiklos rezultatus ir juos lyginti, tokios organizacijos turėtų skelbti metinę skaidrumo ataskaitą, kurioje būtų pateikiama palyginama audituota finansinė informacija apie konkrečią organizacijų veiklą. Kolektyvinio administravimo organizacijos taip pat turėtų viešai skelbti specialią metinę ataskaitą, kuri yra metinės skaidrumo ataskaitos dalis, dėl socialinėms, kultūros ir švietimo paslaugoms skirtų lėšų. Šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias kolektyvinio administravimo organizacijai viešai paskelbti informacijos, kurią reikalaujama pateikti metinėje skaidrumo ataskaitoje, viename bendrame dokumente, pavyzdžiui, įtraukus ją į metinę finansinę ataskaitą, arba atskirose ataskaitose;

- (37) internetinių paslaugų, kurias teikiant naudojami muzikos kūriniai, pavyzdžiui, muzikos paslaugų, kuriomis naudojamiesi vartotojai gali parsisiųsti muzikos arba jos klausytis srautinio duomenų siuntimo režimu, ar kitų paslaugų, suteikiančių prieigą prie filmų ar žaidimų, kurių svarbus elementas yra muzika, teikėjai pirmiausia turi gauti teisę tokius kūrinius naudoti. Direktyvoje 2001/29/EB nustatytas reikalavimas gauti kiekvienos teisės naudoti muzikos kūrinių internete licenciją. Autorių atveju tos teisės – išimtinė atgaminimo teisė ir išimtinė teisė viešai skelbti muzikos kūrinius, apimanti teisę padaryti kūrinius viešai prieinamus. Tas teisės gali administruoti patys teisių turėtojai, pavyzdžiui, autoriai ar muzikos leidėjai, arba kolektyvinio administravimo organizacijos, teikiančios teisių turėtojams kolektyvinio administravimo paslaugas. Autorių teises atgaminėti ir viešai paskelbti kūrinius gali administruoti skirtingos kolektyvinio administravimo organizacijos. Be to, pasitaiko atvejų, kai keli teisių turėtojai turi to paties kūrinio teises ir gali būti suteikę leidimą kelioms skirtingoms organizacijoms teikti atitinkamų jiems priklausančių kūrinių teisių licencijas. Naudotojas, pageidaujantis teikti internetinę paslaugą, kuria vartotojams būtų siūlomas platus muzikos kūrinių pasirinkimas, turi įgyti visas teises naudoti kūrinius iš skirtingų teisių turėtojų ir kolektyvinio administravimo organizacijų;

- (38) nors internete sienos neegzistuoja, internetinių muzikos paslaugų rinka Sąjungoje vis dar yra susiskaidžiusi, o skaitmeninė rinka dar nėra visiškai sukurta. Sudėtingas ir painus kolektyvinis teisių administravimas Europoje ir

su juo susijusios problemos neretai dar labiau gilina Europos internetinių muzikos paslaugų skaitmeninės rinkos susiskaidymą. Ši padėtis akivaizdžiai nesuderinama su sparčiai augančia vartotojų prieiga prie skaitmeninio turinio ir susijusių naujoviškų paslaugų paklausa, taip pat už valstybių sienų;

- (39) Rekomendacijoje 2005/737/EB skatinta nauja reguliavimo aplinka, geriau pritaikyta autorių teisių ir gretutinių teisių, reikalingų teisėtoms internetinėms muzikos paslaugoms teikti, administravimui Sąjungos lygmeniu. Joje pripažinta, kad muzikos kūrinių naudojimo internete amžiuje komerciniams naudotojams reikalinga tokia licencijų teikimo politika, kuri atitiktų beribį interneto aplinkos pobūdį ir būtų taikoma daugelyje teritorijų. Vis dėlto rekomendacijos nepakako plataus masto daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimui skatinti ar konkreitiems daugiateritorių licencijų teikimo poreikiams patenkinti;

- (40) internetiniame muzikos sektoriuje, kur vis dar įprastas kolektyvinis autorių teisių administravimas teritoriniu pagrindu, ypač svarbu sudaryti vis didėjančiu tarpvalstybiniu mastu palankias sąlygas veiksmingiausiai kolektyvinio administravimo organizacijų licencijų teikimo praktikai. Todėl tikslinga numatyti taisykles, kuriomis būtų nustatytos kolektyvinio administravimo organizacijų vykdomo kolektyvinio daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius, įskaitant jų tekstus, internete teikimo pagrindinės sąlygos. Tokios pačios taisyklės turėtų būti taikomos visų muzikos kūrinių, įskaitant audiovizualiniuose kūriniuose panaudotus muzikos kūrinius, tokių licencijų teikimui. Visgi tai neturėtų būti taikoma internetinėms paslaugoms, suteikiančioms prieigą prie muzikos kūrinių tik natų forma. Šios direktyvos nuostatomis turėtų būti užtikrinama minimali kolektyvinio administravimo organizacijų teikiamų tarpvalstybinių paslaugų kokybė, visų pirma atstovaujamo repertuaro skaidrumas ir su teisių naudojimu susijusių finansinių srautų tikslumas. Be to, jose turėtų būti nustatyta sistema, kuri palengvintų savanorišką muzikos repertuaro ir teisių jungimą ir taip sumažintų licencijų, kurių naudotojui reikia daugiateritorinei įvairių repertuarų paslaugai teikti, skaičių. Tomis nuostatomis kolektyvinio administravimo organizacijai turėtų būti suteikta galimybė prašyti kitos organizacijos atstovauti jos repertuarui daugelyje teritorijų tokiais atvejais, kai ji pati reikalavimų atitikti negali ar nepageidauja. Jei paprašytoji organizacija jungia repertuarus arba siūlo teikti ar teikia daugiateritorines licencijas, ji turėtų būti įpareigota priimti prašančiosios organizacijos įgaliojimą. Plėtojant teisėtą internetines muzikos paslaugas visoje Sąjungoje taip pat būtų prisidedama prie kovos su autorių teisių pažeidimais internete;

- (41) siekiant veiksmingai ir skaidriai teikti licencijas ir paskui tvarkyti paslaugų teikėjų naudojimo pranešimus, išrašyti jiems sąskaitas ir paskirstyti mokėtinas sumas, itin svarbu turėti prieigą prie tikslios ir išsamios informacijos apie muzikos kūrinius, teisių turėtojus ir teises, kurioms atitinkamoje teritorijoje atstovauja tam leidimą turinti kiekviena kolektyvinio administravimo organizacija. Todėl daugiateritorės licencijas naudoti muzikos kūrinius teikiančios kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų būti pajėgios sparčiai ir tiksliai tvarkyti tokius išsamius duomenis. Tam reikia naudoti teisių, kurioms naudoti teikiamos daugiateritorės licencijos, nuosavybės duomenų bazes, kuriose kaupiami duomenys, pagal kuriuos galima nustatyti kūrinius, teises ir teisių turėtojus, kuriems kolektyvinio administravimo organizacija turi leidimą atstovauti, bei teritoriją, kuriai taikomas tas leidimas. Turėtų būti nedelsiant atsižvelgiama į visus tos informacijos pasikeitimus ir duomenų bazės turėtų būti nuolat atnaujinamos. Naudojantis tomis duomenų bazėmis turėtų būti lengviau susieti informaciją apie kūrinius su informacija apie fonogramas ar kitus įrašus, į kuriuos kūrinyje buvo įtrauktas. Taip pat svarbu užtikrinti, kad būsimi naudotojai ir teisių turėtojai bei kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų prieigą prie informacijos, kuri jiems reikalinga tų organizacijų atstovaujamam repertuarui identifikuoti. Kolektyvinės teisių administravimo organizacijos turėtų galėti imtis priemonių, kad užtikrintų duomenų tikslumą ir vientisumą, kontroliuotų jų pakartotinį naudojimą arba apsaugotų konfidencialią komercinę informaciją;
- (42) siekiant užtikrinti, kad kolektyvinio administravimo organizacijų tvarkomi duomenys apie muzikos repertuarą būtų kuo tikslesni, turėtų būti reikalaujama, kad daugiateritorės licencijas naudoti muzikos kūrinius teikiančios organizacijos nuolat ir prireikus nedelsdamos atnaujintų savo duomenų bazes. Organizacijos turėtų nustatyti lengvai prieinamą tvarką, kurios laikydamiesi internetinių paslaugų teikėjai, teisių turėtojai ir kitos kolektyvinio administravimo organizacijos, galėtų joms pranešti apie visus kolektyvinio administravimo organizacijų duomenų bazėse galinčius pasitaikyti netikslumus, susijusius su šiemis teisių turėtojams ar organizacijoms priklausančiais ar jų kontroliuojamais kūrinių, įskaitant teises ar jų dalis ir teritoriją, kurioje atitinkamai kolektyvinio administravimo organizacijai suteikti įgaliojimai veikti, nesukeldami pavojaus kolektyvinio administravimo organizacijos saugomų duomenų tikrumui ir vientisumui. Atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB⁽¹⁾, pagal kurią kiekvienam duomenų subjektui suteikiama teisė reikalauti, kad neišsamūs ir netikslūs duomenys būtų ištaisyti, ištrinti arba užblokuoti, šia direktyva taip pat turėtų būti užtikrinama, kad netiksli informacija apie teisių turėtojus ar kitas kolektyvinio administravimo organizacijas daugiateritorijų licencijų teikimo atveju būtų be pagrįstos priežasties nedelsiant ištaisyta. Jos taip pat turėtų sugebėti elektroniniu būdu tvarkyti kūrinių registraciją ir leidimus administruoti teises. Atsižvelgiant į informacijos automatizavimo, kuris yra būtinas siekiant duomenis tvarkyti sparčiai ir veiksmingai, svarbą, kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų numatyti galimybę teisių turėtojams naudotis elektroninėmis priemonėmis, struktūriškai pranešant tą informaciją. Kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų užtikrinti, kad tokios elektroninės priemonės kuo labiau atitiktų atitinkamus neprivalomus sektoriaus standartus ar praktiką, parengtus tarptautiniu arba Sąjungos lygmeniu;
- (43) muzikos naudojimui, pardavimo ataskaitoms ir sąskaitų išrašymui taikomi sektoriaus standartai padeda kolektyvinio administravimo organizacijoms ir naudotojams veiksmingiau keistis duomenimis. Stebint licencijų naudojimą turėtų būti gerbiama pagrindinės teisės, įskaitant teisę į pagarbą privačiam bei šeimos gyvenimui ir teisę į asmens duomenų apsaugą. Siekiant užtikrinti, kad padidėjus veiksmingumui būtų sparčiau tvarkomi finansiniai duomenys ir galiausiai anksčiau sumokama teisių turėtojams, kolektyvinio administravimo organizacijų turėtų būti reikalaujama nedelsiant išrašyti sąskaitas paslaugų teikėjams ir paskirstyti teisių turėtojams mokėtinas sumas. Tam, kad šis reikalavimas būtų veiksmingas, būtina, kad naudotojai laiku pateiktų kolektyvinio administravimo organizacijoms tikslus pranešimus apie kūrinių naudojimą. Kolektyvinio administravimo organizacijos neturėtų būti įpareigojamos priimti privačiu formatu pateiktų naudotojų pranešimų, jei tam yra parengti plačiai naudojami sektoriaus standartai. Kolektyvinio administravimo organizacijoms neturėtų būti užkertamas kelias užsakyti paslaugų, susijusių su daugiateritorijų licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimu. Administracinių padalinių pajėgumų pasidalijimas ar sujungimas turėtų padėti kolektyvinio administravimo organizacijoms teikti geresnes administravimo paslaugas ir racionaliau investuoti į duomenų valdymo priemones;
- (44) įvairių muzikos repertuarų jungimas teikiant daugiateritorės licencijas palengvina licencijų teikimo procesą, o tai, kad teikiant daugiateritorės licencijas visi repertuarai taps prieinami rinkai, skatins kultūrų įvairovę ir padės sumažinti sandorių, kuriuos turi sudaryti internetinės paslaugos teikėjas, kad galėtų siūlyti paslaugas, skaičių. Toks repertuarų jungimas turėtų palengvinti naujų internetinių paslaugų plėtrą, dėl jo taip pat turėtų sumažėti sandorių išlaidos, kurias padengia vartotojai. Todėl kolektyvinio administravimo organizacijos, nepageidaujamos ar negalinčios tiesiogiai teikti savo muzikos repertuaro daugiateritorijų licencijų, turėtų būti skatinamos savanoriškai įgalinti kitas kolektyvinio administravimo organizacijas nediskriminacinėmis sąlygomis administruoti jų

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl 1995 asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

repertuarą. Išimties sąlygos susitarimuose dėl daugiateritorijų licencijų apribotų norinčių gauti daugiateritorines licencijas naudotojų ir kolektyvinio administravimo organizacijų, norinčių, kad jų repertuaras būtų administruojamas daugelyje teritorijų, pasirinkimo galimybes. Todėl visi kolektyvinio administravimo organizacijų atstovavimo susitarimai, kuriuose numatomas daugiateritorijų licencijų teikimas, turėtų būti sudaryti be išimtinių sąlygų;

(45) kolektyvinio administravimo organizacijų nariams itin svarbu, kad sąlygos, kuriomis kolektyvinio administravimo organizacijos administruoja teises naudoti kūrinius internete būtų skaidrios. Todėl kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų pateikti savo nariams pakankamai informacijos apie pagrindines bet kurio susitarimo, kuriuo kitos kolektyvinio administravimo organizacijos įgaliojamos atstovauti tų narių teises, kai teikiamos daugiateritorinės licencijos naudoti muzikos kūrinius internete, sąlygas;

(46) taip pat svarbu, kad visoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, teikiančioms ir siūlančioms teikti daugiateritorines licencijas, būtų keliamas reikalavimas sutikti atstovauti visų kolektyvinių teisių administravimo organizacijų, nusprendusių tokios veiklos tiesiogiai nevykdyti, repertuariui. Siekiant užtikrinti, kad šis reikalavimas būtų proporcingas ir neviršytų to, kas būtina, paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija turėtų būti įpareigota sutikti atstovauti tik tuo atveju, jeigu prašymas apsiriboja teise naudoti kūrinių internete ar tokių kategorijų teisėmis, kurioms ji pati atstovauja. Be to, šis reikalavimas turėtų būti taikomas tik repertuarus jungiančioms kolektyvinio administravimo organizacijoms, o ne organizacijoms, kurios teikia daugiateritorines licencijas tik savo repertuariui. Jis taip pat neturėtų būti taikomas kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurios tik sujungia tų pačių kūrinių teises, kad galėtų teikti bendras licencijas dėl teisės kartu atgaminti ir dėl teisės viešai skelbti tokius kūrinius. Siekiant ginti įgaliojančiosios kolektyvinio administravimo organizacijos teisių turėtojų interesus ir užtikrinti, kad mažesni ir ne tokie žinomi repertuarai valstybės narėse galėtų pasiekti vidaus rinką vienodomis sąlygomis, svarbu, kad įgaliojančiosios kolektyvinio administravimo organizacijos repertuaras būtų administruojamas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir įgaliosios kolektyvinio administravimo organizacijos repertuaras ir kad jis būtų įtrauktas į pasiūlymus, kuriuos įgaliojoji kolektyvinio administravimo organizacija teikia internetinių paslaugų teikėjams. Įgaliosios kolektyvinio administravimo organizacijos taikomas administravimo mokestis turėtų sudaryti sąlygas šiai organizacijai susigrąžinti patirtas reikiamas ir pagrįstas investicijas. Dėl susitarimų, pagal kuriuos viena kolektyvinio administravimo organizacija įgalioja kitą organizaciją ar organizacijas teikti daugiateritorines licencijas naudoti kūrinius iš savo repertuaro internete, įgaliojančiai kolektyvinio administravimo organizacijai neturėtų būti trukdoma tos valstybės narės, kurioje ta organizacija yra įsisteigusi, teritorijoje toliau teikti savo ar kito repertuaro, kuriam jai gali būti suteiktas leidimas atstovauti toje teritorijoje, licencijas;

(47) jei teisių turėtojai negalėtų naudotis tokiomis teisėmis, susijusiomis su daugiateritorijų licencijų teikimu, tokiais atvejais, kai kolektyvinio administravimo organizacija, kuriai jie suteikė savo teises, neteikia arba nesiūlo teikti daugiateritorijų licencijų ir atsisako įgalioti tai daryti kitą kolektyvinio administravimo organizaciją, kiltų didelė grėsmė kolektyvinio administravimo organizacijų vykdomo daugiateritorijų licencijų teikimo taisyklių veiksmingumui ir tikslams. Todėl tokiomis aplinkybėmis svarbu suteikti teisių turėtojams galimybę naudotis teise patiems arba per kitą šalį ar šalis teikti internetinių paslaugų teikėjams būtinas daugiateritorines licencijas, t. y. atšaukti tuos pradinei jų kolektyvinio administravimo organizacijai suteiktus įgaliojimus administruoti jų teises, kuriuos jie turi atšaukti, kad galėtų teikti daugiateritorines licencijas naudoti kūrinius internete, ir palikti tas pačias teises pradinei organizacijai, kad ji galėtų teikti nedaugiateritorines licencijas;

(48) transliuojančiosios organizacijos, transliuodamos savo televizijos ir radijo programas, kuriose naudojami muzikos kūriniai, paprastai naudojasi iš vietos kolektyvinio administravimo organizacijos gauta licencija. Ta licencija dažnai suteikiama tik transliavimo veiklai. Norint tokias televizijos ar radijo programas taip pat transliuoti internete, būtų reikalinga licencija naudoti muzikos kūrinius internete. Kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos teikti licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, tiesiogiai ar vėliau transliuojant televizijos ir radijo programas internete, būtina nustatyti nukrypti nuo taisyklių, kurios kitais atvejais būtų taikomos teikiant daugiateritorines licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, leidžiančią nuostatą. Tokios nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritis turėtų apimti tik tai, kas reikalinga suteikiant prieigą prie televizijos ir radijo programų internete ir prie medžiagos, kuri aiškiai susijusi su pirmine transliacija ar nuo jos priklauso ir buvo sukurta siekiant atitinkamą televizijos ar radijo programą papildyti, apžvelgti ar peržiūrėti. Ta nukrypti leidžiančia nuostata neturėtų būti iškreipiama konkurencija su kitomis paslaugomis, kuriomis vartotojams suteikiama prieiga prie atskirų muzikos ir audiovizualinių kūrinių internete, ar skatinama taikyti konkurenciją ribojančią praktiką, pavyzdžiui, pasidalyti rinką ar klientus, nes tai pažeistų SESV 101 ar 102 straipsnius;

(49) būtina užtikrinti veiksmingą pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų vykdymą. Kolektyvinio administravimo organizacijos turėtų suteikti savo nariams galimybę naudotis specialia skundų nagrinėjimo tvarka. Kitiems kolektyvinio administravimo organizacijos tiesiogiai atstovaujamiems teisių turėtojams ir kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurių vardu jos administruoja teises pagal atstovavimo susitarimą, taip pat turėtų būti suteikta galimybė naudotis ta tvarka. Be to, valstybės narės turėtų galėti numatyti, kad kolektyvinio administravimo organizacijų, jų narių, teisių turėtojų ar naudotojų ginčus dėl šios direktyvos taikymo būtų galima spręsti sparčiai, nepriklausoma ir nešališka

alternatyvia ginčų sprendimo tvarka. Visų pirma, jeigu kolektyvinio administravimo organizacijų ir kitų šalių ginčai nebus greitai ir veiksmingai sprendžiami, gali sumažėti daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete teikimo taisyklių veiksmingumas. Todėl tikslinga, nedarant poveikio teisei kreiptis į teismą, suteikti galimybę nustatyti lengvai prieinamą, veiksmingą ir nešališką neteisminę tvarką, tokią kaip tarpininkavimas ar arbitražas, skirtą daugiateritores licencijas teikiančių kolektyvinio administravimo organizacijų ir internetinių muzikos paslaugų teikėjų, teisių turėtojų ar kitų kolektyvinio administravimo organizacijų nesutarimams spręsti. Ši direktyva konkrečiai nenurodo, kaip turėtų būti organizuojamas toks alternatyvus ginčų sprendimas, ir nenustato, koks organas turėtų tai atlikti, su sąlyga, kad būtų užtikrinamas to organo nepriklausomumas, nešališkumas ir veiksmingumas. Be to, taip pat tikslinga reikalauti, kad valstybės narės taikytų nepriklausomas, nešališkas ir veiksmingas ginčų sprendimo procedūras, kurias vykdytų organai, turintys intelektinės nuosavybės teisės srities kompetenciją, arba teismai ir kurios tikėtų spręsti kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų komerciniams ginčams dėl esamų ar siūlomų licencijų teikimo sąlygų ar sutarties pažeidimo;

- (50) valstybės narės taip pat turėtų nustatyti atitinkamas procedūras, kuriomis naudojantis būtų galima stebėti, kaip kolektyvinio administravimo organizacijos laikosi šios direktyvos. Nors ir nėra tikslinga šia direktyva apriboti valstybių narių vykdomo kompetentingų institucijų pasirinkimo ir galimybių pasirinkti kolektyvinio administravimo organizacijų kontrolės *ex ante* arba *ex post* būdą, reikėtų užtikrinti, kad tokios institucijos būtų pajėgios laiku ir veiksmingai spręsti visus klausimus, kurie gali kilti dėl šios direktyvos taikymo. Valstybės narės neturėtų būti įpareigojamos steigti naujų kompetentingų institucijų. Be to, taip pat turėtų būti įmanoma kolektyvinio administravimo organizacijos nariams, teisių turėtojams, naudotojams, kolektyvinio administravimo organizacijoms ir kitoms suinteresuotoms šalims pranešti kompetentingai institucijai apie veiklą ar aplinkybes, kurios, jų nuomone, yra kolektyvinio administracijos organizacijos ar atitinkamais atvejais naudotojų daromas teisės pažeidimas. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus taikyti sankcijas ar priemones, kai nesilaikoma šią direktyvą įgyvendinančių nacionalinės teisės aktų nuostatų. Ši direktyva nenurodo konkrečių sankcijų ar priemonių rūšių, jeigu jos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios. Tokios sankcijos ar priemonės gali būti nurodymai atleisti aplaidžius direktorius, patikrinimai kolektyvinio administravimo organizacijos patalpose arba, kai organizacijai išduotas veiklos leidimas, tokio leidimo panaikinimas. Ši direktyva turėtų išlikti neutrali išankstinio leidimų suteikimo ir priežiūros sistemų valstybėse narėse atžvilgiu, įskaitant kolektyvinio administravimo organizacijos reprezentatyvumo reikalavimą, jei tos sistemos atitinka Sąjungos teisę ir nesudaro kliūčių visapusiškai taikyti šios direktyvos;

- (51) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi daugiateritorių licencijų teikimo reikalavimų, turėtų būti nustatytos

konkrečios jų įgyvendinimo stebėjimo nuostatos. Valstybių narių kompetentingos institucijos ir Komisija, siekdamos to tikslo, turėtų bendradarbiauti. Valstybės narės turėtų teikti viena kitai abipusę pagalbą, keisdamosi savo kompetentingų institucijų informacija, kad palengvintų kolektyvinio administravimo organizacijų veiklos stebėjimą;

- (52) svarbu, kad kolektyvinio administravimo organizacijos gerbtų visų teisių turėtojų, narių, naudotojų ir kitų asmenų, kurių asmens duomenis jos tvarko, teisę į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą. Direktyva 95/46/EB reglamentuoja asmens duomenų tvarkymą, atliekamą valstybėse narėse įgyvendinant tą direktyvą ir prižiūrint valstybių narių kompetentingoms institucijoms, visų pirma valstybių narių paskirtoms viešosioms nepriklausomoms institucijoms. Pagal Direktyvą 95/46/EB teisių turėtojams turėtų būti suteikiama atitinkama informacija apie jų duomenų tvarkymą, tų duomenų gavėjus, tokių duomenų laikymo bet kurioje duomenų bazėje laikotarpį ir būdą, kuriuo teisių turėtojai gali pasinaudoti savo teisėmis susipažinti su savo asmens duomenimis, juos ištaisyti ar ištrinti. Visų pirma, remiantis ta direktyva, asmens duomenimis reikėtų laikyti asmens tapatybei netiesiogiai nustatyti naudojamus unikalius identifikatorius;
- (53) nuostatomis dėl vykdymo užtikrinimo priemonių neturėtų būti daromas poveikis nepriklausomų nacionalinių valdžios institucijų, kurias valstybės narės pagal Direktyvą 95/46/EB įpareigojo stebėti, kaip laikomasi nacionalinių nuostatų įgyvendinant tą direktyvą, kompetencijai;
- (54) šia direktyva nepažeidžiamos pagrindinės teisės ir principai, įtvirtinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija). Šios direktyvos nuostatos, susijusios su ginčų sprendimu, šalims netrukdo pasinaudoti Chartijoje įtvirtinta teise kreiptis į teismą;

- (55) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. padidinti kolektyvinio administravimo organizacijų narių galimybes kontroliuoti organizacijų veiklą, užtikrinti pakankamą kolektyvinio administravimo organizacijų skaidrumą ir sudaryti palankesnes sąlygas teikti autorių teisių daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikymasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (56) šios direktyvos nuostatos nedaro poveikio konkurencijos ar kitų atitinkamų sričių teisės, įskaitant konfidencialumą, verslo paslaptis, privatumą, prieigą prie dokumentų, sutarčių teisę, tarptautinę privatinę teisę, susijusios su įstatymų kolizija ir teismų jurisdikcija, darbuotojų ir darbdavių laisvės burtis į asociacijas ir jų teisės organizuotis taisyklių taikymui;
- (57) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės išipareigojo pagrindais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (58) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2012 m. spalio 9 d.,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ

DALIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomi reikalavimai, kurie būtini siekiant užtikrinti, kad kolektyvinio administravimo organizacijos tinkamai administruotų autorių teises ir gretutines teises. Be to, joje nustatomi reikalavimai, kurių kolektyvinio administravimo organizacijos laikosi teikdamos autorių teisių daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete.

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

2 straipsnis

Taikymo sritis

- I, II, IV ir V antraštinės dalys, išskyrus 34 straipsnio 2 dalį ir 38 straipsnį, taikomos visoms Sąjungoje įsisteigusioms kolektyvinio administravimo organizacijoms.
- III antraštinė dalis ir 34 straipsnio 2 dalis bei 38 straipsnis taikomi tik toms kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurios administruoja autorių teises naudoti muzikos kūrinius internete daugelyje teritorijų.
- Atitinkamos šios direktyvos nuostatos taikomos tiesiogiai ar netiesiogiai, visiškai ar iš dalies kolektyvinio administravimo organizacijos valdomiems nuosavybės teise ar kontroliuojamiems subjektams, jeigu tokie subjektai vykdo veiklą, kuriai, jei ją vykdytų kolektyvinio administravimo organizacija, būtų taikomos šios direktyvos nuostatos.
- 16 straipsnio 1 dalis, 18 ir 20 straipsniai, 21 straipsnio 1 dalies a, b, c, e, f ir g punktai bei 36 ir 42 straipsniai taikomi visiems Sąjungoje įsisteigusiems nepriklausomiems administravimo subjektams.

3 straipsnis

Terminų apibrėžys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžys:

- kolektyvinio administravimo organizacija – bet kuri organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurį kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis arba pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri atitinka vieną ar abu šiuos kriterijus:
 - organizaciją nuosavybės teise valdo arba kontroliuoja jos nariai;
 - ji yra organizuota kaip ne pelno organizacija;
- nepriklausomas administravimo subjektas – organizacija, įgaliota daugiau nei vieno teisių turėtojo vardu, pagal teisės aktus, paskyrimą, licenciją ar bet kurį kitą susitarimą administruoti autorių teises arba gretutines teises, kurios vienintelis ar pagrindinis tikslas – bendra tų teisių turėtojų nauda ir kuri:
 - nėra teisių turėtojų valdoma nuosavybės teise ar kontroliuojama nei tiesiogiai ar netiesiogiai, nei visiškai ar iš dalies ir
 - yra organizuota kaip ne pelno organizacija;
- teisių turėtojas – bet kuris asmuo ar subjektas, kuris nėra kolektyvinio administravimo organizacija ir kuriam priklauso autoriaus teisės arba gretutinės teisės arba kuris pagal teisių naudojimo susitarimą ar pagal teisės aktus turi teisę į dalį pajamų už teisių naudojimą;

- d) narys – teisių turėtojas arba teisių turėtojamis atstovaujantis subjektas, įskaitant kitas kolektyvinio administravimo organizacijas ir teisių turėtojų asociacijas, kuris atitinka kolektyvinio administravimo organizacijos narystės reikalavimus ir yra jos priimtas;
- e) įstatai – kolektyvinio administravimo organizacijos steigimo sutartis ir statutas, nuostatai, taisyklės arba steigimo dokumentai;
- f) visuotinis narių susirinkimas – kolektyvinio administravimo organizacijos organas, kurio veikloje dalyvauja ir savo balsavimo teisėmis naudojasi nariai, neatsižvelgiant į organizacijos teisinę formą;
- g) direktorius tai:–
 - i) bet kuris administracinės valdybos narys, jeigu pagal nacionalinę teisę arba kolektyvinio administravimo organizacijos įstatus nustatyta monistinė sistema;
 - ii) bet kuris administracinės valdybos arba stebėtojų tarybos narys, jeigu pagal nacionalinę teisę arba kolektyvinio administravimo organizacijos įstatus nustatyta dualistinė sistema;
- h) pajamos už teisių naudojimą – teisių turėtojų vardu kolektyvinio administravimo organizacijos surinktos pajamos už išimtinės teisės naudojimą ir pajamos už teisę į atlygį arba kompensaciją;
- i) administravimo mokesčiai – kolektyvinio teisių administravimo organizacijos atskaitoma ar išskaičiuojama suma iš pajamų, gautų už teisių naudojimą, arba iš bet kokių pajamų, gautų investavus teisių panaudojimo pajamas, kuria padengiamos organizacijos patiriamos autorių teisių arba gretutinių teisių administravimo sąnaudos;
- j) atstovavimo susitarimas – bet koks kolektyvinio administravimo organizacijų tarpusavio susitarimas, kuriuo viena kolektyvinio administravimo organizacija įgalioja kitą kolektyvinio administravimo organizaciją administruoti jos atstovaujamas teises, įskaitant pagal 29 ir 30 straipsnius sudarytus susitarimus;
- k) naudotojas – asmuo ar subjektas, kuris vykdo veiksmus pagal teisių turėtojų suteiktą leidimą ir moka teisių turėtojams atlygį arba kompensaciją, tačiau nėra vartotojas;
- l) repertuaras – kūriniai, kurių atžvilgiu kolektyvinio administravimo organizacija administruoja teises;
- m) daugiateritorė licencija – daugiau nei vienos valstybės narės teritorijoje galiojanti licencija;

- n) teisė naudoti muzikos kūrinius internete – bet kokia pagal Direktyvos 2001/29/EB 2 ir 3 straipsnius nustatyta autoriaus teisė naudoti muzikos kūrinių, reikalinga internetinei muzikos paslaugai teikti.

II ANTRAŠTINĖ

DALIS KOLEKTYVINO ADMINISTRAVIMO ORGANIZACIJOS

1 SKYRIUS

Kolektyvinio administravimo organizacijų atstovavimas teisių turėtojams ir narystė bei struktūra

4 straipsnis

Bendrieji principai

Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos veiktų teisių turėtojų, kurių teisėms jos atstovauja, interesais ir, kad jos nenustatytų jiems jokių pareigų, kurios nėra pagrįstai reikalingos jų teisėms ar interesams ginti arba jų teisėms veiksmingai administruoti.

5 straipsnis

Teisių turėtojų teisės

1. Valstybės narės užtikrina, kad teisių turėtojai turėtų 2–8 dalyse nustatytas teises ir kad tos teisės būtų išdėstytos kolektyvinio administravimo organizacijos įstatuose arba narystės sąlygose.

2. Teisių turėtojai turi teisę suteikti pasirinktai kolektyvinio administravimo organizacijai leidimą administruoti pasirinktas teises, tam tikrų kategorijų teises arba tam tikrų rūšių kūrinius ir kitus objektus pasirinktoje teritorijoje nepriklausomai nuo to, kurioje valstybėje narėje yra kolektyvinio administravimo organizacijos, jų įsisteigimo vieta arba teisių turėtojo gyvenamoji vieta arba kokia jo pilietybė. Kolektyvinio administravimo organizacija įpareigojama administruoti teises, tam tikrų kategorijų teises ir tam tikrų rūšių kūrinius bei kitus objektus, jeigu jų administravimas patenka į jos veiklos sritį, išskyrus tuos atvejus, kai kolektyvinio administravimo organizacija pateikė objektyvių pagrindų atsisakymo administruoti priežastį.

3. Teisių turėtojai turi teisę suteikti savo pasirinktų bet kurių teisių, tam tikrų kategorijų teisių ar tam tikrų rūšių kūrinių ir kitų objektų tokio nekomercinio naudojimo licencijas.

4. Teisių turėtojai, ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius pateikę įspėjimą su nurodytomis pagrindomis priežastimis, turi teisę panaikinti kolektyvinio administravimo organizacijai savo suteiktą leidimą, arba atšaukti kolektyvinio administravimo organizacijos įgaliojimą administruoti pasirinktas teises, tam tikrų kategorijų teises, tam tikrų rūšių kūrinius ir kitus objektus, kaip nustatyta pagal 2 dalį, pasirinktoje teritorijoje. Kolektyvinio administravimo organizacija gali nutarti, kad toks panaikinimas arba įgaliojimų atšaukimas įsigalioja tik finansinių metų pabaigoje.

5. Jei yra nesumokėtų teisių turėtojų mokėtinų sumų už teisių naudojimą iki leidimo panaikinimo arba įgaliojimų atšaukimo įsigaliojimo arba pagal licenciją, suteiktą iki leidimo panaikinimo arba įgaliojimų atšaukimo įsigaliojimo, teisių turėtojų teisės pagal 12, 13, 18, 20, 28 ir 33 straipsnius lieka galioti.

6. Kolektyvinio administravimo organizacijos neriboja galimybės pasinaudoti 4 ir 5 dalyse nustatytais teisėmis, reikalaujamos, kaip sąlygos dėl tų teisių naudojimo, kad teisių, tam tikrų kategorijų teisių arba tam tikrų rūšių kūrinių ir kitų objektų, kuriems taikomas panaikinamas leidimas arba atšaukiami įgaliojimai, administravimas būtų pavestas kitai kolektyvinio administravimo organizacijai.

7. Tais atvejais, kai teisių turėtojas suteikia leidimą kolektyvinio administravimo organizacijai administruoti jo teises, jis duoda sutikimą, kad kolektyvinio administravimo organizacija administruotų konkrečiai kiekvieną teisę, tam tikrų kategorijų teises arba tam tikrų rūšių kūrinius bei kitus objektus. Visi tokie sutikimai įforminami raštu.

8. Prieš gaudama teisių turėtojų sutikimą administruoti tam tikrą teisę, tam tikrų kategorijų teises arba tam tikrų rūšių kūrinius ir kitus objektus, kolektyvinio administravimo organizacija informuoja teisių turėtojus apie jų teises pagal 1–7 dalis ir apie bet kurias naudojimosi 3 dalyje nurodyta teise sąlygas.

Kolektyvinio administravimo organizacija informuoja tuos teisių turėtojus, kurie jau yra suteikę jai leidimą, apie jų teises pagal 1–7 dalis ir apie bet kurias naudojimosi 3 dalyje nurodyta teise sąlygas ne vėliau kaip 2016 m. spalio 10 d.

6 straipsnis

Kolektyvinio administravimo organizacijų narystės taisyklės

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos laikytųsi 2–5 dalyse nustatytų taisyklių.

2. Kolektyvinio teisių administravimo organizacijos suteikia narystę teisių turėtojams ir jiems atstovaujantiems subjektams, įskaitant kitas kolektyvinio administravimo organizacijas ir teisių turėtojų asociacijas, jeigu jie atitinka narystės reikalavimus, grindžiamus objektyviais, skaidriais ir nediskriminuojančiais kriterijais. Tie narystės reikalavimai įtraukiami į kolektyvinio administravimo organizacijos įstatus arba narystės sąlygas ir skelbiami viešai. Tais atvejais, kai kolektyvinio administravimo organizacija atsisako priimti į narius, teisių turėtojų pateikiamas aiškus priešasčių paaiškinimas dėl jos sprendimo.

3. Kolektyvinio administravimo organizacijos įstatuose numatomas tinkamas ir veiksmingas visų narių dalyvavimo organizacijos sprendimų priėmimo procese mechanizmas. Sprendimų priėmimo procese įvairių kategorijų nariams atstovaujama teisingai ir proporcingai.

4. Kolektyvinio administravimo organizacijos sudaro savo nariams galimybę bendrauti su ja elektroninėmis priemonėmis, taip pat siekiant įgyvendinti nario teises.

5. Kolektyvinio administravimo organizacijos saugo savo narių duomenis ir tuos duomenis nuolat atnaujina.

7 straipsnis

Teisių turėtojų, kurie nėra kolektyvinio administravimo organizacijos nariai, teisės

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos laikytųsi 6 straipsnio 4 dalyje, 20 straipsnyje, 29 straipsnio 2 dalyje ir 33 straipsnyje nustatytų taisyklių teisių turėtojų atžvilgiu, kai teisių turėtojai turi su jomis tiesioginių teisinių santykių pagal įstatymą, paskyrimą, licenciją ar bet kokią kitą susitarimą, bet nėra jų nariai.

2. Valstybės narės 1 dalyje nurodytiems teisių turėtojams gali taikyti kitas šios direktyvos nuostatas.

8 straipsnis

Kolektyvinio administravimo organizacijos narių visuotinis susirinkimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visuotinis narių susirinkimas būtų rengiamas pagal 2–10 dalyse nustatytas taisykles.

2. Visuotinis narių susirinkimas šaukiamas ne rečiau kaip kartą per metus.

3. Visuotinis narių susirinkimas sprendžia dėl visų kolektyvinio administravimo organizacijos įstatų ir narystės sąlygų, jei tų sąlygų nereglamentuoja įstatai, pakeitimų.

4. Visuotinis narių susirinkimas sprendžia dėl direktorių paskyrimo arba atleidimo, peržiūri jų bendrus veiklos rezultatus ir tvirtina jų atlyginimą ir kitą gaunamą naudą, kaip antai pinigines ir nepinigtines išmokas, skiriamas pensijas ir teises į pensiją, priklausančias kitas paskiriamas sumas ir priklausančią išieitinę išmoką.

Kolektyvinio administravimo organizacijos, kurioje taikoma dualistinė sistema, visuotiniame narių susirinkime negali būti sprendžiama dėl valdybos narių paskyrimo arba atleidimo ar tvirtinamas jų atlyginimas ir kitos išmokos, jeigu įgaliojimai priimti tokius sprendimus perduoti stebėtojų tarybai.

5. Pagal II antraštinės dalies 2 skyriaus nuostatas visuotinis narių susirinkimas priima sprendimus bent dėl šių dalykų:

- a) bendrosios teisių turėtojams mokėtinų sumų paskirstymo politikos;
- b) bendrosios nepaskirstytų sumų panaudojimo politikos;
- c) bendrosios investicijų politikos, taikomos pajamoms už teisių naudojimą ir bet kokioms pajamoms, gautoms iš investuotų pajamų už teisių naudojimą;
- d) bendrosios atskaitymų iš pajamų už teisių naudojimą ir bet kokių pajamų, gautų iš investuotų pajamų už teisių naudojimą, politikos;
- e) nepaskirstytų sumų panaudojimo;
- f) rizikos valdymo politikos;
- g) nekilnojamojo turto įsigijimo, pardavimo ar įkeitimo patvirtinimo;
- h) susijungimų ir susiliejamų, patrunuojamųjų įmonių steigimo, kitų subjektų įsigijimo, kitų subjektų akcijų arba teisių įsigijimo patvirtinimo;
- i) pasiūlymų dėl paskolų ėmimo, paskolų teikimo ir jų laidavimo patvirtinimo.

6. Visuotinis narių susirinkimas pagal nutarimą ar įstatus gali suteikti įgaliojimus priežiūros funkciją atliekančiam organui spręsti 5 dalies f, g, h ir i punktuose nurodytus klausimus.

7. Kai taikomi 5 dalies a–d punktai, valstybės narės gali reikalauti, kad visuotinis narių susirinkimas nustatytų išsamesnes pajamų už teisių naudojimą ir pajamų, gautų iš investuotų pajamų už teisių naudojimą, sąlygas.

8. Visuotinis narių susirinkimas kontroliuoja kolektyvinio administravimo organizacijos veiklą, priimdamas sprendimus bent dėl auditoriaus paskyrimo ir atleidimo ir tvirtindamas 22 straipsnyje nurodytą metinę skaidrumo ataskaitą.

Valstybės narės gali leisti taikyti alternatyvias auditoriaus paskyrimo ir atleidimo sistemas ar tvarką, jeigu tos sistemos ar tvarka užtikrina auditoriaus nepriklausomumą nuo kolektyvinio administravimo organizacijos veiklą valdančių asmenų.

9. Visi kolektyvinio administravimo organizacijos nariai turi teisę dalyvauti ir teisę, pasinaudodami balsavimo teise, visuotiniame narių susirinkime. Vis dėlto valstybės narės gali leisti apriboti kolektyvinio administravimo organizacijos narių teisę dalyvauti ir teisę pasinaudoti balsavimo teise visuotiniame narių susirinkime, remiantis vienu ar abiem šiais kriterijais:

a) narystės trukmė;

b) nario gautomis ar jam priklausančiomis sumomis,

jeigu tokie kriterijai nustatomi ir taikomi teisingai ir proporcingai.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose numatyti kriterijai nurodomi kolektyvinio administravimo organizacijos įstatuose arba narystės sąlygose ir skelbiami viešai pagal 19 ir 21 straipsnius.

10. Kiekvienas kolektyvinio administravimo organizacijos narys turi teisę paskirti bet kurį kitą asmenį ar subjektą įgaliotiniu, kuris jo vardu dalyvautų ir balsuotų visuotiniame narių susirinkime, jeigu dėl tokio paskyrimo nekyla interesų konfliktų, kurie galėtų atsirasti, pavyzdžiui, kai įgaliojantis narys ir įgaliotinis priklauso skirtingoms teisių turėtojų kategorijoms toje kolektyvinio administravimo organizacijoje.

Vis dėlto valstybės narės gali numatyti įgaliotinių paskyrimo ir jų naudojimosi atstovaujamų narių balsavimo teisėmis apribojimus, jeigu tokie apribojimai netrukdo nariams tinkamai ir veiksmingai dalyvauti kolektyvinio administravimo organizacijos sprendimų priėmimo procese.

Kiekvienas įgaliojimas galioja tik vienam visuotiniam narių susirinkimui. Visuotiniame narių susirinkime įgaliotinis naudojami tokiomis pačiomis teisėmis, kokias turėtų jį paskyręs narys. Įgaliotinis balsuoja laikydamasis jį paskyrusio nario nurodymų.

11. Valstybės narės gali nuspręsti, kad visuotinio narių susirinkimo įgaliojimus gali vykdyti atstovų, kuriuos mažiausiai kas ketverius metus renka kolektyvinio administravimo organizacijos nariai, susirinkimas, jeigu:

a) užtikrinamas tinkamas ir veiksmingas narių dalyvavimas kolektyvinio administravimo organizacijos sprendimų priėmimo procese ir

b) atstovų susirinkime įvairių kategorijų nariams atstovaujama teisingai ir proporcingai.

2–10 dalyse nustatytos taisyklės taikomos atstovų susirinkimui *mutatis mutandis*.

12. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tuo atveju, kai dėl savo teisinės formos kolektyvinio administravimo organizacija negali surengti visuotinio narių susirinkimo, to susirinkimo įgaliojimus vykdo priežiūros funkciją atliekantis organas. 2–5, 7 ir 8 dalyse pateiktos taisyklės taikomos tokiam priežiūros funkciją atliekančiam organui *mutatis mutandis*.

13. Valstybės narės gali nuspręsti, kad tuo atveju, kai kolektyvinio administravimo organizacijos nariai yra teisių turėtojams atstovaujantys subjektai, visus ar kai kuriuos visuotinio narių susirinkimo įgaliojimus vykdo tų teisių turėtojų susirinkimas. 2–10 dalyse nustatytos taisyklės taikomos teisių turėtojų susirinkimui *mutatis mutandis*.

9 straipsnis

Priežiūros funkcija

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena kolektyvinio administravimo organizacija užtikrintų priežiūros funkcijos veikimą, kad būtų nuolatos stebima, kaip veikia ir savo pareigas vykdo organizacijos veiklą valdantys asmenys.

2. Priežiūros funkciją atliekančiame organe teisingai ir proporcingai atstovaujama kolektyvinio administravimo organizacijos skirtingų kategorijų nariams.

3. Kiekvienas priežiūros funkciją atliekantis asmuo visuotiniam narių susirinkimui pateikia metinę individualią deklaraciją dėl interesų konfliktų, kurioje pateikia 10 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą informaciją.

4. Organo, kuris vykdo priežiūros funkciją, nariai susitinka reguliariai ir turi bent šiuos įgaliojimus:

a) vykdyti visuotinio narių susirinkimo suteiktus įgaliojimus, įskaitant įgaliojimus pagal 8 straipsnio 4 ir 6 dalis;

b) stebėti, kaip 10 straipsnyje nurodyti asmenys veikia ir vykdo pareigas, įskaitant visuotinio narių susirinkimo sprendimų, visų pirma 8 straipsnio 5 dalies a–d punktuose nurodytos bendrosios politikos, įgyvendinimą.

5. Priežiūros funkciją atliekantis organas bent kartą per metus visuotiniam narių susirinkimui teikia ataskaitą dėl jam suteiktų įgaliojimų vykdymo.

10 straipsnis

Asmenų, kurie valdo kolektyvinio administravimo organizacijos veiklą, pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekviena kolektyvinio administravimo organizacija imtųsi visų būtinų priemonių, kad tos jos veiklą valdantys asmenys veiktų patikimai, apdairiai ir tinkamai, taikydami patikimas administracines ir apskaitos procedūras ir vidaus kontrolės mechanizmus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos nustatytų ir taikytų tam tikras procedūras siekdamos išvengti interesų konfliktų, o kai tokių konfliktų išvengti neįmanoma, tokias procedūras, kurių laikantis nustatomi, tvarkomi, stebimi ir atskleidžiami esami ar galimi interesų konfliktai, siekiant išvengti jų neigiamo poveikio organizacijos atstovaujama teisių turėtojų kolektyviniams interesams.

Pagal pirmoje pastraipoje nurodytas procedūras kiekvienas iš 1 dalyje nurodytų asmenų visuotiniam narių susirinkimui teikia metinę individualią deklaraciją, kurioje nurodo šią informaciją:

a) visus su kolektyvinio administravimo organizacija susijusius interesus;

b) visus praėjusiais finansiniais metais iš kolektyvinio administravimo organizacijos gautus atlyginimus, įskaitant pensijas, išmokas natūra ir kitų rūšių išmokas;

c) visas praėjusiais finansiniais metais iš kolektyvinio administravimo organizacijos gautas sumas, išmokėtas jam kaip teisių turėtojui;

d) informaciją apie visus faktinius arba galimus asmeninių interesų ir kolektyvinio administravimo organizacijos interesų arba išpareigojimų kolektyvinio administravimo organizacijai ir išpareigojimų kitam fiziniam arba juridiniam asmeniui konfliktus.

2 SKYRIUS

Pajamų už teisių naudojimą administravimas

11 straipsnis

Pajamų už teisių naudojimą rinkimas ir naudojimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos laikytųsi 1–5 dalyse nustatytų taisyklių.

2. Kolektyvinio administravimo organizacija stropiai renka ir administruoja pajamas už teisių naudojimą.

3. Kolektyvinio administravimo organizacija atskirose sąskaitose laiko:

- a) pajamas už teisių naudojimą ir visas pajamas, gautas iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, ir
- b) visą kitą turtą, kurį ji gali turėti, ir pajamas, gautas iš tokio turto, administravimo mokesčių arba kitos veiklos.

4. Kolektyvinio administravimo organizacijai neleidžiama naudoti pajamų už teisių naudojimą ar pajamų, gautų iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, niekam kitam, tik paskirstyti teisių turėtojams, išskyrus atvejus, kai jai leidžiama atskaityti ar išskaičiuoti jai priklausančius administravimo mokesčius, laikantis pagal 8 straipsnio 5 dalį priimto sprendimo, arba naudoti pajamas už teisių naudojimą ar pajamas, gautas iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, laikantis pagal 8 straipsnio 5 dalį priimto sprendimo.

5. Jei kolektyvinio administravimo organizacija investuoja pajamas už teisių naudojimą arba pajamas, gautas iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, ji tai atlieka paisydamą teisių turėtojų, kurių teisėms ji atstovauja, interesų ir laikydamasi 8 straipsnio 5 dalies c ir f punktuose nurodytos bendrosios investicijų ir rizikos valdymo politikos ir šių taisyklių:

- a) kilus interesų konfliktui, kolektyvinio administravimo organizacija užtikrina, kad būtų investuojama paisant vienų teisių turėtojų interesų;
- b) turtas investuojamas taip, kad būtų užtikrintas viso portfelio saugumas, kokybė, likvidumas ir pelningumas;
- c) turtas yra deramai diversifikuojamas, kad būtų išvengta per didelio kliovimosi kuriuo nors konkrečiu turtu ir viso portfelio rizikos akumuliacijos.

12 straipsnis

Atskaitymai

1. Valstybės narės užtikrina, kad, kai teisių turėtojas suteikia leidimą kolektyvinio administravimo organizacijai administruoti jo teises, būtų reikalaujama, kad kolektyvinio administravimo organizacija, prieš gaunant teisių turėtojo sutikimą leisti administruoti jo teises, pateiktų jam informaciją apie administravimo mokesčius ir kitus atskaitymus iš pajamų už teisių naudojimą ir visų pajamų, gautų iš pajamų už teisių naudojimą investavimo.

2. Atskaitymai turi būti pagrįsti kolektyvinio administravimo organizacijos teisių turėtojams teikiamų paslaugų ir, jei taikoma, 4 dalyje nurodytų paslaugų atžvilgiu ir jie turi būti nustatyti remiantis objektyviais kriterijais.

3. Administravimo mokesčiai neviršija pagrįstų ir dokumentais patvirtintų sąnaudų, kolektyvinio administravimo organizacijos patirtų administruojant autorių teises ir gretutines teises.

Valstybės narės užtikrina, kad visiems kitiems atskaitymams, daromiems siekiant padengti autorių teisių ar gretutinių teisių administravimo sąnaudas, būtų taikomi sumų, atskaitomų ar išskaičiuojamų už administravimo mokesčius, naudojimo ir naudojimo skaidrumo reikalavimai.

4. Kai kolektyvinio administravimo organizacija teikia socialines, kultūros arba švietimo paslaugas, finansuojamas iš atskaitymų iš pajamų už teisių naudojimą ar iš bet kokių pajamų, gautų iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, tokios paslaugos teikiamos pagal teisingus kriterijus, ypač susijusius su prieiga prie tų paslaugų ir jų apimtimi.

13 straipsnis

Teisių turėtojams mokėtinų sumų paskirstymas

1. Nedarant poveikio 15 straipsnio 3 daliai ir 28 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad kiekviena kolektyvinio administravimo organizacija periodiškai, stropiai ir tiksliai paskirstytų ir išmokėtų teisių turėtojams mokėtinas sumas, laikydamasi 8 straipsnio 5 dalies a punkte nurodytos bendrosios paskirstymo politikos.

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija ar jos nariai, kurie yra teisių turėtojams atstovaujantys subjektai, paskirstytų ir išmokėtų tas sumas kuo greičiau ir ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo finansinių metų, kuriais surinktos pajamos už teisių naudojimą, pabaigos, išskyrus atvejus, kai laikytis to termino kolektyvinio administravimo organizacijai trukdo objektyvios priežastys, visų pirma susijusios su naudotojų pranešimais, teisių ir teisių turėtojų nustatymu, informacijos apie kūrinius ir kitus objektus susiejimu su teisių turėtojais.

2. Tais atvejais, kai teisių turėtojams mokėtinų sumų paskirstyti neįmanoma per 1 dalyje nustatytą terminą dėl to, kad negalima nustatyti atitinkamų teisių turėtojų tapatybės ar buvimo vietos, ir nėra taikoma to termino išimtis, tos sumos laikomos atskirose kolektyvinio administravimo organizacijos sąskaitose.

3. Kolektyvinio administravimo organizacija imasi visų reikalingų priemonių, kurios atitinka 1 dalį, kad nustatytų teisių turėtojų tapatybę ir buvimo vietą. Visų pirma, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai pasibaigia 1 dalyje nustatytas terminas, kolektyvinio administravimo organizacija pateikia informaciją apie kūrinius ar kitus objektus, dėl kurių nebuvo nustatyta vieno ar daugiau teisių turėtojų tapatybės ar buvimo vieta:

- a) atstovaujamiems teisių turėtojams ar teisių turėtojams atstovaujantiems subjektams, kai tokie subjektai yra kolektyvinio administravimo organizacijos nariai, ir

- b) visoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, su kuriomis ji yra sudariusi atstovavimo susitarimus.

Pirmoje pastraipoje nurodyta informacija apima, jei įmanoma:

- a) kūrinio ar kito objekto pavadinimą;
- b) teisių turėtojo vardą, pavardę,
- c) atitinkamo leidėjo ar prodiuserio pavadinimą ar vardą, pavardę ir
- d) visą kitą turimą atitinkamą informaciją, kuri galėtų padėti nustatyti teisių turėtoją.

Kolektyvinio administravimo organizacija taip pat patikrina 6 straipsnio 5 dalyje nurodytus įrašus ir kitus jau turimus įrašus. Jei minėtos priemonės neduoda rezultatų, ne vėliau kaip per vienus metus nuo tos dienos, kai pasibaigia trijų mėnesių laikotarpis, kolektyvinio administravimo organizacija paskelbia tą informaciją viešai.

4. Tais atvejais, kai teisių turėtojams mokėtinų sumų paskirstyti neįmanoma, nors kolektyvinio administravimo organizacija ėmėsi visų priemonių, reikalingų teisių turėtojų tapatybei ir buvimo vietai nustatyti, kaip nurodyta 3 dalyje, praėjus trejiems metams nuo finansinių metų, kuriais surinktos pajamos už teisių naudojimą, pabaigos, tos sumos laikomos nepaskirstomomis.

5. Kolektyvinio administravimo organizacijos visuotinis narių susirinkimas priima sprendimą dėl nepaskirstomų sumų panaudojimo pagal 8 straipsnio 5 dalies b punktą, nedarydamos poveikio teisių turėtojų teisei pareikalauti tokių sumų iš kolektyvinio administravimo organizacijos pagal valstybių narių teisės aktus dėl reikalavimų senaties.

6. Valstybės narės gali apriboti arba nustatyti leidžiamus nepaskirstomų sumų panaudojimo būdus, *inter alia*, užtikrindamos, kad tokios sumos būtų naudojamos atskirai ir nepriklausomai, siekiant finansuoti teisių turėtojams naudingą socialinę, kultūros ir švietimo veiklą.

3 SKYRIUS

Teisių administravimas kitų kolektyvinio administravimo organizacijų vardu

14 straipsnis

Pagal atstovavimo susitarimus administruojamos teisės

Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija nediskriminuotų nė vieno teisių turėtojo, kurio teisės ji administruoja pagal atstovavimo susitarimą, visų

pirma netaikytų jam skirtingų tarifų, administravimo mokesčių, pajamų už teisių naudojimą surinkimo ir šių sumų paskirstymo teisių turėtojams sąlygų.

15 straipsnis

Atstovavimo susitarimuose nustatyti atskaitymai ir mokėjimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija iš pajamų už pagal atstovavimo susitarimą administruojamų teisių naudojimą ir bet kokių pajamų, gautų iš pajamų už teisių naudojimą investavimo, neatskaitytų jokių mokesčių, išskyrus administravimo mokesčius, nebent kita kolektyvinio administravimo organizacija, kuri yra atstovavimo susitarimo šalis, yra davusi aiškų sutikimą dėl tokių atskaitymų.

2. Kolektyvinio administravimo organizacija reguliariai, stropiai ir tiksliai paskirsto ir išmoka kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms mokėtinas sumas.

3. Kolektyvinio administravimo organizacija paskirsto ir išmoka kitai kolektyvinio administravimo organizacijai šias sumas kuo greičiau ir ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo finansinių metų, kuriais surinktos pajamos už teisių naudojimą, pabaigos, išskyrus atvejus, kai laikytis to termino kolektyvinio administravimo organizacijai trukdo objektyvios priežastys, visų pirma susijusios su naudotojų pranešimais, teisių, teisių turėtojų nustatymu arba informacijos apie kūrinius ir kitus objektus susiejimu su teisių turėtojais.

Kita kolektyvinio administravimo organizacija ar jos nariai, kurie yra teisių turėtojams atstovaujantys subjektai, paskirsto ir išmoka tas sumas kuo greičiau ir ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo tų sumų gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai laikytis to termino kolektyvinio administravimo organizacijai ar, kai taikytina, jos nariams trukdo objektyvios priežastys, susijusios su naudotojų pranešimais, teisių, teisių turėtojų nustatymu arba informacijos apie kūrinius ir kitus objektus susiejimu su teisių turėtojais.

4 SKYRIUS

Santykiai su naudotojais

16 straipsnis

Licencijų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų derybos dėl licencijų naudoti teises teikimo vyktų sąžiningai. Kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojai vienas kitam pateikia visą reikalingą informaciją.

2. Licencijų teikimo sąlygos grindžiamos objektyviais ir nediskriminaciniais kriterijais. Kai kolektyvinio administravimo organizacijos teikia licencijas, jos neprivalo kitų internetinių paslaugų atveju kaip precedentu vadovautis anksčiau su naudotoju sutartomis sąlygomis, kai tas naudotojas teikia naujos rūšies paslaugą, kuri Sąjungos visuomenei prieinama trumpiau nei trejus metus.

Teisių turėtojai gauna atitinkamą atlyginimą už jų teisių naudojimą. Išimtinių teisių ir teisių į atlyginimą tarifai turi būti pagrįsti, *inter alia*, atsižvelgiant į teisių naudojimo prekyboje ekonominę vertę, kūrinių bei kitų objektų pobūdį ir naudojimo sritį, taip pat kolektyvinio administravimo organizacijos teikiamos paslaugos ekonominę vertę. Kolektyvinio administravimo organizacijos informuoja atitinkamą naudotoją apie naudojamus tų tarifų nustatymo kriterijus.

3. Kolektyvinio administravimo organizacijos atsako, be pagrįstos priežasties nedelsdama, į naudotojų prašymus ir, *inter alia*, nurodo informaciją, kuri reikalinga kolektyvinio administravimo organizacijai, kad ji galėtų pateikti pasiūlymą dėl licencijos.

Gavusi visą reikalingą informaciją, kolektyvinio administravimo organizacija be pagrįstos priežasties nedelsdama arba pateikia pasiūlymą dėl licencijos, arba pateikia naudotojui pagrįstą pareiškimą, kuriame paaiškina, kodėl ji neketina suteikti licencijos konkrečiai paslaugai teikti.

4. Kolektyvinio administravimo organizacija sudaro sąlygas naudotojams bendrauti su ja elektroninėmis priemonėmis, įskaitant, kai tikslinga, pranešimus apie licencijos naudojimą.

17 straipsnis

Naudotojų pareigos

Valstybės narės priima nuostatas siekdamas užtikrinti, kad naudotojai sutartu ar iš anksto nustatytu laiku ir sutartu ar iš anksto nustatytu formatu pateiktų kolektyvinio administravimo organizacijai turimą informaciją apie kolektyvinio administravimo organizacijos atstovaujamų teisių naudojimą, kurios reikia renkant pajamas už teisių naudojimą ir skirstant bei mokant teisių turėtojams mokėtinas sumas. Spręsdami dėl tokios informacijos pateikimo formato, kolektyvinio administravimo organizacijos ir naudotojai kuo labiau atsižvelgia į neprivalomus sektoriaus standartus.

5 SKYRIUS

Skaidrumas ir ataskaitų teikimas

18 straipsnis

Teisių turėtojams teikiama informacija apie jų teisių administravimą

1. Nedarant poveikio šio straipsnio 2 daliai, 19 straipsniui ir 28 straipsnio 2 daliai, valstybės narės užtikrina, kad kolekty-

vinio administravimo organizacija bent kartą per metus kiekvienam teisių turėtojui, kuriam ji priskyrė pajamų už teisių naudojimą arba pervedė mokėjimus tuo laikotarpiu, su kuriuo susijusi informacija, pateiktą bent šią informaciją:

- a) visus kontaktinius duomenis, kuriuos teisės turėtojas yra įgaliojęs kolektyvinio administravimo organizaciją naudoti, kai reikia nustatyti teisių turėtojo tapatybę ir gyvenamąją vietą;
- b) teisių turėtojui priskirtas pajamas už teisių naudojimą;
- c) teisių turėtojui kolektyvinio administravimo organizacijos sumokėtas sumas pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį;
- d) laikotarpį, kuriuo naudotasi teisėmis, už kurias teisių turėtojui priskirtos ir sumokėtos sumos, nebent dėl objektyvių priežasčių, susijusių su naudotojų pranešimais, kolektyvinio administravimo organizacija negali pateikti šios informacijos;
- e) atskaičiuotus administravimo mokesčius;
- f) kitus (ne administravimo mokesčių) atskaitymus, įskaitant tuos, kuriuos pagal nacionalinę teisę gali būti privaloma atskaityti už teiktas socialines, kultūros arba švietimo paslaugas;
- g) visas dar neišmokėtas teisių turėtojui priskirtas pajamas už teisių naudojimą per bet kurį laikotarpį.

2. Kai kolektyvinio administravimo organizacija priskiria pajamas už teisių naudojimą ir jos nariai yra subjektai, atsakingi už pajamų už teisių naudojimą paskirstymą teisių turėtojams, kolektyvinio administravimo organizacija pateikia informaciją, nurodytą 1 dalyje tiems subjektams, jeigu jie tos informacijos neturi. Valstybės narės užtikrina, kad subjektai bent kartą per metus kiekvienam teisių turėtojui, kuriam jie priskyrė pajamų už teisių naudojimą arba pervedė mokėjimus tuo laikotarpiu, su kuriuo susijusi informacija, pateiktą bent informaciją, nurodytą 1 dalyje.

19 straipsnis

Kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms teikiama informacija apie teisių administravimą pagal atstovavimo susitarimus

Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija bent kartą per metus elektroninėmis priemonėmis pateiktų kolektyvinio administravimo organizacijai, kurios vardu tą laikotarpį, su kuriuo susijusi informacija, administruoja teises pagal atstovavimo susitarimą, bent šią informaciją:

- a) priskirtas pajamas už teisių naudojimą, kolektyvinio administravimo organizacijos sumokėtas sumas pagal administruojamų teisių kategorijas ir teisių, kurias ji administruoja pagal atstovavimo susitarimą, naudojimo pobūdį ir visas priskirtas nesumokėtas pajamas už teisių naudojimą už bet kurį laikotarpį;
- b) administravimo mokesčių atskaitymus;
- c) kitus (ne administravimo mokesčių) atskaitymus, kaip nurodyta 15 straipsnyje;
- d) informaciją apie bet kurias suteiktas ar nesuteiktas licencijas, susijusias su kūriniais ir kitais objektais, kuriems taikomas atstovavimo susitarimas;
- e) visuotinio narių susirinkimo nutarimus, kai tie nutarimai susiję su teisių administravimu pagal atstovavimo susitarimus.
- c) standartines licencijų teikimo sutartis ir standartinius taikomos tarifus, įskaitant nuolaidas;
- d) 10 straipsnyje nurodytų asmenų sąrašą;
- e) teisių turėtojams mokėtinų sumų paskirstymo bendrąją politiką;
- f) administravimo mokesčių bendrąją politiką;
- g) kitų atskaitymų, nei administravimo mokesčiai, iš pajamų už teisių naudojimą ir bet kurių pajamų, atsirandančių investuojant pajamas, gautas už teisių naudojimą, įskaitant atskaitymus už socialines, kultūros ir švietimo paslaugas, bendrąją politiką;
- h) sudarytų atstovavimo susitarimų sąrašą ir kolektyvinio administravimo organizacijų, su kuriomis sudaryti tie atstovavimo susitarimai, pavadinimus;
- i) nepaskirstomų sumų panaudojimo bendrąją politiką;

20 straipsnis

Informacija, paprašius teikiama teisių turėtojams, kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms ir naudotojams

Nedarant poveikio 25 straipsniui, valstybės narės užtikrina, kad gavusi tinkamai pagrįstą prašymą, kolektyvinio administravimo organizacija be pagrįstos priežasties nedelsdama bet kuriai kolektyvinio administravimo organizacijai, kurios vardu administruoja teises pagal atstovavimo susitarimą, teisių turėtojui ar naudotojui elektroninėmis priemonėmis pateiktų bent šią informaciją:

- a) informaciją apie atstovaujamus kūrinius arba kitus objektus, tiesiogiai arba pagal atstovavimo susitarimus administruojamas teises ir teritorijas, kuriose tos teisės galioja;
- b) arba, jei dėl kolektyvinio administravimo organizacijos veiklos srities tokių kūrinių ar kitų objektų negalima nustatyti – informaciją apie administruojamų kūrinių ar kitų objektų rūšis, atstovaujamas teises ir teritorijas, kuriose tos teisės galioja.

21 straipsnis

Informacijos viešinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija viešai skelbtų bent šią informaciją:

- a) savo įstatus;
- b) savo narystės sąlygas ir leidimo administruoti teises panaikinimo sąlygas, jei jos neįtrauktos į įstatus;

- j) skundų nagrinėjimo ir ginčų sprendimo tvarką pagal 33, 34 ir 35 straipsnius.

2. Kolektyvinio administravimo organizacija skelbia ir atnaujina savo interneto svetainėje 1 dalyje nurodytą informaciją.

22 straipsnis

Metinė skaidrumo ataskaita

1. Valstybės narės užtikrina, kad, nepaisant kolektyvinio administravimo organizacijos teisinės formos pagal nacionalinę teisę, organizacija parengtų ir viešai paskelbtų metinę skaidrumo ataskaitą, įskaitant 3 dalyje nurodytą specialią ataskaitą, už kiekvienus finansinius metus ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo tų finansinių metų pabaigos.

Kolektyvinio administravimo organizacija skelbia savo interneto svetainėje metinę skaidrumo ataskaitą, prie kurios visuomenė turi prieigą toje internetinėje svetainėje bent penkerius metus.

2. Metinėje skaidrumo ataskaitoje pateikiama bent priede nurodyta informacija.

3. Specialioje ataskaitoje nurodoma, kaip panaudotos sumos, atskaitytos už socialines, kultūros ir švietimo paslaugas, ir pateikiama bent priedo 3 punkte nustatyta informacija.

4. Metinėje skaidrumo ataskaitoje pateikiama apskaitos informacija turi būti patikrinta vieno ar daugiau asmenų, turinčių įgaliojimą pagal teisės aktus atlikti ataskaitų auditą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/43/EB⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 78/660/EEB ir 83/349/EEB bei panaikinti Tarybos direktyvą 84/253/EEB (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

Audito išvados, įskaitant bet kurias jų išlygas ar patikslinimus, metinėje skaidrumo ataskaitoje pateikiamos nesutrumpintos.

Pagal šią dalį apskaitos informacija apima priedo 1 punkto a papunktyje nurodytas finansines ataskaitas ir visą priedo 1 punkto g ir h papunkčiuose bei 2 punkte nurodytą finansinę informaciją.

III ANTRAŠTINĖ

DALIS KOLEKTYVINIO ADMINISTRAVIMO ORGANIZACIJŲ VYKDOMAS DAUGIATERITORIŲ LICENCIJŲ NAUDOTI MUZIKOS KŪRINIUS INTERNETE TEIKIMAS

23 straipsnis

Daugiateritorių licencių naudoti kūriniai vidaus rinkoje teikimas

Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įsisteigusios kolektyvinio administravimo organizacijos, teikdamos daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, laikytųsi šios antraštinės dalies reikalavimų.

24 straipsnis

Gebėjimas tvarkyti daugiateritores licencijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija, teikianti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, gebėtų elektroniniu būdu efektyviai ir skaidriai tvarkyti duomenis, reikalingus tokioms licencijoms administruoti, įskaitant duomenis, reikalingus nustatyti repertuarą ir stebėti jo naudojimą, išrašyti naudotojams sąskaitas, rinkti pajamas už teisių naudojimą ir paskirstyti teisių turėtojams mokėtinas sumas.

2. Taikant 1 dalį, kolektyvinio administravimo organizacija atitinka bent šias sąlygas:

- a) yra kompetentinga tiksliai nustatyti muzikos kūrinius, kurių teisėms atstovauti kolektyvinio administravimo organizacija yra įgaliota, arba jų dalis;
- b) yra kompetentinga tiksliai nustatyti kiekvieno muzikos kūrinio, kuriam kolektyvinio administravimo organizacija yra įgaliota atstovauti, arba jo dalies teises arba jų dalis ir tų teisių turėtojų kiekvienoje atitinkamoje teritorijoje;
- c) teisių turėtojams ir muzikos kūriniams nustatyti naudoja unikalius identifikatorius, kuomet labiau atsižvelgdama į neprivaliomus sektoriaus standartus ir praktiką, parengtus tarptautiniu arba Sąjungos lygmeniu;
- d) naudoja adekvačias priemones, kad galėtų laiku ir veiksmingai nustatyti ir pašalinti nenuoseklius duomenis, kuriuos turi kitos kolektyvinio administravimo organizacijos, teikiančios daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete.

25 straipsnis

Daugiateritorio repertuaro informacijos skaidrumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete teikianti kolektyvinio administravimo organizacija, gavusi tinkamai pagrįstą prašymą, internetinių paslaugų teikėjams, teisių turėtojams, kurių teisėms ji atstovauja, ir kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms elektroninėmis priemonėmis teiktų naujausią informaciją, pagal kurią jie galėtų nustatyti organizacijos atstovaujamą muzikos repertuarą internete. Tai apima:

- a) atstovaujamus muzikos kūrinius;
- b) atstovaujamas visas teises ar jų dalį ir
- c) apimamas teritorijas.

2. Prireikus kolektyvinio administravimo organizacija gali imtis pagrįstų priemonių, siekdama užtikrinti duomenų tikslumą ir vientisumą, kontroliuoti jų pakartotinį naudojimą ir apsaugoti konfidencialią komercinę informaciją.

26 straipsnis

Daugiateritorio repertuaro informacijos tikslumas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija, teikianti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, nustatytų tvarką, pagal kurią teisių turėtojai, kitos kolektyvinio administravimo organizacijos ir internetinių paslaugų teikėjai galėtų paprašyti ištaisyti duomenis, nurodytus sąlygų sąrašą pagal 24 straipsnio 2 dalį, arba pagal 25 straipsnį numatytą informaciją, kai tokie teisių turėtojai, kolektyvinio administravimo organizacijos ir internetinių paslaugų teikėjai, remdamiesi pagrįstais įrodymais, yra įsitikinę, kad duomenys arba informacija, susiję su jų teisėmis naudoti muzikos kūrinius internete, yra netikslūs. Kai šios pretenzijos yra pakankamai pagrįstos, kolektyvinio administravimo organizacija užtikrina, kad duomenys arba informacija būtų nedelsiant ištaisyti.

2. Kolektyvinio administravimo organizacija teisių turėtojams, kurių muzikos kūriniai yra įtraukti į jos muzikos repertuarą, ir teisių turėtojams, kurie yra jai pavedę administruoti jų teises naudoti muzikos kūrinius internete pagal 31 straipsnį, suteikia priemones elektroniniu būdu jai teikti informaciją apie jų muzikos kūrinius, jų teises į tuos kūrinius ir teritorijas, kuriose teisių turėtojai suteikia leidimą organizacijai veikti jų vardu. Tai atlikdami tiek kolektyvinio administravimo organizacija, tiek teisių turėtojai kuo labiau atsižvelgia į neprivaliomus tarptautiniu arba Sąjungos lygmeniu parengtus sektoriaus standartus arba praktiką, susijusius su keitimusi duomenimis, taip sudarant galimybes teisių turėtojams nurodyti muzikos kūrinį arba jo dalį, teises naudoti jį ar jo dalį internete ir teritorijas, kuriose jie suteikia kolektyvinio administravimo organizacijai leidimą veikti jų vardu.

3. Kai kolektyvinio administravimo organizacija pagal 29 ir 30 straipsnius įgalioja kitą kolektyvinio administravimo organizaciją teikti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, įgaliotoji organizacija taip pat taiko šio straipsnio 2 dalį teisių turėtojams, kurių muzikos kūriniai įtraukti į įgaliojančios kolektyvinio administravimo organizacijos repertuarą, nebent kolektyvinio administravimo organizacijos susitaria kitaip.

27 straipsnis

Tikslų ataskaitų ir sąskaitų teikimas laiku

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija stebėtų, kaip internetinių muzikos paslaugų teikėjai, kuriems organizacija suteikė daugiateritorę licenciją naudoti muzikos kūrinius internete, naudoja organizacijos atstovaujamas teises arba jų dalis.

2. Kolektyvinio administravimo organizacija siūlo internetinių paslaugų teikėjams galimybę elektroniniu būdu pranešti apie faktinį teisių naudoti muzikos kūrinius internete naudojimą, o internetinių paslaugų teikėjai tiksliai praneša apie faktinį tų kūrinių naudojimą. Kolektyvinio administravimo organizacija siūlo bent vieną pranešimų teikimo būdą, nustatytą atsižvelgiant į neprivalomus sektoriaus standartus arba praktiką, parengtus tarptautiniu arba Sąjungos lygmeniu elektroniniam keitimuisi tokiais duomenimis. Kolektyvinio administravimo organizacija gali atsakyti priimti internetinių paslaugų teikėjo pranešimus, pateiktus privačiu formatu, jeigu ta organizacija elektroniniam keitimuisi duomenimis yra numaciusi sektoriaus standartą.

3. Kolektyvinio administravimo organizacija sąskaitas internetinių paslaugų teikėjams siunčia elektroniniu būdu. Kolektyvinio administravimo organizacija siūlo naudoti bent vieną formatą, atitinkantį neprivalomus sektoriaus standartus arba praktiką, parengtus tarptautiniu arba Sąjungos lygmeniu. Sąskaitoje nurodomi kūriniai ir teisės, kuriems arba kurių dalims suteikta licencija, remiantis sąlygų sąrašo nurodytais duomenimis pagal 24 straipsnio 2 dalį, ir atitinkamas faktinis jų panaudojimas, kiek jų galima nurodyti pagal internetinių paslaugų teikėjo pateiktą informaciją ir tos informacijos pateikimo formatą. Internetinių paslaugų teikėjas negali atsakyti priimti sąskaitos dėl jos formato, jeigu kolektyvinio administravimo organizacija naudoja sektoriaus standartą.

4. Kolektyvinio administravimo organizacija internetinių paslaugų teikėjui nedelsdama teikia tikslas sąskaitas po to, kai pranešama apie faktinį teisių naudoti tą muzikos kūrinių internete panaudojimą, išskyrus atvejus, kai tai neįmanoma dėl internetinių paslaugų teikėjo kaltės.

5. Kolektyvinio administravimo organizacija taiko tinkamą tvarką, pagal kurią internetinių paslaugų teikėjas gali prieštarauti dėl sąskaitos tikslumo, įskaitant atvejus, kai internetinių paslaugų teikėjas gauna sąskaitas iš vienos ar kelių kolektyvinio administravimo organizacijų už tas pačias teises naudoti tą patį muzikos kūrinių internete.

28 straipsnis

Tikslus atsiskaitymas su teisių turėtojais laiku

1. Nedarant poveikio 3 daliai, valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacija, teikianti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, paskirstytų už tokias licencijas gautas teisių turėtojams mokėtinas sumas tiksliai ir nedelsdama po to, kai pranešama apie faktinį to kūrinių panaudojimą, išskyrus atvejus, kai tai neįmanoma dėl internetinių paslaugų teikėjo kaltės.

2. Nedarant poveikio 3 daliai, kolektyvinio administravimo organizacija kartu su kiekvienu mokėjimu pagal 1 dalį pateikia teisių turėtojams bent tokią informaciją:

- a) laikotarpį, kuriuo naudotas kūrinys, už kurį teisių turėtojui mokėtinos sumos, ir teritorijas, kuriose tas kūrinys naudotas;
- b) kolektyvinio administravimo organizacijos surinktas sumas už kiekvieną teisę naudoti muzikos kūrinius internete, kuriai visiškai ar iš dalies atstovauti organizaciją įgaliojo teisių turėtojas, atskaitymus iš šių sumų ir sumas, kurias organizacija paskirstė;
- c) kolektyvinio administravimo organizacijos iš kiekvieno internetinio paslaugų teikėjo surinktas teisių turėtojams mokėtinas sumas, atskaitymus iš šių sumų ir sumas, kurias organizacija paskirstė.

3. Kai kolektyvinio administravimo organizacija pagal 29 ir 30 straipsnius įgalioja kitą kolektyvinio administravimo organizaciją teikti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, įgaliotoji organizacija tiksliai ir nedelsdama paskirsto 1 dalyje nurodytas sumas ir teikia 2 dalyje nurodytą informaciją įgaliojančiai organizacijai. Įgaliojančioji kolektyvinio administravimo organizacija yra atsakinga už tolesnį tokių sumų paskirstymą ir tokios informacijos teikimą teisių turėtojams, nebent kolektyvinio administravimo organizacijos susitaria kitaip.

29 straipsnis

Kolektyvinio administravimo organizacijų susitarimai dėl daugiateritorijų licencijų teikimo

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi kolektyvinio administravimo organizacijų atstovavimo susitarimai, pagal kuriuos viena organizacija įgalioja kitą kolektyvinio administravimo organizaciją teikti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius iš įgaliojančiosios organizacijos muzikos repertuaro internete, būtų ne išimtinio pobūdžio. Įgaliotoji kolektyvinio administravimo organizacija administruoja tas teises naudoti kūrinius internete laikydamosi nediskriminavimo principų.

2. Įgaliojančioji kolektyvinio administravimo organizacija praneša savo nariams apie pagrindines susitarimo sąlygas, įskaitant susitarimo trukmę ir įgaliosios organizacijos teikiamų paslaugų kainą.

3. Įgaliojanti kolektyvinio administravimo organizacija praneša įgaliojančiajai organizacijai apie pagrindines sąlygas, pagal kurias bus teikiamos licencijos įgaliojančiosios organizacijos teisėms naudoti kūrinius internete, įskaitant panaudojimo pobūdį, visas nuostatas, susijusias su licenciniu atlyginimu arba darančias poveikį šiems atlyginimams, licencijos trukmę, atskaitinius laikotarpius ir teritorijas, kuriose galioja licencija.

30 straipsnis

Pareiga atstovauti kitai kolektyvinio administravimo organizacijai teikiant daugiateritores licencijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai kolektyvinio administravimo organizacija neteikia ir nesiūlo teikti savo repertuariui daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete, ši organizacija pateikia prašymą kitai kolektyvinio administravimo organizacijai sudaryti su ja susitarimą atstovauti toms teisėms, o paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija turi sutikti su tokiu prašymu, jeigu ji jau teikia arba siūlo teikti tos pačios kategorijos teisių naudoti vienos ar daugiau kolektyvinio administravimo organizacijų repertuaro muzikos kūrinius internete daugiateritores licencijas.

2. Paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija atsako prašančiajai kolektyvinio administravimo organizacijai raštu ir be pagrįstos priežasties nedelsdama.

3. Nedarant poveikio 5 ir 6 dalims, paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija administruoja prašančiosios kolektyvinio administravimo organizacijos atstovaujamą repertuarą tomis pačiomis sąlygomis, kokiomis ji administruoja savo pačios repertuarą.

4. Paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija įtraukia prašančiosios kolektyvinio administravimo organizacijos atstovaujamą repertuarą į visus savo pasiūlymus, kuriuos ji pateikia internetinių paslaugų teikėjams.

5. Administravimo mokestis už paslaugą, kurią paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija teikia prašančiajai organizacijai, nevirsta sąnaudų, kurias pagrįstai patiria paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija.

6. Prašančioji kolektyvinio administravimo organizacija pateikia paprašytajai kolektyvinio administravimo organizacijai informaciją, susijusią su savo muzikos repertuaru, kurios reikia teikiant daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete. Kai informacijos nepakanka arba ji pateikta tokia forma, kuri neleidžia paprašytajai kolektyvinio administravimo organizacijai vykdyti šios antraštinės dalies reikalavimų, paprašytoji kolektyvinio administravimo organizacija turi teisę imti mokestį už sąnaudas, pagrįstai patirtas vykdant tuos reikalavi-

mus, arba neadministruoti tų kūrinių, apie kuriuos turima informacija yra nepakankama arba netinkama naudoti.

31 straipsnis

Galimybė teikti daugiateritores licencijas

Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai ne vėliau kaip 2017 m. balandžio 10 d. kolektyvinio administravimo organizacija neteikia ar nesiūlo teikti daugiateritorių licencijų naudoti muzikos kūrinius internete arba neleidžia kitai kolektyvinio administravimo organizacijai atstovauti teisėms turint tokią tikslą, teisių turėtojai, suteikę tai organizacijai leidimą atstovauti jų teisėms dėl muzikos kūrinių naudojimo internete, galėtų atšaukti teises naudoti jų muzikos kūrinius internete, suteiktas tai kolektyvinio administravimo organizacijai turint tikslą teikti visų teritorijų daugiateritores licencijas, bet neprivalėtų atšaukti teisių naudoti muzikos kūrinius internete, suteiktų turint tikslą teikti nedaugiateritores licencijas, kad jie galėtų patys arba per bet kurią kitą įgaliotą šalį ar kolektyvinio administravimo organizaciją teikti savo teisių naudoti muzikos kūrinius internete daugiateritores licencijas, laikydamiesi šios antraštinės dalies nuostatų.

32 straipsnis

Nukrypti leidžianti nuostata, taikoma radijo ir televizijos programoms reikalingoms teisėms naudoti muzikos kūrinius internete

Šios antraštinės dalies reikalavimai netaikomi kolektyvinio administravimo organizacijoms, kai jos, laikydamosi konkurencijos taisyklių pagal SESV 101 ir 102 straipsnius, savanoriško reikalingų teisių jungimo pagrindu teikia daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, reikalingas transliuotojui, kad šis perduotų arba rodytų visuomenei savo radijo ir televizijos programas tuo pačiu metu, kai jos pirmąsyk transliuojamos, arba vėliau ir bet kokią jo ar jam sukurtą internete pateikiamą medžiagą, papildančią pirmąją jo radijo ar televizijos programos transliaciją, įskaitant peržiūras.

IV ANTRAŠTINĖ

DALIS TEISIŲ GYNIMO UŽTIKRINIMO PRIEMONĖS

33 straipsnis

Skundų nagrinėjimo tvarka

1. Valstybės narės užtikrina, kad kolektyvinio administravimo organizacijos savo nariams, teisių turėtojams ir kolektyvinio administravimo organizacijoms, kurių vardu administruoja teises pagal atstovavimo susitarimą, nustatytų veiksmingą ir laiku įgyvendinamą tvarką, pagal kurią nagrinėjami skundai ir sprendžiami ginčai, visų pirma susiję su leidimu administruoti teises ir leidimo panaikinimu arba atšaukimu, narystės sąlygomis, teisių turėtojams mokėtinų sumų surinkimu, atskaitymais iš šių sumų ir jų paskirstymu.

2. Kolektyvinio administravimo organizacijos į narių arba kolektyvinio administravimo organizacijų, kurių vardu administruoja teises pagal atstovavimo susitarimą, pateiktus skundus atsako raštiškai. Kai kolektyvinio administravimo organizacija skundą atmeta, ji nurodo atmetimo priežastis.

34 straipsnis

Alternatyvaus ginčų sprendimo tvarka

1. Valstybės narės gali numatyti, kad kolektyvinio administravimo organizacijų, kolektyvinio teisių administravimo organizacijų narių, teisių turėtojų arba naudotojų ginčams, kilusiems dėl nacionalinės teisės aktų, priimtų pagal šios direktyvos reikalavimus, nuostatų, spręsti būtų taikoma skubi, nepriklausoma ir nešališka alternatyvaus ginčų sprendimo procedūra.

2. Valstybės narės užtikrina, kad taikant III antraštinę dalį į nepriklausomas ir nešališkas alternatyvaus ginčų sprendimo įstaigas būtų galima kreiptis dėl tokių su jų teritorijoje įsisteigusia kolektyvinio administravimo organizacija, teikiančia ar siūlančia teikti daugiateritores licencijas naudoti muzikos kūrinius internete, susijusių ginčų:

- a) ginčų su faktiniais arba potencialiais internetinių paslaugų teikėjais dėl 16, 25, 26 ir 27 straipsnių taikymo;
- b) ginčų su vienu ar keliais teisių turėtojais dėl 25, 26, 27, 28, 29, 30 ir 31 straipsnių taikymo;
- c) ginčų su kita kolektyvinio administravimo organizacija dėl 25, 26, 27, 28, 29 ir 30 straipsnių taikymo.

35 straipsnis

Ginčų sprendimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad dėl kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų ginčų, susijusių su, be kita ko, taikomomis ar siūlomomis licencijų teikimo sąlygomis ar sutarties pažeidimais, būtų galima kreiptis į teismą arba, jei tikslinga, į kitą nepriklausomą ir nešališką ginčų sprendimo įstaigą, kuri specializuojasi intelektinės nuosavybės teisės srityje.

2. 33 ir 34 straipsniai ir šio straipsnio 1 dalis nedaro poveikio šalių teisei pareikšti ir ginti savo teises teisme.

36 straipsnis

Atitiktis

1. Valstybės narės užtikrina, kad įgaliotosios kompetentingos institucijos stebėtų, kaip jų teritorijoje įsisteigusios kolektyvinio administravimo organizacijos laikosi pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatyta procedūra, pagal kurią kolektyvinio administravimo organizacijos nariai, teisių turėtojai, naudotojai, kolektyvinio administravimo organi-

zacijos ir kitos suinteresuotosios šalys galėtų pranešti tuo tikslu paskirtoms kompetentingoms institucijoms apie veiklą ar aplinkybes, kurios, jų nuomone, pažeidžia pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatas.

3. Valstybės narės užtikrina, kad tuo tikslu paskirtos kompetentingos institucijos būtų įgaliotos taikyti tinkamas sankcijas ar imtis tinkamų priemonių, kai nesilaikoma įgyvendinant šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų. Tos sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomosios.

Valstybės narės ne vėliau kaip 2016 m. balandžio 10 d. praneša Komisijai apie šiame straipsnyje bei 37 ir 38 straipsniuose nurodytas kompetentingas institucijas. Komisija paskelbia tuo tikslu gautą informaciją.

37 straipsnis

Kompetentingų institucijų keitimasis informacija

1. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas stebėti, kaip taikoma ši direktyva, kiekviena valstybė narė užtikrina, kad tuo tikslu paskirta kompetentinga institucija be pagrįstos priežasties nedelsdama atsakytų į kitos valstybės narės atitinkamu tikslu paskirtos kompetentingos institucijos prašymą suteikti informaciją klausimais, susijusiais su šios direktyvos taikymu, ypač valstybės narės, kurios prašoma, teritorijoje įsisteigusių kolektyvinio administravimo organizacijų veikla, jeigu tas prašymas tinkamai pagrįstas.

2. Kai kompetentinga institucija mano, kad kitoje valstybėje narėje įsisteigusi, tačiau jos teritorijoje veiklą vykdanči kolektyvinio administravimo organizacija galbūt nesilaiko tos valstybės narės, kurioje ta organizacija įsisteigusi, nacionalinės teisės nuostatų, priimtų pagal šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus, ji gali visą atitinkamą informaciją perduoti valstybės narės, kurioje kolektyvinio administravimo organizacija įsisteigusi, kompetentingai institucijai ir prie jos pridėti prašymą tai institucijai, kad ji pagal savo kompetenciją imtųsi atitinkamų veiksmų. Kompetentinga institucija, kurios prašoma, per tris mėnesius privalo pateikti pagrįstą atsakymą.

3. 2 dalyje nurodytus klausimus kompetentinga institucija taip pat gali perduoti svarstyti pagal 41 straipsnį įsteigta ekspertų grupei.

38 straipsnis

Bendradarbiavimas siekiant daugiateritorių licencijų teikimo plėtos

1. Komisija skatina valstybių narių tuo tikslu paskirtas kompetentingas institucijas reguliariai keistis informacija, susijusia su daugiateritorių licencijų teikimo padėtimi ir plėtra, tarpusavyje ir su Komisija.

2. Komisija rengia reguliarias konsultacijas su teisių turėtojų, kolektyvinio administravimo organizacijų, naudotojų, vartotojų ir kitų suinteresuotųjų šalių atstovais, kad sužinotų jų patirtį taikant šios direktyvos III antraštinės dalies nuostatas. Komisija, naudodamasi pagal 1 dalį numatyta keitimosi informacija sistema, kompetentingoms institucijoms teikia visą iš tų konsultacijų gautą susijusią informaciją.

3. Valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip 2017 m. spalio 10 d. jų kompetentingos institucijos pateiktų Komisijai daugiateritorių licencijų teikimo padėties ir plėtros ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma pateikiama informacija apie tai, ar daugiateritorės licencijos siūlomos atitinkamoje valstybėje narėje, ar kolektyvinio administravimo organizacijos laikosi įgyvendinant šios direktyvos III antraštinės dalies reikalavimus priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų ir kaip naudotojai, vartotojai, teisių turėtojai ir kitos suinteresuotosios šalys vertina teisių naudoti muzikos kūrinius internete daugiateritorių licencijų teikimo plėtrą.

4. Remdamasi pagal 3 dalį gautomis ataskaitomis ir pagal 1 ir 2 dalis surinkta informacija, Komisija įvertina, kaip taikomi šios direktyvos III antraštinės dalies reikalavimai. Prireikus ir, kai tinkama, remdamasi atitinkama konkrečia ataskaita, Komisija svarsto papildomas priemones visoms nustatytoms problemoms spręsti. Tas vertinimas visų pirma apima:

- a) kolektyvinio administravimo organizacijų, kurios atitinka III antraštinės dalies reikalavimus, skaičių;
- b) tai, kaip taikomi 29 ir 30 straipsniai, įskaitant kolektyvinio administravimo organizacijų pagal tuos straipsnius sudarytų atstovavimo susitarimų skaičių;
- c) valstybių narių repertuaro, kuriam siūlomos daugiateritorės licencijos, procentinę dalį.

V ANTRAŠTINĖ

DALIS ATASKAITŲ TEIKIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

39 straipsnis

Pranešimas apie kolektyvinio administravimo organizacijas

Valstybės narės, remdamasi turima informacija, ne vėliau kaip 2016 m. balandžio 10 d. pateikia Komisijai jų teritorijoje įsisteigusių kolektyvinio administravimo organizacijų sąrašą.

Valstybės narės be pagrįstos priežasties nedelsdamos praneša Komisijai apie visus to sąrašo pasikeitimus.

Komisija tą informaciją paskelbia viešai ir atnaujina.

40 straipsnis

Ataskaita

Komisija ne vėliau kaip 2021 m. balandžio 10 d. įvertina šios direktyvos taikymą ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Toje ataskaitoje nurodomas šios direktyvos poveikis tarpvalstybinių paslaugų plėtrai, kultūrų įvairovei, kolektyvinio administravimo organizacijų ir naudotojų santykiams ir ne Sąjungoje įsisteigusių kolektyvinio administravimo organizacijų veiklai Sąjungoje, taip pat prireikus direktyvos persvarstymo būtinybė. Prireikus Komisija kartu su ataskaita pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

41 straipsnis

Ekspertų grupė

Pagal šį straipsnį įsteigiama ekspertų grupė. Ją sudaro valstybių narių kompetentingų institucijų atstovai. Grupei pirmininkauja Komisijos atstovas, ekspertų grupė renkami pirmininko iniciatyva arba valstybės narės delegacijos prašymu. Grupės uždaviniai yra šie:

- a) išnagrinėti, kokį poveikį šios direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę turi kolektyvinio administravimo organizacijų ir nepriklausomų administravimo subjektų veiklai vidaus rinkoje, ir iškelti visas problemas;
- b) rengti konsultacijas visais dėl šios direktyvos taikymo iškilais klausimais;
- c) palengvinti keitimąsi informacija apie atitinkamus teisės aktų ir teismo praktikos pokyčius, taip pat atitinkamus ekonominius, socialinius, kultūros ir technologijų pokyčius, visų pirma kūrinių ir kitų objektų skaitmeninėje rinkoje.

42 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Įgyvendinant šią direktyvą asmens duomenų tvarkymas atliekamas vadovaujantis Direktyva 95/46/EB.

43 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. balandžio 10 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstus.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

44 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

45 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. vasario 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. KOURKOULAS

PRIEDAS

1. 22 straipsnio 2 dalyje nurodytoje metinėje skaidrumo ataskaitoje teiktina informacija:

- a) finansinės ataskaitos, kurias sudaro finansinių metų balansas arba turto ir įsipareigojimų ataskaita, pajamų ir išlaidų ataskaita bei pinigų srautų ataskaita;
- b) finansinių metų veiklos ataskaita;
- c) informacija apie atsisakymus išduoti licenciją pagal 16 straipsnio 3 dalį;
- d) kolektyvinio administravimo organizacijos teisinės ir valdymo struktūros aprašas;
- e) informacija apie subjektus, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai, visiškai ar iš dalies valdo nuosavybės teise ar kontroliuoja kolektyvinio administravimo organizacija;
- f) informacija apie bendrą atlyginimo sumą, per praėjusius metus išmokėtą 9 straipsnio 3 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytiems asmenims, ir apie kitas jiems skirtas išmokas;
- g) šio priedo 2 punkte nurodyta finansinė informacija;
- h) speciali ataskaita dėl sumų, atskaitytų už socialines, kultūros ir švietimo paslaugas, panaudojimo, kurioje pateikiama šio priedo 3 punkte nurodyta informacija.

2. Metinėje skaidrumo ataskaitoje teiktina finansinė informacija:

- a) finansinė informacija apie pajamas už teisių naudojimą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį (pvz., transliavimas, naudojimas internete, viešas atlikimas), įskaitant informaciją apie pajamas iš pajamų už teisių naudojimą investavimo ir tokių pajamų panaudojimą (ar jos paskirstytos teisių turėtojams arba kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms, ar kitaip panaudotos);
- b) finansinė informacija apie teisių administravimo ir kitų paslaugų, kurias kolektyvinio administravimo organizacija teikia teisių turėtojams, sąnaudas, išsamiai aprašant bent šiuos dalykus:
 - i) visas veiklos ir finansines sąnaudas, išskaidytas pagal administruojamų teisių kategorijas, ir, kai sąnaudos netiesioginės ir negali būti susietos su viena ar daugiau teisių kategorijų, tokių netiesioginių sąnaudų paskirstymo metodo paaiškinimą;
 - ii) tik su teisių administravimo paslaugomis susijusias veiklos ir finansines sąnaudas, išskaidytas pagal administruojamų teisių kategorijas, ir, kai sąnaudos netiesioginės ir negali būti susietos su viena ar daugiau teisių kategorijų, tokių netiesioginių sąnaudų paskirstymo metodo paaiškinimą, įskaitant administravimo mokesčius, atskaitytus ar išskaičiuotus iš pajamų už teisių naudojimą ir bet kokių pajamų iš pajamų už teisių panaudojimą investavimo pagal 11 straipsnio 4 dalį ir 12 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis;
 - iii) veiklos ir finansines sąnaudas, nesusijusias su teisių administravimu, bet susijusias su kitomis – socialinėmis, kultūros ir švietimo, paslaugomis;
 - iv) sąnaudoms padengti naudojamus išteklius;
 - v) atskaitymus iš pajamų už teisių naudojimą, išskaidytus pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį, nurodant atskaitymo paskirtį, pavyzdžiui, su teisių administravimu arba socialinėmis, kultūros ar švietimo paslaugomis susijusios sąnaudos;
 - vi) kolektyvinio administravimo organizacijos teisių turėtojams teikiamų teisių administravimo ir kitų paslaugų sąnaudų procentinį dydį, palyginti su atitinkamų finansinių metų pajamomis už teisių naudojimą, pagal administruojamų teisių kategorijas, ir, kai sąnaudos netiesioginės ir negali būti susietos su viena ar daugiau teisių kategorijų, tokių netiesioginių sąnaudų paskirstymo metodo paaiškinimą;
- c) finansinė informacija apie teisių turėtojams mokėtinas sumas, išsamiai aprašant bent šiuos dalykus:
 - i) visą teisių turėtojams priskirtą sumą, išskaidytą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį;
 - ii) visą teisių turėtojams išmokėtą sumą, išskaidytą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį;
 - iii) mokėjimo dažnumą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį;

- iv) visą teisių turėtojų vardu surinktą, tačiau dar neišmokėtą sumą, išskaidytą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį, nurodant finansinius metus, kuriais šios sumos surinktos;
 - v) visą teisių turėtojams priskirtą, tačiau dar nepaskirstytą sumą, išskaidytą pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį, nurodant finansinius metus, kuriais tos sumos surinktos;
 - vi) delsimo priežastis tais atvejais, kai kolektyvinio administravimo organizacija nepaskirstė ir neišmokėjo sumų per 13 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą;
 - vii) visas nepaskirstomas sumas, kartu pateikiant paaiškinimą, kaip tos sumos yra panaudojamos;
- d) informaciją apie santykius su kitomis kolektyvinio administravimo organizacijomis, aprašant bent šiuos dalykus:
- i) iš kitų kolektyvinio administravimo organizacijų gautas ir joms išmokėtas sumas, išskaidytas pagal teisių kategorijas, naudojimo pobūdį ir kolektyvinio administravimo organizacijas;
 - ii) kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms mokėtinus administravimo mokesčius ir kitus joms skirtus atskaitymus iš pajamų už teises, išskaidytus pagal teisių kategorijas, naudojimo pobūdį ir organizacijas;
 - iii) kitoms kolektyvinio administravimo organizacijoms mokėtinus administravimo mokesčius ir kitus atskaitymus iš kitų kolektyvinio administravimo organizacijų sumokėtų sumų, išskaidytus pagal teisių kategorijas ir organizacijas;
 - iv) tiesiogiai teisių turėtojams paskirstytas sumas, gautas iš kitų kolektyvinio administravimo organizacijų, išskaidytas pagal teisių kategorijas ir organizacijas.
3. 22 straipsnio 3 dalyje nurodytoje specialioje ataskaitoje teiktina informacija:
- a) sumos, per finansinius metus atskaitytos už socialines, kultūros ir švietimo paslaugas, išskaidytos pagal atskaitymo paskirtį ir išskaidytos kiekvienoje atskaitymo paskirties kategorijoje pagal administruojamų teisių kategorijas ir naudojimo pobūdį;
 - b) šių sumų panaudojimo paaiškinimas, išskaidant jas pagal paskirtį, įskaitant sumų, atskaitytų socialinėms, kultūros ir švietimo paslaugoms finansuoti, administravimo sąnaudas ir atskiras sumas, panaudotas socialinėms, kultūros ir švietimo paslaugoms.
-

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 136/2014/ES

2014 m. vasario 20 d.

kuriuo nustatomos taisyklės ir tvarka, kad Grenlandija galėtų dalyvauti Kimberlio proceso sertifikavimo scheme

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 203 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

laikydamosi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga dalyvauja įgyvendinant Kimberlio proceso sertifikavimo schemą, skirtą tarptautinei prekybai neapdorotais deimantais (toliau – KP sertifikavimo schema). Dalyvaudama joje įturi užtikrinti, kad prie kiekvienos į Sąjungos teritoriją importuojamos arba iš jos eksportuojamos neapdorotų deimantų siuntos būtų pridėtas sertifikatas;
- (2) Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2368/2002 ⁽²⁾ nustatyta Sąjungos neapdorotų deimantų sertifikavimo ir importo bei eksporto kontrolės, siekiant įgyvendinant KP sertifikavimo schemą, sistema;
- (3) Grenlandija nėra Sąjungos teritorija, tačiau ji įtraukta į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) II priede pateiktą užjūrio šalių ir teritorijų sąrašą. Pagal SESV 198 straipsnį Sąjungos asociacijos su užjūrio šalimis ir teritorijomis tikslas – skatinti tų užjūrio šalių ir teritorijų ekonominę bei socialinę vystymąsi ir užmegzti glaudžius jų ekonominius santykius su visa Sąjunga;
- (4) Danija ir Grenlandija paprašė leisti Grenlandijai, bendradarbiaujant su Sąjunga, dalyvauti neapdorotiems deimantams skirtoje KP sertifikavimo scheme. Toks bendradarbiavimassustiprintų Sąjungos ir Grenlandijos deimantų

pramonės ekonominius ryšius ir, visų pirma, leistų Grenlandijai eksportuoti neapdorotus deimantus su ES sertifikatais, išduotais taikant sertifikavimo schemą ir taip skatinant Grenlandijos ekonominę vystymąsi;

- (5) todėl prekyba neapdorotais deimantais Grenlandijoje turėtų būti vykdoma laikantis Sąjungos taisyklių, kuriomis įgyvendinama KP sertifikavimo schema, skirta tarptautinei prekybai neapdorotais deimantais. Taikant sertifikavimo schemą, atitinkamai Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 257/2014 ⁽³⁾ bus išplėsta Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 taikymo sritis ir į ją bus įtraukta Grenlandijos teritorija;
- (6) visų pirma, Grenlandija neapdorotus deimantus turėtų eksportuoti į kitus KP sertifikavimo schemas dalyvius tik po to, kai Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 III priedo sąraše nurodyta Sąjungos institucija dėl jų išduoda sertifikatą. Sąjungos institucijos taip pat turėtų tikrinti neapdorotų deimantų importą į Grenlandiją;
- (7) siekiant leisti Grenlandijai plėtoti tarptautinę prekybą neapdorotais deimantais, vadovaujantis prekybos Sąjungoje taisyklėmis, Grenlandija turėtų išsipareigoti į savo nacionalinę teisę perkelti atitinkamas Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 nuostatas, kad būtų galima taikyti šį sprendimą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiame sprendime pateikiamos bendrosios Grenlandijos dalyvavimo neapdorotų deimantų sertifikavimo ir importo bei eksporto kontrolės sistemoje, nustatytoje Reglamentu (EB) Nr. 2368/2002, taisyklės ir sąlygos. Šiuo tikslu sprendime nustatomos Kimberlio proceso sertifikavimo schemas (toliau – KP sertifikavimo schema) taikymo iš Grenlandijos į Sąjungą, taip pat į kitus KP sertifikavimo schemas dalyvius importuojamiems ir iš jų eksportuojamiems neapdorotiems deimantams taisyklės ir tvarka.

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 4 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002, įgyvendinantis Kimberley proceso sertifikavimo schemą dėl tarptautinės prekybos neapdorotais deimantais (OL L 358, 2002 12 31, p. 28).

⁽³⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 257/2014, kuriuo dėl Grenlandijos dalyvavimo Kimberlio proceso sertifikavimo scheme iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2368/2002 (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 69).

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame sprendime vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) „dalyvis“ reiškia „dalyvį“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 2 straipsnio c punkte;
- b) „Sąjungos institucija“ reiškia „Bendrijos instituciją“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 2 straipsnio f punkte;
- c) „ES sertifikatas“ reiškia „Bendrijos sertifikatą“, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 2 straipsnio g punkte.

3 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Grenlandija užtikrina, kad Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 nuostatos dėl neapdorotų deimantų importo ir eksporto sąlygų ir formalumų, jų tranzito per Sąjungą iš jai nepriklausančių dalyvių ir į juos, Sąjungos, įskaitant Grenlandiją, dalyvavimo įgyvendinant KP sertifikavimo schemą, išpareigojimų atlikti kruopštų tikrinimą, kovoti su pažeidimais, keistis informacija ir užtikrinti, kad tų nuostatų būtų laikomasi, būtų perkeltos į Grenlandijai taikomus teisės aktus.

2. Grenlandija paskiria institucijas, atsakingas už atitinkamų Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 nuostatų įgyvendinimą savo teritorijoje ir praneša Komisijai apie tokių institucijų paskyrimą, taip pat jų kontaktinius duomenis.

4 straipsnis

Grenlandijoje iškastų arba gautų neapdorotų deimantų importas į Sąjungą

1. Grenlandijoje iškastus arba gautus neapdorotus deimantus galima importuoti į Sąjungą, tik jeigu:

- a) prie jų yra pridėtas 2 dalyje minėtas patvirtinamasis dokumentas;
- b) jie yra nuo klastojimo apsaugotuose konteineriuose, kurių plombos eksportuojant nebuvo pažeistos;
- c) 2 dalyje numatytame patvirtinamajame dokumente yra aiškiai nurodyta siunta, su kuria jis yra susijęs;
- d) prieš tai neapdoroti deimantai nebuvo eksportuoti į kitą dalyvį, nepriklausantį Sąjungai.

2. II priedo sąraše nurodyta kompetentinga Grenlandijos institucija (toliau – Grenlandijos institucija) gavusi prašymą

išduoda I priede pateiktus reikalavimus atitinkantį patvirtinamąjį dokumentą, kuriuo Grenlandijoje iškastus arba gautus neapdorotus deimantus leidžiama importuoti į Sąjungą.

3. Grenlandijos institucija patvirtinamąjį dokumentą įteikia pareiškėjui, o jo kopiją trejus metus saugo archyve.

4. Pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ pateikiant muitinės deklaraciją dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytų neapdorotų deimantų išleidimo į laisvą apyvartą Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 III priedo sąraše nurodyta Sąjungos institucija turi patikrinti pagal šio straipsnio 2 dalį išduotą patvirtinamąjį dokumentą. Į Sąjungą importuojami konteineriai su Grenlandijoje iškastais arba gautais neapdorotais deimantais nedelsiant šiuo tikslu pateikiami patikrinti atitinkamai Sąjungos institucijai.

5. Jeigu Sąjungos institucija nustato, kad 1 dalies sąlygos yra įvykdytos, ji tai patvirtina patvirtinamojo dokumento originale, o importuotojui išduoda autentišką ir apsaugotą nuo suklastojimo patvirtinamojo dokumento kopiją. Patvirtinimo procedūra atliekama per dešimt darbo dienų nuo patvirtinamojo dokumento pateikimo dienos.

6. Valstybė narė, į kurią iš Grenlandijos importuojami neapdoroti deimantai, užtikrina, kad jie būtų pateikti atitinkamai Sąjungos institucijai. Eksportuotojas yra atsakingas už tinkamą neapdorotų deimantų vežimą ir su juo susijusias išlaidas.

7. Jeigu muitinė suabejoja pagal 2 dalį išduoto patvirtinamojo dokumento autentiškumu ar duomenų teisingumu arba tais atvejais, kai jai prireikia papildomos informacijos, kreipiasi į Grenlandijos instituciją.

8. Sąjungos institucija pagal 2 dalį patikrinti pateiktus patvirtinamųjų dokumentų originalus saugo mažiausiai trejus metus. Komisijai arba Komisijos paskirtiems atstovams ar institucijoms ji suteikia galimybę susipažinti su tų patvirtinamųjų dokumentų originalais, visų pirma, kai kyla klausimų dėl KP sertifikavimo schemos.

5 straipsnis

Paskesnis Grenlandijoje iškastų arba gautų neapdorotų deimantų importas į Sąjungą

Nepaisant 4 straipsnio, Grenlandijoje iškastus arba gautus neapdorotus deimantus galima importuoti į Sąjungą, jeigu:

- a) prieš tai jie buvo teisėtai reeksportuoti iš Sąjungos į Grenlandiją;
- b) prie jų yra pridėta autentiška ir apsaugota nuo suklastojimo 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta patvirtinamojo dokumento kopija, patvirtinta Sąjungos institucijos pagal 4 straipsnio 5 dalį;

⁽¹⁾ 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992 10 19, p. 1).

- c) jie yra sudėti į nuo klastojimo apsaugotus kontenerius, kurių plombos eksportuojant nebuvo pažeistos;
- d) b punkte numatytame dokumente yra aiškiai nurodyta siunta, su kuria jis yra susijęs;
- e) prieš tai neapdoroti deimantai nebuvo eksportuoti į kitą dalyvį, kuris nepriklauso Sąjungai.

6 straipsnis

Kitų neapdorotų deimantų importas iš Grenlandijos į Sąjungą

Nepaisant 4 ir 5 straipsnių, neapdorotus deimantus galima importuoti iš Grenlandijos į Sąjungą, jeigu:

- a) prieš tai jie buvo teisėtai eksportuoti iš Sąjungos į Grenlandiją;
- b) prie jų yra pridėtas 9 straipsnio b punkte nurodytas dokumentas;
- c) jie yra sudėti į nuo klastojimo apsaugotus kontenerius, kurių plomboseksportuojant nebuvo pažeistos;
- d) 9 straipsnio b punkte nurodytame dokumente yra aiškiai nurodyta siunta, su kuria jis yra susijęs.

7 straipsnis

Neapdorotų deimantų eksportas iš Grenlandijos į kitus dalyvius

1. Neapdorotus deimantus galima eksportuoti iš Grenlandijos į kitus dalyvius, nepriklausančius Sąjungai, jeigu tik:

- a) prieš tai jie buvo teisėtai importuoti iš Grenlandijos į Sąjungą pagal 4 straipsnio 1 dalį ir 5 ar 6 straipsnius;
- b) importuojami į Sąjungą jie buvo pateikti patikrinti Sąjungos institucijai;
- c) prie jų yra pridėtas atitinkamas ES sertifikatas, išduotas ir patvirtintas Sąjungos institucijos;
- d) jie yra sudėti į nuo klastojimo apsaugotus kontenerius, užplombuotus vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 12 straipsniu.

2. Vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 12 straipsniu, Sąjungos institucija, kuriai pateikiami patikrinti iš Grenlandijos į Sąjungą importuojami neapdoroti deimantai, tą deimantų eksportuotojui išduoda ES sertifikatą.

3. Valstybė narė, į kurią iš Grenlandijos importuojami neapdoroti deimantai, užtikrina, kad jie būtų pateikti atitinkamai Sąjungos institucijai.

4. Eksportuotojas yra atsakingas už tinkamą neapdorotų deimantų vežimą ir su juo susijusias išlaidas.

8 straipsnis

Grenlandijoje iškastų arba gautų neapdorotų deimantų reeksportas iš Sąjungos į Grenlandiją

Grenlandijoje iškastus arba gautus neapdorotus deimantus iš Sąjungos į Grenlandiją galima reeksportuoti, jeigu:

- a) prieš tai jie buvo teisėtai importuoti iš Grenlandijos į Sąjungą pagal 4 straipsnio 1 dalį ir 5 ar 6 straipsnius;
- b) prie jų yra pridėta autentiška ir apsaugota nuo suklastojimo 4 straipsnio 2 dalyje nurodyta patvirtinamojo dokumento kopija, patvirtinta Sąjungos institucijos pagal 4 straipsnio 5 dalį;
- c) jie yra nuo klastojimo apsaugotuose konteneriuose, kurių plombos eksportuojant nebuvo pažeistos;
- d) b punkte nurodytame dokumente yra aiškiai nurodyta siunta, su kuria jis yra susijęs;
- e) prieš tai neapdoroti deimantai nebuvo eksportuoti į kitą dalyvį, nepriklausantį Sąjungai.

9 straipsnis

Kitų neapdorotų deimantų importas iš kitų dalyvių į Grenlandiją

Nepaisant 8 straipsnio, neapdorotus deimantus galima eksportuoti iš Sąjungos į Grenlandiją, jeigu:

- a) prieš tai jie į Sąjungą buvo teisėtai importuoti iš dalyvio, nepriklausančio Sąjungai, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 II skyriumi;
- b) pagal Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 5 straipsnio 1 dalies a punktą prie jų yra pridėta autentiška ir apsaugota nuo suklastojimo patvirtinto sertifikato kopija;
- c) jie yra sudėti į nuo klastojimo apsaugotus kontenerius, kurių plombos eksportuojant nebuvo pažeistos;
- d) b punkte nurodytame dokumente yra aiškiai nurodyta siunta, su kuria jis yra susijęs.

10 straipsnis

Ataskaitos

1. Grenlandijos institucija Komisijai teikia mėnesinę ataskaitą dėl visų patvirtinamųjų dokumentų, išduotų pagal 4 straipsnio 2 dalį.

2. Ataskaitoje nurodomi bent šie kiekvieno patvirtinamojo dokumento duomenys:

- a) unikalus patvirtinamojo dokumento serijos numeris,
- b) jį išdavusios institucijos, nurodytos II priede, pavadinimas,
- c) išdavimo data,
- d) galiojimo pabaigos data,
- e) kilmės šalis,
- f) suderinto prekių aprašymo ir kodavimo sistemos kodas (-ai) (HS kodas)
- g) svoris karatais,
- h) vertė (apytikrė).

11 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo tos dienos, kurią Grenlandija Komisijai praneša įgyvendinusi nacionalinėje teisėje atitinkamas Reglamento (EB) Nr. 2368/2002 nuostatas, leidžiančias Grenlandijai dalyvauti KP sertifikavimo scheme.

Priimta Briuselyje 2014 m. vasario 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

K. HATZIDAKIS

*I PRIEDAS***4, 5, 8 ir 10 straipsniuose nurodytas patvirtinamasis dokumentas**

4, 5, 8 ir 10 straipsniuose nurodytame patvirtinamajame dokumente turi būti bent šie duomenys:

- a) unikalus serijos numeris,
 - b) išdavimo data,
 - c) galiojimo pabaigos data,
 - d) jį išdavusios institucijos, nurodytos II priede, pavadinimas, parašas ir antspaudas,
 - e) kilmės šalis (Grenlandija),
 - f) HS kodas (-ai),
 - g) svoris karatais,
 - h) vertė (apytikrė),
 - i) eksportuotojo ir gavėjo identifikaciniai duomenys.
-

*II PRIEDAS***3 straipsnio 2 dalyje ir 4 bei 10 straipsniuose nurodyta kompetentinga Grenlandijos institucija**

Bureau of Minerals and Petroleum

Imaneq 1A 201, P.O. Box 930, 3900 Nuuk, Grenlandija

Tel. + 299 346800, faksas + 299 324302, e. paštas: bmp@nanoq.gl

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT